

ЮБИЛЕИ

ГЛАВА 1

1 И стана така, в първата година от изхода на израилтяните от Египет, в третия месец, на шестнадесетия ден от месеца, [2450 Anno Mundi], че Бог говори на Моисей, казвайки: „Качи се при Мене на планината и ще ти дам две каменни плочи на закона и на заповедта, които съм написал, за да ги учиш.“

2 И Моисей се възкачи на Божията планина; и славата Господня пребиваваше на планината Синай; и облак я покриваше шест дни.

3 И на седмия ден Той повика Моисей изсред облака; и видът на славата Господня беше като пламтящ огън на върха на планината.

4 И Моисей беше на планината четиридесет дни и четиридесет нощи, и Бог го научи на ранната и покъсната история на разделянето на всички дни на закона и на свидетелството.

5 И каза: „Приклони сърцето си към всяко слово, което ще ти кажа на тази планина, и го запиши в книга, за да видят поколенията им, че не съм ги изоставил поради цялото зло, което са сторили, като са престъпили завета, който днес установявам между Мен и теб за поколенията им на планината Синай.“

6 И така ще стане, когато всички тези неща ги сполетят, че те ще разпознаят, че Аз съм по-праведен от тях във всичките им съдби и във всичките им дела, и ще разпознаят, че Аз наистина съм бил с тях.

7 И напиши си всички тези думи, които ти обявявам днес, защото зная непокорството им и коравосърдечието им, преди да ги въведа в земята, за която се клех на бащите им, на Авраам, на Исаак и на Яков, казвайки: „На потомството ти ще дам земя, в която текат мляко и мед.“

8 И ще ядат и ще се наситят, и ще се обърнат към чужди богове, към (богове), които не могат да ги избавят от никаква от скръбта им; и това свидетелство ще бъде чуто за свидетелство против тях. Защото ще забравят всичките Ми заповеди, (дори) всичко, което им заповядвам, и ще ходят след народите, след тяхната нечистота и след техния срам, и ще служат на боговете им; и те ще им бъдат прегрешение, скръб, страдание и примка.

9 И мнозина ще загинат и ще бъдат отведени в плен и ще паднат в ръцете на врага, защото са изоставили Моите наредби и Моите заповеди, празниците на Моя завет и Моите съботи, и Моето свято място, което осветих за Себе Си сред тях, и Моята скиния, и Моето светилище, което осветих за Себе Си сред земята, за да положи името Си върху нея и то да обитава (там).

10 И ще си направят високи места, ашери и изваяни идоли, и ще се кланят, всеки на свой собствен (идол), така че да се заблуждават, и ще жертват децата си на бесовете и на всички дела на заблудата на сърцата си.

11 И ще им изпратя свидетели, за да свидетелствам против тях, но те няма да послушат, а ще убият и свидетелите, и ще преследват онези, които търсят закона, и ще отменят и променят всичко, за да вършат зло пред очите Ми.

12 И ще скрия лицето Си от тях и ще ги предам в ръцете на народите за плен, за разграбване и за

поглъщане; и ще ги отстраня отсрещ земята и ще ги разпръсна между народите.

13 И ще забравят целия Ми закон, всичките Ми заповеди и всичките Ми съдби, и ще се отклонят от пътя си относно новолунията, съботите, празниците, юбилеите и наредбите.

14 И след това те ще се обърнат към Мене измежду народите с цялото си сърце, с цялата си душа и с цялата си сила; и Аз ще ги събера измежду всички народи; и те ще Ме търсят, така че ще бъде намерен от тях, когато Ме търсят с цялото си сърце и с цялата си душа.

15 И ще им открия изобилен мир с правда, и ще им отстраня насаждението на правотата, с цялото Си сърце и с цялата Си душа; и те ще бъдат за благословение, а не за проклятие, и ще бъдат глава, а не опашка.

16 Ще съградя светилището Си сред тях и ще живея с тях; и ще бъде техен Бог, а те ще бъдат Мои хора в истина и правда.

17 И няма да ги оставя, нито ще ги предам, защото Аз съм Господ, техният Бог.

18 И Моисей падна на лицето си и се помоли, казвайки: „Господи, Боже мой, не оставяй народа Си и наследството Си, за да се скитат в заблудата на сърцата си, и не ги предавай в ръцете на враговете им, езичниците, за да не ги владеят и да ги накарат да съгрешат против Тебе.“

19 Нека Твоята милост, Господи, се възвиси над Твоя народ и създай в него праведен дух, и не позволявай на духа на Белиар да владее над него, за да го обвинява пред Тебе и да го отклонява от всички пътища на правдата, за да погине от лицето Ти.

20 Но те са Твои люде и Твое наследство, които си избавил с голямата Си сила от ръцете на египтяните. Създай в тях чисто сърце и свят дух и не дай им да се вплетат в греховете си отсега нататък до вечността.

21 И Господ каза на Моисей: „Зная тяхното непокорство, мислите им и коравовратието им; и те няма да се покорят, докато не изповядат собствения си грях и греха на бащите си.“

22 И след това те ще се обърнат към Мене с цялата си правота, с цялото си сърце и с цялата си душа; и ще обрежа кракожието на сърцето им и кракожието на сърцето на потомството им; и ще създам в тях Свети Дух, и ще ги очистя, за да не се отвърнат от Мене от онзи ден до вечността.

23 И душите им ще се прилепят към Мен и към всичките Ми заповеди и те ще изпълняват заповедите Ми; и Аз ще бъда техен Отец, а те ще бъдат Мои деца.

24 И всички те ще се нарекат чада на живия Бог и всеки ангел и всеки дух ще познае, да, те ще познаят, че това са Моите чада и че Аз съм техният Отец в праведност и правда, и че ги обичам.

25 И запиши си всички тези думи, които ти провъзгласявам на тази планина, първите и последните, които ще се сбъднат във всичките деления на дните в закона и в свидетелството, в седмиците и юбилеите до вечността, докато сляза и пребивавам с тях през цялата вечност.“

26 И каза на ангела на присъствието: Пиши за Моисей от началото на сътворението до построяването на Моето светилище сред тях за вечни времена.

27 И Господ ще се яви пред очите на всички и всички ще познаят, че Аз съм Богът Израилев и Отец на всичките деца на Яков, и Цар на хълма Сион за вечни времена. И Сион и Йерусалим ще бъдат свети.“

28 И ангелът на присъствието, който вървеше пред стана на Израил, взе таблиците с деленията на годините - от времето на сътворението - на закона и на свидетелството за седмиците на юбилеите, според отделните години, според цялото число на юбилеите [според отделните години], от деня на [новото] сътворение, когато небесата и земята ще се обновят и цялото им творение - според небесните сили и според цялото творение на земята, докато светилището Господне не бъде построено в Йерусалим на хълма Сион и всички светилища не бъдат обновени за изцеление, за мир и за благословение за всички избрани на Израел, и така да бъде от онзи ден и до всичките дни на земята.

ГЛАВА 2

1 И ангелът на присъствието говори на Моисей според словото Господне, казвайки: Напиши цялата история на сътворението, как в шест дни Господ Бог завърши всичките Си дела и всичко, което създаде, и пазеше съботата на седмия ден и я освети за всичките Си поколения, и я постави за знамение за всичките Си дела.

2 Защото в първия ден Той създаде небесата, които са горе, земята и водите, и всички духове, които служат пред Него - ангелите на присъствието, ангелите на освещението, ангелите [на духа на огъня и ангелите] на духа на ветровете, ангелите на духа на облаците и на тъмнината, на снега, на града и на сланата, ангелите на гласовете, на гръмотевиците и на светкавиците, ангелите на духовете на студа и жегата, на зимата, на пролетта, на есента и на лятото, и всички духове на Неговите създания, които са на небесата и на земята, (Той създаде) бездните и тъмнината, вечерта <и нощта>, и светлината, зората и деня, които е приготвил със знанието на сърцето Си.

3 И тогава видяхме делата Му и Го хвалехме, и хвалехме пред Него заради всичките Му дела; защото седем велики дела Той създаде в първия ден.

4 И на втория ден Той създаде твърдта посред водите; и водите се разделиха в онзи ден - половината им се издигнаха горе, а половината им слязоха под твърдта (която беше) посред лицето на цялата земя. И това беше единственото дело, което (Бог) създаде на втория ден.

5 И на третия ден заповяда на водите да се оттеглят от лицето на цялата земя на едно място и да се яви сушата.

6 И водите направиха така, както им заповяда, и се оттеглиха от лицето на земята на едно място извън този свод, и се яви сушата.

7 И в онзи ден Той създаде за тях всички морета според местата им на събиране, и всички реки, и събиранията на водите в планините и по цялата земя, и всички езера, и всичката земна роса, и семето, което се сее, и всички

кълнове, и плодоносни дървета, и дървета в гората, и Едемската градина в Едем, и всички растения според вида им.

8 Тези четири велики дела Бог създаде на третия ден. А на четвъртия ден създаде слънцето, луната и звездите и ги постави на небесния свод, за да осветяват цялата земя, да управляват деня и нощта и да разделят светлината от тъмнината.

9 И Бог определи слънцето да бъде голямо знамение на земята за дни, за съботи, за месеци, за празници, за години, за съботи на години, за юбилеи и за всички годишни времена.

10 И то разделя светлината от тъмнината [и] за благоденствие, за да благоденстват всички неща, които израстват и растат по земята.

11 Тези три вида създаде на четвъртия ден. А на петия ден създаде големи морски чудовища в дълбините на водите, защото това бяха първите същества от плът, създадени от ръцете Му: рибите и всичко, което се движи във водите, и всичко, което лети, птиците и всичките им видове.

12 И слънцето изгря над тях, за да им благоуспее, и над всичко, което беше на земята, всичко, което израства от земята, и всички плодоносни дървета, и всяка твар.

13 Тези три вида създаде на петия ден. А на шестия ден създа всички земни животни, всичкия добитък и всичко, което се движи по земята.

14 И след всичко това Той създаде човека, мъж и жена, и му даде власт над всичко, което е на земята и в моретата, и над всичко, което лети, и над зверовете, и над добитъка, и над всичко, което се движи по земята, и над цялата земя, и над всичко това му даде власт.

15 И тези четири вида Той създаде на шестия ден. И имаше общо двадесет и два вида.

16 И Той завърши цялото Си дело на шестия ден - всичко, което е на небесата и на земята, в моретата и в бездните, в светлината и в тъмнината, и във всичко.

17 И Той ни даде голямо знамение, съботния ден, че трябва да работим шест дни, но да пазим съботата на седмия ден от всякаква работа.

18 И всички ангели на присъствието и всички ангели на освещаването, тези два големи класа - Той ни е заповядал да пазим съботата с Него на небето и на земята.

19 И Той ни каза: „Ето, Аз ще отделя за Себе Си народ измежду всички народи, и те ще пазят съботния ден; и ще ги осветя за Себе Си като Мой народ и ще ги благословя; както осветих съботния ден и го освещавам за Себе Си, така ще ги благословя и те ще бъдат Мой народ, а Аз ще бъда техен Бог.“

20 И Аз избрах потомството на Яков измежду всички, които видях, и го записах като Моя първородна син, и го осветих за Себе Си за вечни векове; и ще ги науча на съботния ден, за да пазят в него съботата от всякаква работа.

21 И така Той създаде в него знамение, според което те трябва да пазят съботата с нас на седмия ден, да ядат и да пият, и да благославят Този, Който е създал всички неща, както е благословил и осветил за Себе Си един специален народ над всички народи, и за да пазят съботата заедно с нас.

22 И Той направи заповедите Си да се възнасят като благоухание, благоуханно пред Него през всичките дни.

23 Имаше двадесет и две глави на човечеството от Адам до Яков, и двадесет и два вида работа бяха направени до седмия ден; това е благословено и свято; и първото също е благословено и свято; и тоя служи заедно с онзи за освещение и благословия.

24 И на тях (на Яков и неговото потомство) беше дадено винаги да бъдат благословени и свети на първото свидетелство и закон, както Той беше осветил и благословил съботния ден на седмия ден.

25 Той създаде небето и земята и всичко, което създаде, за шест дни, а седмия ден освети Бог за всичките Си дела; затова заповяда заради него, че всеки, който върши каквато и да е работа в него, ще умре, и че онзи, който го оскверни, непременно ще умре.

26 Защо заповядваш на израилтяните да пазят този ден, за да го освещават и да не вършат никаква работа в него, нито да го оскверняват, защото е по-свят от всички други дни?

27 И който го оскверни, непременно ще умре, и който върши в него каквато и да е работа, непременно ще умре завинаги, за да могат израилтяните да пазят този ден през всичките си поколения и да не бъдат изкоренени от земята; защото е свят ден и благословен ден.

28 И всеки, който го спазва и пази съботата в него от всичките си дела, ще бъде свят и благословен през всички дни, както ние.

29 Обявете и кажете на израилтяните закона на този ден, че трябва да пазят съботата в него и че не трябва да я изоставят поради грешката на сърцата си; (и) че не е позволено да се върши каквато и да е неприлична работа в него, да се прави на него по свое усмотрение, и че не трябва да се приготвя нищо за ядене или пиене в него, и (че не е позволено) да се черпи вода, или да се внася или изнася през портите им какъвто и да е товар, който не са си приготвили на шестия ден в жилищата си.

30 И те няма да внасят, нито да изнасят от къща на къща в онзи ден; защото онзи ден е по-свят и благословен от всеки юбилейен ден от юбилеите; в този ден ние пазихме съботата на небесата, преди да стане известно на някоя твар да пази съботата в него на земята.

31 И Създателят на всички неща го благослови, но не освети всички хора и племена, за да пазят съботата в него, а само Израел: само на тях той позволи да ядат и пият и да пазят съботата в него на земята.

32 И Създателят на всички неща благослови този ден, който беше създал за благословия, святост и слава над всички дни.

33 Този закон и завет бяха дадени на израилтяните като вечен закон за поколенията им.

ГЛАВА 3

1 И през шестте дни от втората седмица доведохме, според словото Божие, на Адам всички зверове, и всичкия добитък, и всички птици, и всичко, което се движи по земята, и всичко, което се движи във водата,

според вида им и според вида им: зверове на първия ден; добитък на втория ден; птиците на третия ден; и всичко, което се движи по земята на четвъртия ден; и това, което се движи във водата, на петия ден.

2 И Адам ги нарече всички с техните имена, и както ги нарече, такова беше и името им.

3 И през тези пет дни Адам видя всички тези, мъжки и женски, според всеки вид, който беше на земята, но той беше сам и не намери помощник, подходящ за себе си.

4 И Господ ни каза: „Не е добре човекът да бъде сам; нека му направим подходяща помощ.“

5 И Господ, нашият Бог, накара го да заспи дълбок сън; и той заспа. И взе за жената едно ребро измежду ребрата му, и това ребро беше произходът на жената измежду ребрата му, и Той съгради плътта на негово място и съгради жената.

6 И Той събуди Адам от съня му и като се събуди, той стана на шестия ден и доведе я при него. И той я позна и ѝ каза: „Това е кост от костите ми и плът от плътта ми; тя ще се нарича жена, защото беше взета от мъжа си.“

7 Затова мъжът и жената ще бъдат едно; и затова мъжът ще остави баща си и майка си и ще се прилепи към жена си, и те ще бъдат една плът.

8 През първата седмица беше създаден Адам и реброто - жена му; през втората седмица Той му я показа; и затова беше дадена заповедта да пазят в нечистотата си, за мъж седем дни, а за жена два пъти по седем дни.

9 И след като Адам прекара четиридесет дни в земята, където беше създаден, го въведохме в градината Едем, за да я обработва и пази. А жена му доведохме на осемдесетия ден и след това тя влезе в градината Едем.

10 И поради тази причина заповедта е написана на небесните скрижали относно родилката: „Ако роди мъжко дете, ще остане в нечистотата си седем дни според първата седмица от дните, и тридесет и три дни ще остане в кръвта на очистването си и няма да се докосва до нищо свето, нито ще влиза в светилището, докато не изпълни тези дни, които (са предписани) в случай на мъжко дете.“

11 Но момичето ще прекара в нечистотата си две седмици, както първите две седмици, и шестдесет и шест дни в кръвта на очистването си, и общо осемдесет дни ще бъдат всичките.

12 И когато тя навърши тези осемдесет дни, я заведохме в Едемската градина, защото тя е по-святата от цялата земя и всяко дърво, което е посадено в нея, е свято.

13 Затова беше постановено за онази, която роди мъжко или женско дете, да не се докосва до нищо свято, нито да влиза в светилището, докато не се изпълнят тези дни за мъжкото или женското дете.

14 Това е законът и свидетелството, което беше написано за Израил, за да го спазват през всички дни.

15 И през първата седмица на първия юбилей, [1-7 ч. сутринта] Адам и жена му бяха в Едемската градина седем години, обработвайки я и пазейки я, и ние му дадохме работа и го напътствахме да прави всичко, което е подходящо за обработка на земята.

16 И той обработваше (градината), и беше гол, и не знаеше това, и не се срамуваше, и пазеше градината от

птици, зверове и добитък, и събираше плодовете ѝ, и ядеше, и оставяше остатъка за себе си и за жена си [и оставяше това, което беше запазило].

17 И след като се навършиха седемте години, които той беше навършил там, точно седем години, [8 сутринта], и във втория месец, на седемнадесетия ден (от месеца), змията дойде и се приближи до жената, и змията каза на жената: „Заповядал ли ви е Бог, казвайки: Да не ядете от никое дърво в градината?“

18 И тя му каза: „От всичките плодове на дърветата в градината Бог ни каза: Яжте; но от плодовете на дървото, което е сред градината, Бог ни каза: Да не ядете от тях, нито да се докосвате до тях, за да не умрете.“

19 А змията каза на жената: „Няма да умрете; защото Бог знае, че в деня, когато ядете от него, очите ви ще се отворят и ще бъдете като богове и ще познавате доброто и злото.“

20 И жената видя дървото, че беше приятно за окото и че плодът му беше добър за храна; и взе от него и яде.

21 И когато тя за първи път покри срама си със смокинови листа, даде от тях на Адам и той яде; и очите му се отвориха и видя, че е гол.

22 И взе смокинови листа, съши ги и си направи престилка, с която покри срама си.

23 И Бог прокле змията и се разгневи на нея завинаги...

24 И Той се разгневи на жената, защото послуша гласа на змията и яде; и Той ѝ каза: „Ще умножа много скръбта ти и болките ти; в скръб ще раждаш деца и ще се върнеш при мъжа си, и той ще владее над теб.“

25 И на Адама каза още: „Понеже си послушал гласа на жена си и си ял от дървото, за което ти заповядах да не ядеш от него, проклета да бъде земята заради теб; тръни и бодили ще ти роди тя, и ще ядеш хляба си с пот на лицето си, докато се върнеш в земята, от която си взет; защото земя си и в земята ще се върнеш.“

26 И Той им направи кожени дрехи, облече ги и ги изпрати от Едемската градина.

27 И в деня, в който Адам излезе от Градината, той принесе като благоухание жертва ливан, галбан, стакте и подправки сутринта, с изгрева на слънцето от деня, когато покри срама си.

28 И в онзи ден се затвори устата на всички зверове, и на добитък, и на птици, и на всичко, което ходи и се движи, така че не можеха вече да говорят; защото всички говореха помежду си с една уста и с един език.

29 И Той изпрати от Едемската градина всяка твар, която беше в Едемската градина, и всяка твар се разпръсна според вида си и според вида си към местата, които бяха създадени за нея.

30 И само на Адам Той даде (средствата), за да покрие срама му от всички зверове и добитък.

31 Поради тази причина е предписано на небесните скрижали за всички, които познават закона, да покриват срама си и да не се разкриват, както се разкриват езичниците.

32 И на новолунието на четвъртия месец Адам и жена му излязоха от Едемската градина и се заселиха в земята Елда, в земята на своето сътворение.

33 И Адам нарече жена си Ева.

34 И нямаха син до първия юбилей [8 сутринта], и след това той я позна.

35 Сега той обработваше земята, както му беше наказано в Едемската градина.

ГЛАВА 4

1 И през третата седмица на втория юбилей [64-70 ч. сутринта] тя роди Каин, а през четвъртия [71-77 ч. сутринта] роди Авел, а през петия [78-84 ч. сутринта] роди дъщеря си Аван.

2 И в първата (година) от третия юбилей [99-105 ч. сутринта] Каин уби Авел, защото (Бог) прие жертвата на Авел, а не прие жертвата на Каин.

3 И го уби на полето; и кръвта му викаше от земята до небето, оплаквайки се, защото го беше убил.

4 И Господ смърти Каин заради Авел, защото го беше убил, и го направи беглец на земята заради кръвта на брат му, и го прокле на земята.

5 И поради тази причина е написано на небесните скрижали: „Проклет да бъде, който удря ближния си коварно! И нека всички, които са видели и чули, кажат: Така да бъде; и човекът, който е видял и не е изявил (го), нека бъде проклет като другите.“

6 И поради тази причина, когато идваме пред Господа, нашия Бог, ние изявяваме всички грехове, които са извършени на небето и на земята, в светлината и в тъмнината, и навсякъде.

7 И Адам и жена му оплакваха Авел четири седмици години, [99-127 ч. сутринта], и в четвъртата година на петата седмица [130 ч. сутринта] се зарадваха, и Адам позна отново жена си, и тя му роди син, и той го нарече Сет, защото каза: „Бог ни е въздигнал второ потомство на земята вместо Авел; защото Каин го уби.“

8 И в шестата седмица [134-40 ч. сутринта] той роди дъщеря си Азура.

9 И Каин взе сестра си Аван за жена и тя му роди Енох в края на четвъртия юбилей. [190-196 AM] И в първата година от първата седмица на петия юбилей, [197 AM] къщи бяха построени на земята и Каин построи град и го нарече на името на сина си Енох.

10 И Адам позна жена си Ева, и тя роди още девет сина.

11 И в петата седмица на петия юбилей [225-31 ч. сутринта] Сет взе сестра си Азура за жена, а в четвъртата (годината на шестата седмица) [235 ч. сутринта] тя му роди Енос.

12 Той започна да призовава името Господне на земята.

13 И в седмия юбилей, през третата седмица [309-15 ч. сутринта] Енос взе сестра си Ноам за жена и тя му роди син в третата година на петата седмица, и той го нарече Кенан.

14 И в края на осмия юбилей [325, 386-3992 AM] Кенан взе сестра си Муалелет за жена и тя му роди син в деветия юбилей, през първата седмица на третата година от тази седмица, [395 AM] и той го нарече Маалалеил.

15 И през втората седмица на десетия юбилей [449-55 ч. сутринта] Маалалеил взе за жена Дина, дъщеря на Варахиил, дъщеря на брата на баща му, и тя му роди син през третата седмица на шестата година, [461 ч. сутринта] и той го нарече Яред, защото в неговите дни

ангелите Господни слязоха на земята, онези, които се наричат Наблюдатели, за да наставляват човешките деца и да вършат правосъдие и правда на земята.

16 И в единадесетия юбилей [512-18 ч. сутринта] Яред си взе жена, а името ѝ беше Барака, дъщеря на Расуджал, дъщеря на брата на баща му, в четвъртата седмица на този юбилей, [522 ч. сутринта] и тя му роди син в петата седмица, в четвъртата година на юбилея, и той го нарече Енох.

17 И той беше първият сред хората, родени на земята, който научи писане, знание и мъдрост и който записа небесните знаци според реда на месеците им в книга, за да могат хората да познават сезоните на годините според реда на отделните им месеци.

18 И той беше първият, който написа свидетелство и свидетелства на човешките синове между поколенията на земята, и преброи седмиците на юбилеите, и им откри дните на годините, и подреди месеците, и преброи съботите на годините, както му ги открихме.

19 И каквото беше и каквото ще бъде, той видя във видение на съня си, както ще се случва с човешките чада през всичките им поколения до деня на страшния съд; той видя и разбра всичко, и написа свидетелството си, и постави свидетелството на земята за всички човешки чада и за техните поколения.

20 И в дванадесетия юбилей, [582-88] в седмата седмица от него, той си взе жена, а името ѝ беше Една, дъщеря на Данел, дъщеря на брата на баща му, и в шестата година от тази седмица [587 AM] тя му роди син и той го нарече Матусал.

21 И той беше с Божиите ангели през тези шест юбилея на годините и те му показаха всичко, което е на земята и на небето, управлението на слънцето, и той записа всичко.

22 И той свидетелства за Стражите, които бяха съгрешили с човешките дъщери; защото те бяха започнали да се обединяват, така че да се осквернят, с човешките дъщери, и Енох свидетелства против (тях) всички.

23 И той беше взет измежду чедата човешки и ние го заведохме в Едемската градина с величие и почит, и ето, там той записва осъждането и съда на света и цялото нечестие на чедата човешки.

24 И поради това (Бог) нанесе водите на потопа върху цялата земя Едем; защото там той беше поставен за знамение и за да свидетелства против всички човешки синове, за да разказва всички дела на поколенията до деня на осъждането.

25 И той изгори тамяните дарове на светилището, благоуханни подправки, благоугодни пред Господа на планината.

26 Защото Господ има четири места на земята: Едемската градина, Източната планина и планината, на която си днес, планината Синай и планината Сион, които ще бъдат осветени в новото творение за освещаване на земята; чрез тях земята ще бъде осветена от всичките си вина и нечистотии през поколенията на света.

27 И в четиринадесетия юбилей [652 ч. сутринта] Матусал си взе жена, Една, дъщеря на Азриал, дъщеря на брата на баща му, в третата седмица, в първата

година на тази седмица, [701-7 ч. сутринта] и роди син, когото нарече Ламех.

28 И в петнадесетия юбилей, в третата седмица, Ламех си взе жена, а името ѝ беше Бетенос, дъщеря на Баракиил, дъщеря на брата на баща му. В тази седмица тя му роди син, и той го нарече Ной, казвайки: „Този ще ме утеши в бедата ми и във всичките ми трудове, и в земята, която Господ прокле.“

29 И в края на деветнадесетия юбилей, през седмата седмица на шестата година [930 AM] от него, Адам умря и всичките му синове го погребяха в земята на неговото сътворение, и той беше първият, който беше погребан в земята.

30 И му не достигаха седемдесет години от хиляда години; защото хиляда години са като един ден според свидетелството на небето; и затова е писано за дървото на познанието: „В деня, когато ядете от него, ще умрете.“ Поради тази причина той не завърши годините на този ден; защото умря през него.

31 В края на този юбилей Каин беше убит след него през същата година; защото домът му падна върху него и той умря всред дома си, и беше убит от камъните му; защото с камък той беше убил Авел и с камък беше убит в праведен съд.

32 Поради тази причина е било наредено на небесните скрижали: „С оръдието, с което човек убива ближния си, със същото ще бъде убит и той; както го е ранил, така ще постъпят с него.“

33 И в двадесет и петия [1205 AM] юбилей Ной си взе жена, на име Емзара, дъщеря на Ракел, дъщеря на брата на баща му, в първата година, в петата седмица [1207 AM]; и в третата година от нея тя му роди Сем, в петата година от нея [1209 AM] тя му роди Хам, а в първата година, в шестата седмица [1212 AM] тя му роди Яфет.

ГЛАВА 5

1 И стана така, когато човешките деца започнаха да се умножават по лицето на земята и им се родиха дъщери, че ангелите Божии ги видяха в една година от този юбилей, че бяха красиви на вид; и те си взеха за жени всички, които избраха, и им родиха синове, и те бяха гиганти.

2 И беззаконието се умножи по земята и всяка плът поквари пътя си, както човеци, така и добитък, зверове, птици и всичко, което ходи по земята - всички те поквариха пътищата си и заповедите си и започнаха да се поглъщат един друг. И беззаконието се умножи по земята и всяко въображение на мислите на всички хора (беше) зло непрестанно.

3 И Бог погледна на земята, и ето, тя беше покварена, и всяка плът беше развратила нейните заповеди, и всички, които бяха на земята, бяха извършили всякакво зло пред очите Му.

4 И Той каза, че ще унищожи човека и всяка плът по лицето на земята, която е създал.

5 Но Ной намери благодат пред очите на Господа.

6 И срещу ангелите, които беше изпратил на земята, Той се разгневи извънредно и заповяда да ги изкореним от цялото им владение и ни заповяда да ги

вържем в дълбините на земята, и ето, те са вързани сред тях и са (държани) отделно.

7 И против синовете им излезе заповед отпред лицето Му да бъдат поразени с меч и премахнати изпод небето.

8 И Той каза: „Духът Ми няма да пребъдва вечно в човека; защото и той е плът и дните му ще бъдат сто и двадесет години.“

9 И Той изпрати меча Си сред тях, за да убие всеки ближния си; и те започнаха да се избиват един друг, докато всички паднаха от меч и бяха унищожени от земята.

10 И бащите им бяха свидетели (на тяхното погибел), и след това те бяха вързани в дълбините на земята завинаги, до деня на великото осъждение, когато ще се извърши съд над всички онези, които са покварили пътищата и делата си пред Господа.

11 И Той изстреби всички от местата им, и не остана нито един от тях, когото да не осъди според цялото им нечестие.

12 И за всичките си дела Той създаде нова и праведна природа, за да не съгрешават те в цялата си природа завинаги, а да бъдат всички праведни, всеки по рода си, завинаги.

13 И съдът на всички е предопределен и написан на небесните скрижали в праведност - дори (съдът на) всички, които се отклоняват от пътя, който е предопределен за тях да вървят; и ако не вървят по него, съдът е записан за всяко създание и за всеки вид.

14 И няма нищо на небето, нито на земята, нито на светлината, нито в тъмнината, нито в преизподнята, нито в дълбините, нито в мястото на тъмнината (което да не е съдено); и всичките им съдби са предопределени, написани и гравирани.

15 Той ще съди всички – големия според величието му, и малкия според маловажността му, и всеки според пътя му.

16 И Той не е от онези, които ще се отнасят с уважение към личността (на някого), нито ще приема дарове, ако каже, че ще извърши съд над всеки. Дори някой да даде всичко, което е на земята, Той няма да се отнася с уважение към даровете, нито към личността (на някого), нито ще приеме нещо от ръцете му, защото Той е праведен Съдия.

17 И за израилтяните е писано и постановено: „Ако се обърнат към Него с правда, Той ще прости всичките им престъпления и ще прости всичките им грехове.“

18 Писано е и е наредено, че Той ще показва милост към всички, които се отвръщат от всичките си вина веднъж годишно.

19 А що се отнася до всички онези, които поквариха пътищата и мислите си преди потопа, ничия личност не беше приета освен тази на Ной; защото неговата личност беше приета заради синовете му, които (Бог) спаси от водите на потопа заради него; защото сърцето му беше праведно във всичките му пътища, според както му беше заповядано, и той не се беше отклонил от нищо, което му беше предопределено.

20 И Господ каза, че ще унищожи всичко, което е на земята, и хора, и добитък, и зверове, и птици небесни, и всичко, което се движи по земята. И заповяда на Ной

да си построи ковчег, за да може да се спаси от водите на потопа.

21 И Ной направи ковчега във всичко, както му беше заповядал, в двадесет и седмия юбилей на годината, в петата седмица на петата година (при новолунието на първия месец). [1307 АМ]

22 И той влезе в шестата (година) от нея, [1308 АМ] във втория месец, в новолунието на втория месец, до шестнадесетия; и той влезе в ковчега, и всичко, което му донесохме, и Господ го затвори отвън на седемнадесетата вечер.

23 И Господ отвори седем небесни врати и отворите на изворите на голямата бездна, седем отвора на брой.

24 И шлюзове започнаха да изливат вода от небето четиридесет дни и четиридесет нощи, и изворите на бездната също изливаха вода, докато целият свят се напълни с вода.

25 И водите се умножиха по земята; петнадесет лакътя се издигнаха водите над всички високи планини; и ковчегът се издигна над земята и се носеше по повърхността на водите.

26 И водата се задържа по лицето на земята пет месеца - сто и петдесет дни.

27 И ковчегът отиде и спря на върха на Лувар, една от планините Арабат.

28 И (на новолунието) в четвъртия месец изворите на голямата бездна се затвориха и небесните шлюзове се затвориха; а на новолунието на седмия месец всички отвори на земните бездни се отвориха и водата започна да се спуска в бездната отдолу.

29 И при новолунието на десетия месец се видяха върховете на планините, а при новолунието на първия месец земята стана видима.

30 И водите изчезнаха от земята в петата седмица на седмата година [1309 АМ] от нея, а на седемнадесетия ден от втория месец земята пресъхна.

31 И на двадесет и седмия от него той отвори ковчега и изведе от него зверове, добитък, птици и всяко движещо се същество.

ГЛАВА 6

1 И на новолунието на третия месец той излезе от ковчега и построи олтар на онази планина.

2 И извърши умилоствение за земята, като взе яре и направи умилоствение с кръвта му за цялата вина на земята; защото всичко, което беше на нея, беше унищожено, освен онези, които бяха в ковчега с Ной.

3 И положи тлъстината му на олтара; взе вол, коза, овца, ярета, сол, гургулица и малки гълъбчета и положи всеизгаряне на олтара; изля върху него жертва, смесена с масло, поръси вино и поръси ливан върху всичко и направи да се издигне благоухание, благоугодно пред Господа.

4 И Господ помири благоуханието и склучи с него завет, че няма вече да има потоп, който да опустоши земята; че през всичките дни на земята, сеитбата и жетвата, никога няма да престанат; студ и жегата, лято и зима, ден и нощ няма да променят реда си, нито ще престанат завинаги.

5 А вие, плодете се и се размножавайте по земята, и бъдете многобройни на нея, и бъдете благословия за нея. Страх от вас и ужас от вас ще внуша на всичко, което е на земята и в морето.

6 И ето, дадох ви всички зверове и всички крилати същества, и всичко, което се движи по земята, и рибите във водите, и всички неща за храна; като зелените треви, дадох ви всички неща за храна.

7 Но месо, с душата му, с кръвта му, не яжте; защото душата на всяка плът е в кръвта, за да не се изисква кръвта на живота ви. От ръката на всеки човек, от ръката на всяко (животно) ще изисквам човешка кръв.

8 Който пролее човешка кръв от човек, и неговата кръв ще се пролее, защото по Божи образ е създал човека.

9 А вие, плодете се и се размножавайте на земята.

10 И Ной и синовете му се заклеха, че няма да ядат никаква кръв, която е от която и да е плът, и направи завет пред Господа Бога завинаги за всичките поколения на земята в този месец.

11 Затова Той ти каза да сключиш завет с израилтяните в този месец на планината с клетва и да ги поръсиш с кръв заради всичките думи на завета, който Господ сключи с тях завинаги.

12 И това завещание е написано за вас, за да го пазите постоянно, така че да не ядете нито един ден кръв от животни, птици или добитък през всичките дни на земята; и човекът, който яде кръв от животни, добитък или птици през всичките дни на земята, той и потомството му ще бъдат изкоренени от земята.

13 И заповядай на израилтяните да не ядат кръв, за да бъдат имената им и потомството им винаги пред Господа, нашия Бог.

14 И за този закон няма ограничение в дните, защото е вечен. Те ще го пазят във всичките си поколения, за да могат да се молят за вас с кръв пред олтара; всеки ден, сутрин и вечер ще търсят прошка за вас непрестанно пред Господа, за да го пазят и да не бъдат изкоренени.

15 И даде на Ной и на синовете му знамение, че няма вече да има потоп на земята.

16 Той постави дъгата Си в облака като знак на вечния завет, че няма вече да има потоп на земята, за да я погуби през всичките дни на земята.

17 Поради тази причина е наредено и написано на небесните скрижали да празнуват празника на седмиците в този месец веднъж годишно, за да подновяват завета всяка година.

18 И целият този празник се празнуваше на небето от деня на сътворението до дните на Ной - двадесет и шест юбилея и пет годишни седмици [1309-1659 АМ]: и Ной и синовете му го празнуваха седем юбилея и една годишна седмица, до деня на Ноевата смърт; и от деня на Ноевата смърт синовете му го премахнаха до дните на Авраам, и те ядоха кръв.

19 Но Авраам го спазваха, Исаак, Яков и децата му го спазваха до твоите дни; а в твоите дни израилтяните го забравиха, докато не го празнувахте отново на тази планина.

20 И заповядай на израилтяните да пазят този празник във всичките си поколения като заповед за тях; един ден от годината, в този месец, ще празнуват празника.

21 Защото е празник на седмиците и празник на първите плодове; този празник е двоен и има двойна природа: според писаното и гравираното за него, празнувайте го.

22 Защото в книгата на първия закон, в това, което ти написах, написах да го празнуваш на определеното му време, един ден от годината, и ти обясних жертвите му, които израилтяните трябва да помнят и да празнуват във всичките си поколения в този месец, един ден от годината.

23 И на новолунието на първия месец, и на новолунието на четвъртия месец, и на новолунието на седмия месец, и на новолунието на десетия месец са дните за възпоменание и дните на сезоните в четирите части на годината. Те са записани и постановени като свидетелство завинаги.

24 И Ной ги определи за себе си като празници за поколенията до века, така че те станаха по този начин негов спомен.

25 И на новолунието на първия месец му беше заповядано да си направи ковчег, и в този (ден) земята изсъхна и той отвори (ковчег) и видя земята.

26 И на новолунието на четвъртия месец отворите на дълбините на бездната отдолу се затвориха. А на новолунието на седмия месец всички отвори на бездните на земята се отвориха и водите започнаха да се спускат в тях.

27 И на новолунието на десетия месец се видяха върховете на планините и Ной се зарадва.

28 И поради тази причина той ги е определил за себе си като празници за вечен спомен, и така са определени.

29 И те ги поставиха на небесните скрижали, всяка от които имаше тринадесет седмици; от една до друга (минаваше) техният спомен, от първата до втората, и от втората до третата, и от третата до четвъртата.

30 И всичките дни на заповедта ще бъдат петдесет и две седмици дни и (те ще направят) цялата година пълна. Така е гравирано и предопределено на небесните скрижали.

31 И няма пренебрегване (на тази заповед) нито за една година, нито за всяка година.

32 И заповядай на израилтяните да спазват годините според това число – триста шестдесет и четири дни, и (те) ще съставят пълна година, и няма да нарушават времето ѝ от дните ѝ и от празниците ѝ; защото всичко ще се случва в тях според тяхното свидетелство, и няма да пропускат нито един ден, нито ще нарушават нито един празник.

33 Но ако ги пренебрегнат и не ги спазват според Неговата заповед, тогава ще нарушат всичките им времена и годините ще бъдат изместени от този (ред) [и ще нарушат времена и годините ще бъдат изместени] и ще пренебрегнат своите постановления.

34 И всичките израилтяни ще забравят и няма да намерят пътя на годините, и ще забравят новолунията, и сезоните, и съботите, и ще се объркат относно целия ред на годините.

35 Защото Аз зная и отсега нататък ще ти го известявам, и то не е Мое собствено намерение; понеже книгата (лежи) написана пред мен, и на небесните скрижали е установено разделянето на дните,

за да не забравят празниците на завета и да постъпват според празниците на езичниците, според тяхната заблуда и според тяхното невежество.

36 Защото ще има такива, които със сигурност ще наблюдават луната - как тя нарушава сезоните и идва от година на година десет дни по-рано.

37 Затова ще дойдат върху тях години, когато ще нарушат (реда) и ще направят мерзък (ден) ден за свидетелство, а нечист ден – празник, и ще объркат всички дни, светия с нечистия и нечистия ден със светия; защото ще се объркат относно месеците, съботите, празниците и юбилеите.

38 Затова ти заповядвам и ти свидетелствам, за да им свидетелстваш, защото след смъртта ти децата ти ще ги смущават, така че да не правят годината само триста шестдесет и четири дни, и поради тази причина ще грешат относно новолунията, сезоните, съботите и празниците, и ще ядат всякаква кръв с всякаква плът.

ГЛАВА 7

1 И в седмата седмица от първата година [1317 АМ] от нея, в този юбилей, Ной насади лозя на планината, на която беше спрял ковчегът, наречена Лубар, една от планините Арарат, и те дадоха плод на четвъртата година, [1320 АМ] и той опази плодовете им и ги събра тази година в седмия месец.

2 И той направи от него вино и го сложи в съд, и го съхраняваше до петата година, [1321 ч. сутринта] до първия ден, на новолунието на първия месец.

3 И той отпразнува с радост деня на този празник и принесе всеизгаряне Господу, едно младо говедо и един овен, седем едногодишни овце и едно яре, за да извърши чрез това умилоствение за себе си и за синовете си.

4 И първо приготви ярето и сложи малко от кръвта му върху месото, което беше на олтара, който беше направил, а цялата тлъстина сложи на олтара, където принесе всеизгарянето, и вола, овена и овцата, и положи цялото им месо на олтара.

5 И той постави върху него всичките им приноси, смесени с масло, а след това поръси с вино огъня, който преди това беше запалил на олтара, и сложи тамян на олтара и направи да се издигне благоухание, благоугодно пред Господа, неговия Бог.

6 И той се зарадва и пи от това вино, той и децата му с радост.

7 И стана вечер; и той влезе в шатрата си, и понеже беше пиян, легна и заспа, и се разголи в шатрата си, докато спеше.

8 И Хам видя баща си Ной гол, и излезе та разказа на двамата си братя навън.

9 И Сим взе дрехата си и стана, той и Яфет, и сложиха дрехата на раменете си, и се обърнаха назад, и покриха срама на баща си; и лицата им бяха обърнати назад.

10 И Ной се събуди от съня си и разбра всичко, което му беше сторил по-малкият му син, и прокле сина си, казвайки: „Проклет да бъде Ханаан; роб ще бъде той на братята си.“

11 И благослови Сима, казвайки: Благословен да бъде Господ, Бог на Сим, и Ханаан да му бъде слуга.

12 Бог ще разшири Яфета и Бог ще обитава в жилището на Сим, а Ханаан ще му бъде слуга.

13 И Хам разбра, че баща му беше проклет по-малкия му син, и се разгневи, че той беше проклет сина му. И се раздели с баща си, той и синовете му с него, Хус, Мицраим, Фут и Ханаан.

14 И той си построи град и го нарече на името на жена си Неелатамаук.

15 И Яфет видя това и завидя на брат си; и той си построи град, и го нарече Адатанис по името на жена си.

16 И Сим живя с баща си Ной; и той построи град близо до баща си на планината, и той също го нарече по името на жена си Седекетелебаб.

17 И ето, тези три града са близо до планината Лубар; Седекетелебаб е на изток от планината, а Наелтамаук е на юг, а Адатанесес е на запад.

18 А ето синовете на Сим: Елам, Асур и Арфаксад - този (син) се роди две години след потопа - и Луд, и Арам.

19 Синовете на Яфет: Гомер, Магог, Мадай, Яван, Тувал, Мешех и Тирас: това са синовете на Ной.

20 И в двадесет и осмия юбилей [1324-1372 АМ] Ной започна да нарежда на синовете на своите синове наредбите и заповедите, и всичките съдби, които знаеше, и увещаваше синовете си да пазят правдата, да покриват срама на плътта си, да благославят своя Създател, да почитат баща и майка, да обичат ближния си и да пазят душите си от блудство, нечистота и всяко беззаконие.

21 Защото поради тези три неща дойде потопа на земята, а именно, поради блудството, в което Стражите, против закона на своите наредби, блудстваха с дъщерите човешки и си вземаха жени от всички, които си избираха; и те поставиха началото на нечистота.

22 И те родиха синове, Нафидимите, и всички те бяха различни, и се погълнаха един друг; и Гигантите убиха Нафилите, а Нафилите убиха Елхо, а Елхо човечеството, и един човек друг.

23 И всеки се продаде да върши беззаконие и да пролива много кръв; и земята се напълни с беззаконие.

24 И след това те съгрешиха против зверовете и птиците, и против всичко, което се движи и ходи по земята; и много кръв се проля по земята, и всяко въображение и желание на хората непрестанно си представяха суета и зло.

25 И Господ изстреби всичко от лицето на земята; поради нечестията на делата им и поради кръвта, която бяха проляли всред земята, Той изстреби всичко.

26 „И останахме ние, аз и вие, синовете ми, и всичко, което влезе с нас в ковчег. И ето, виждам делата ви пред себе си, че не ходите в правда; защото сте тръгнали по пътя на погибелта и се отдалечавате един от друг, завиждате си един на друг и (така става), че не сте в хармония, синове мои, всеки с брат си.“

27 Защото виждам, и ето, демоните са започнали (своите) съблазни срещу вас и срещу децата ви и сега се боя за вас, че след смъртта ми ще пролеете човешка кръв по земята и че и вие ще бъдете унищожени от лицето на земята.

28 Защото, който пролее човешка кръв и който яде кръвта на каквато и да е плът, всички ще бъдат изстребени от земята.

29 И няма да остане никой човек, който яде кръв или пролива човешка кръв на земята, нито ще му остане потомство или потомство, живеещо под небето; защото те ще отидат в преизподнята, и в мястото на осъждението ще слязат, и в тъмнината на бездната всички ще бъдат отнесени от насилствена смърт.

30 Не бива да се вижда кръв върху вас от всичката кръв, която ще има през всичките дни, в които сте убивали каквито и да било зверове, добитък или каквито и да било мухи по земята, и вършете добро дело за душите си, като покривате пролято по лицето на земята.

31 И не бъдете като онзи, който яде с кръв; но пазете се, за да не яде никой кръв пред вас; покрийте кръвта, защото така ми е заповядано да засвидетелствам на вас и на децата ви, както и на всяка плът.

32 И не позволявайте душата да бъде изядена с плътта, за да не се изисква кръвта ви, която е вашият живот, от ръката на никоя плът, която я пролее на земята.

33 Защото земята няма да се очисти от кръвта, която е пролята върху нея; понеже (само) чрез кръвта на онзи, който я е пролял, земята ще се очисти през всичките си поколения.

34 И сега, деца мои, чуйте! Внимавайте; вършете правосъдие и правда, за да се насадите с правда по лицето на цялата земя и славата ви да се възвиси пред моя Бог, Който ме спаси от водите на потопа.

35 И ето, вие ще отидете и ще си построите градове, и ще засадите в тях всичките растения, които са на земята, и освен това всички плодоносни дървета.

36 Три години няма да се събират плодовете на всичко, което се яде; а на четвъртата година плодовете им ще се считат за свети [и ще принесат първите плодове], благоугодни пред Всевишния Бог, Който е създал небето и земята и всичко останало. Нека принесат в изобилие първите плодове от виното и маслото на олтара Господен, Който ги приема, а останалото нека ядат слугите на дома Господен пред олтара, който ги приема.

37 А в петата година направете освобождаването, така че да го освободите с праведност и правота, и ще бъдете праведни, и всичко, което посадите, ще просперира.

38 Защото така заповяда Енох, бащата на баща ти, на сина си Матусал, и на сина си Матусал, Ламеха; и Ламех ми заповяда всичко, което бащите му заповядаха на него.

39 И аз също ще ви дам заповеди, синове мои, както Енох заповяда на сина си в първите юбилеи; докато беше още жив, седмият в поколението си, той заповяда и засвидетелства на сина си и на синовете на синовете си до деня на смъртта си.

ГЛАВА 8

1 В двадесет и деветия юбилей, в първата седмица, [1373 АМ], в началото ѝ, Арфаксад си взе жена, чието име беше Расуея, дъщеря на Сузан, дъщеря на Елам, и

тя му роди син в третата година от тази седмица, [1375 АМ] и той го нарече Каинам.

2 И синът порасна, и баща му го научи да пише, и той отиде да си търси място, където да си завладее град.

3 И той намери писание, което предишните (поколения) бяха издълбали на скалата, и прочете какво беше на него, и го преписа, и съгреша заради него; защото то съдържахше учението на Пазителите, според което те наблюдаваха поличбите на слънцето, луната и звездите във всички небесни знаци.

4 И той го записа и не каза нищо за него; защото се страхуваше да говори на Ной за това, за да не му се разгневи заради това.

5 И в тридесетия юбилей, [1429 АМ], през втората седмица, през първата година от него, той си взе жена, и името ѝ беше Мелка, дъщеря на Мадай, син на Яфет, а в четвъртата година [1432 АМ] той роди син и го нарече Шела, защото каза: „Наистина съм изпратен.“

6 [И на четвъртата година се роди], и Шела порасна и си взе жена, чието име беше Муак, дъщеря на Кесед, брат на баща му, в тридесет и първия юбилей, в петата седмица, в първата година [1499 АМ] от него.

7 И тя му роди син в петата година [1503 АМ] от нея, и той го нарече Евер; и той си взе жена, чието име беше Азурад, дъщеря на Неврод, в тридесет и втория юбилей, в седмата седмица, в третата година от нея. [1564 АМ]

8 И в шестата година [1567 АМ] от него тя му роди син, и той го нарече Фалек; защото в дните, когато се роди той, Ноевите деца започнаха да си делят земята; затова той го нарече Фалек.

9 И те го разделиха тайно помежду си и го разказаха на Ной.

10 И стана така, че в началото на тридесет и третия юбилей [1569 АМ] те разделиха земята на три части, за Сем, Хам и Яфет, според наследството на всеки, през първата година, през първата седмица, когато един от нас, изпратените, беше с тях.

11 И той повика синовете си и те се приближиха при него, те и децата им; и той раздели земята на жребии, които тримата му синове трябваше да вземат във владение; и те протегнаха ръце и извадиха писането от пазвата на Ной, баща им.

12 И излезе на писането, като жребий за Сим, средата на земята, която той трябваше да вземе в наследство за себе си и за синовете си за поколенията на вечността, от средата на планинската верига Рафа, от устието на водата на река Тина, и неговият дял стига на запад през средата на тази река и се простира, докато стигне до водите на бездните, от които извира тази река и излива водите си в морето Меат, и тази река се влива в голямото море. И всичко, което е на север, е на Яфет, а всичко, което е на юг, принадлежи на Сим.

13 И се простира, докато стигне до Карасо: това е в пазвата на езика, който гледа на юг.

14 И неговият дял се простира по протежение на голямото море и се простира по права линия, докато стигне на запад до езика, който гледа на юг; защото това море се нарича език на Египетско море.

15 И оттук завива на юг към устието на голямото море на брега на (неговите) води, и се простира на запад до Афра, и се простира, докато стигне до водите на река

Гихон, и на юг от водите на Гихон, до бреговете на тази река.

16 И се простира на изток, докато стигне до Едемската градина, на юг от нея, [на юг] и от изток на цялата земя Едем и на целия изток, завива на изток и продължава, докато стигне на изток до планината, наречена Рафа, и слиза до брега на устието на река Тина.

17 Този дял се падна чрез жребий за Сима и синовете му, за да го притежават завинаги, за неговите поколения, за вечни времена.

18 И Ной се зарадва, че това се случи за Сим и за синовете му, и си спомни всичко, което беше говорил с устата си в пророчество, защото беше казал: „Благословен да бъде Господ, Бог на Сим, и да обитава Господ в жилището на Сим.“

19 И той знаеше, че Едемската градина е светилището на светините и обиталището на Господа, а планината Синай е центърът на пустинята, а планината Сион е центърът на пъпа на земята: тези три бяха създадени като свети места едно срещу друго.

20 И той благослови Бога на боговете, Който беше вложил словото Господне в устата му, и Господа довека.

21 И той знаеше, че благословен дял и благословия са дошли за Сим и синовете му от поколения на веки - цялата земя Едем и цялата земя Червено море, и цялата земя на изток и Индия, и на Червено море и планините му, и цялата земя Васан, и цялата земя Ливан, и островите Кафтур, и всички планини Санир и Амана, и планините Асур на север, и цялата земя Елам, Асур и Вавилон, и Сузан и Маедай, и всички планини Арарат, и цялата област отвъд морето, която е отвъд планините Асур на север, благословена и просторна земя, и всичко, което е в нея, е много добро.

22 А за Хам излезе вторият дял, отвъд Гихон на юг, вдясно от Градината, и той се простира на юг и се простира до всички огнени планини, и се простира на запад до морето Ател, и се простира на запад, докато стигне до морето Маук - това (море), в което слиза всичко, което не е унищожено.

23 И продължаваше на север до пределите на Гадир, и продължаваше до брега на морските води, до водите на голямото море, докато се приближи до река Гихон, и вървеше покрай река Гихон, докато стигне до дясната страна на Едемската градина.

24 И ето земята, която се даде на Хам като дял, който той трябваше да завладее завинаги за себе си и за синовете си във всичките им поколения, завинаги.

25 А за Яфет се отдели третият дял отвъд реката Тина, на север от изтичането на водите ѝ, и той се простира на североизток до цялата област на Гог и до цялата страна на изток от нея.

26 И тя се простира на север към север, и се простира до планините Келт на север и към морето Маук, и продължава на изток от Гадир чак до областта на морските води.

27 И се простира, докато се приближи до западната част на Фара и се връща към Афераг, и се простира на изток до водите на морето Меат.

28 И се простира до областта на река Тина в североизточна посока, докато се приближи до

границата на водите ѝ към планината Рафа, и завива на север.

29 Това е земята, която се даде на Яфет и синовете му като дял от наследството му, който той трябваше да притежава за себе си и за синовете си, за техните поколения довека; пет големи острова и голяма земя на север.

30 Но е студено, а земята на Хам е гореща, а земята на Сим не е нито гореща, нито студена, а е от смесени студ и жегга.

ГЛАВА 9

1 И Хам раздели между синовете си; и първият дял излезе за Куш на изток, а на запад от него за Мицраим, и на запад от него за Фут, и на запад от него [и на запад от него] при морето за Ханаан.

2 И Сим раздели също между синовете си, и първият дял излезе за Хам и синовете му, на изток от река Тигър, докато тя се приближи на изток, цялата земя Индия и Червено море по неговия бряг, и водите на Дедан, и всички планини Мебри и Ела, и цялата земя Сузан и всичко, което е от страната на Фарнак до Червено море и река Тина.

3 А за Асур се отдели вторият дял, цялата земя на Асур, Ниневия и Сенаар, и до границата на Индия, и се изкачва и заобикаля реката.

4 А за Арфаксад се даде третият дял, цялата земя на областта Халдейци на изток от Ефрат, граничеща с Червено море, и всички води на пустинята близо до залива на морето, който гледа към Египет, цялата земя Ливан, Санир и Амана до границата на Ефрат.

5 А за Арам се отдели четвъртият дял, цялата земя Месопотамия между Тигър и Ефрат на север от Халдейците до границата на планините Асур и земята Арара.

6 И за Луд се отдели петият дял, планините на Асирия и всичко, което им принадлежеше, до Голямото море и до изток от брат му Асирия.

7 И Яфет раздели земята на наследството си между синовете си.

8 И първият дял се простираше за Гомер на изток от северната страна до река Тина; а на север се простираха за Магог всичките вътрешни части на север, докато стигне до морето Меат.

9 И за Мадай излезе като негов дял, който трябваше да притежава от западната част на двамата си братя до островите и до бреговете на островите.

10 А за Яван излезе четвъртият дял, всеки остров и островите, които са към границата на Луд.

11 А за Тувал се отдели петият дял в средата на езика, който се приближава към границата на дела Луд към втория език, към областта отвъд втория език към третия език.

12 А за Мошех излезе шестият дял, цялата област отвъд третия език, докато се приближава до изток от Гадир.

13 А за Тирас се отдели седмият дял, четири големи острова всред морето, които стигат до дела на Хам [а островите Каматури се разделиха чрез жребий за синовете на Арфаксад като негово наследство].

14 И така, синовете на Ной разделиха на синовете си в присъствието на баща си Ной, и той ги обвърза с клетва, като прокляна всеки, който се опита да заграбва дела, който не му се беше паднал по жребий.

15 И всички те казаха: „Така да бъде; така да бъде“ за тях и за синовете им до века, през поколенията им, до деня на съда, в който Господ Бог ще ги съди с меч и огън за цялото нечисто зло на техните прегрешения, с които са напълнили земята с престъпление, нечистота, блудство и грях.

ГЛАВА 10

1 И в третата седмица на този юбилей нечистите демони започнаха да заблуждават децата на Ноевите синове и да ги подвеждат и погубват.

2 И синовете на Ной дойдоха при баща си Ной и му разказаха за демоните, които заблуждаваха, ослепяваха и убиваха синовете на синовете му.

3 И той се помоли пред Господа, своя Бог, и каза: „Боже на духовете на всяка плът, Който си ми показал милост. И си спасил мен и синовете ми от водите на потопа, и не си ме накарал да погина, както си направил със синовете на погибелта; защото Твоята благодат беше голяма към мен и голяма беше Твоята милост към душата ми; нека Твоята благодат се възнесе над синовете ми и да не владеят над тях зли духове, за да не ги изтребят от земята.“

4 Но благослови мен и синовете ми, за да се размножим, да се размножим и да напълним земята.

5 И Ти знаеш как Твоите Пазители, бащите на тези духове, постъпиха в мое време; а що се отнася до тези духове, които са живи, затвори ги и ги дръж здраво на мястото на осъждането, и не им позволявай да донесат погибел на синовете на Твоя слуга, моя Бог; защото те са зли и са създадени, за да погубват.

6 И нека не владеят над духовете на живите; защото само Ти можеш да упражняваш власт над тях. И нека нямат власт над синовете на праведните отсега нататък и до века.“

7 И Господ, нашият Бог, ни заповяда да вържем всички.

8 И началникът на духовете, Мастема, дойде и каза: „Господи, Създателю, нека някои от тях останат пред мен и нека се вслушат в гласа ми и направят всичко, което ще им кажа; защото ако някои от тях не бъдат оставени при мен, няма да мога да изпълня силата на волята си върху човешките синове; защото те са за поквара и отклонение пред моя съд, защото голяма е нечестията на човешките синове.“

9 И Той каза: Нека десетата част от тях остане пред Него, а девет части нека слязат в мястото на осъждането.

10 И на един от нас Той заповяда да научим Ной на всичките им лекарства; защото Той знаеше, че те няма да ходят в праведност, нито ще се борят в праведност.

11 И ние направихме според всичките Му думи: всички злонамерени злодеи вързахме в мястото на осъждането и оставихме една десета от тях, за да бъдат подчинени на Сатана на земята.

12 И обяснихме на Нух всичките им лекарства за болестите, както и техните съблазни, как да ги изцели с билки от земята.

13 И Ной записа в книга всичко, както го научихме за всяко лекарство. Така злите духове бяха възпрепятствани да наранят синовете на Ной.

14 И той даде всичко, което беше написал, на Сим, най-големия си син, защото го обичаше извънредно повече от всичките си синове.

15 И Ной заспа с бащите си и беше погребан на планината Лувар в земята Арарат.

16 Деветстотин и петдесет години той навърши в живота си, деветнадесет юбилея, две седмици и пет години. [1659 АМ]

17 И в живота си на земята той превъзхождаше човешките чедра с изключение на Енох, заради праведността, в която беше съвършен. Защото службата на Енох беше отредена за свидетелство на поколенията на света, за да разказва той всички дела от поколение на поколение, до деня на страшния съд.

18 И в тридесет и третия юбилей, в първата година на втората седмица, Фалек си взе жена, чието име беше Ломна, дъщеря на Синаар, и тя му роди син в четвъртата година на тази седмица, и той го нарече Реу, защото каза: „Ето, човешките синове станаха зли чрез злото намерение да си построят град и кула в земята Сенаар.“

19 Защото те тръгнаха от земята Арарат на изток към Сенаар; понеже в неговите дни построиха града и кулата, казвайки: „Хайде, нека се възкачим с тях на небето.“

20 И те започнаха да градят, и в четвъртата седмица направиха тухли с огън; тухлите им служеха за камък, а глината, с която ги свързваха, беше асфалт, който излиза от морето и от водните извори в земята Сенаар.

21 И те го построиха: четиридесет и три години [1645-1688 АМ] го строиха; ширината му беше двеста и три тухли, а височината (на една тухла) беше една трета от едната; височината му възлизаше на 5433 лакътя и 2 палми, и (обхватът на едната стена беше) тринадесет стадия (а на другата тридесет стадия).

22 И Господ, нашият Бог, ни каза: Ето, те са един народ и (това) започват да правят, и сега нищо няма да им бъде отнето. Хайде, нека слезем и да объркаме езика им, така че да не разбират един другия език и да се разпръснат по градове и народи, и едно намерение да не пребъдва вече с тях до деня на страшния съд.

23 И Господ слезе, и ние слязохме с Него, за да видим града и кулата, които човешките деца бяха построили.

24 И той обърка езика им, така че те вече не разбираха един другия език; и тогава престанаха да строят града и кулата.

25 Поради тази причина цялата земя Сенаар се нарича Вавилон, защото там Господ обърка целия език на човешките чада и оттам те се разпръснаха по градовете си, всеки според езика си и народа си.

26 И Господ изпрати силен вятър срещу кулата и я събори на земята; и ето, тя беше между Асирия и Вавилон в земята Сенаар; и я нарекоха Събор.

27 В четвъртата седмица на първата година [1688 АМ], в началото ѝ, на тридесетия и четвърти юбилей, те бяха разпръснати от земята Сенаар.

28 И Хам и синовете му отидоха в земята, която той щеше да завладее, която придоби като свой дял в южната земя.

29 И Ханаан видя Ливанската земя до реката Египетска, че беше много добра, и не влезе в земята на наследството си на запад (тоест до) морето, и се засели в Ливанската земя, на изток и на запад от границата на Йордан и от границата на морето.

30 И баща му Хам, и братята му Хуш и Мицраим му рекоха: „Ти си се заселил в земя, която не е твоя и която не ни се е паднала по жребий; не прави така; защото ако направиш така, ти и синовете ти ще паднете в земята и ще бъдете проклетни чрез размирици; защото чрез размирици вие сте се заселили и чрез размирици ще паднат децата ти, а ти ще бъдеш изкоренен завинаги.“

31 Не живеј в жилището на Сим, защото на Сим и на синовете му се падна по жребий.

32 Проклет да си ти и проклет ще бъдеш повече от всички Ноеви синове, чрез проклятието, с което се обвързахме с клетва пред светия съдия и пред нашия баща Ной.

33 Но той не ги послуша и живееше в Ливанската земя от Емат до влизането в Египет, той и синовете му, и до днес.

34 И поради тази причина онази земя се нарича Ханаан.

35 И Яфет и синовете му отидоха към морето и се заселиха в земята на своя дял. Мадай видя морската земя, но тя не му се хареса. Затова поиска (дял) от Хам, Асур и Арфаксад, брата на жена си, и се засели в земята Мидия, близо до брата на жена си, и живее там и до днес.

36 И нарече жилището си и жилището на синовете си Мидия, по името на баща им Мадай.

ГЛАВА 11

1 И в тридесет и петия юбилей, в третата седмица, в първата година [1681 АМ] от него, Реу си взе жена, и името ѝ беше Ора, дъщеря на Ор, син на Кесед, и тя му роди син, и той го нарече Серох, в седмата година от тази седмица, в този юбилей. [1687 АМ]

2 И синовете на Ной започнаха да воюват помежду си, да вземат в плен и да се избиват един друг, да проливат кръв човешка по земята, да ядат кръв и да строят яки градове, стени и кули, и отделни хора (започнаха) да се издигат над народите и да основават царства, и да воюват народ срещу народ, и народ срещу народ, и град срещу град, и всички (започнаха) да вършат зло, и да се сдобиват с оръжие, и да учат синовете си на война, и започнаха да превземат градове и да продават роби и жени.

3 И Ур, синът на Кесед, построи града Ара на халдейците и го нарече на своето име и на името на баща си. И те си направиха леяни идоли и се поклониха всеки на идола, леяния идол, който бяха направили за себе си, и започнаха да правят изваяни идоли и нечисти

подобия, и зли духове им помагаха и ги подмамваха да извършват прегрешения и нечистота.

4 И принц Мастема се постара да направи всичко това и изпрати други духове, онези, които бяха поставени под ръката му, да вършат всякакъв вид зло и грях, и всякакъв вид прегрешение, да поковарят и разрушават, и да проливат кръв по земята.

5 Поради тази причина той нарече Серох, Серуг, защото всеки се обърна да върши всякакъв вид грях и престъпление.

6 И той порасна и се засели в Ур Халдейски, близо до бащата на майката на жена си, и се покланяше на идоли, и си взе жена в тридесет и шестия юбилей, в петата седмица, в първата година от него, [1744 АМ], а името ѝ беше Мелка, дъщеря на Кабер, дъщеря на брата на баща му.

7 И тя му роди Нахор в първата година на тази седмица; и той порасна и се засели в Ур Халдейски; и баща му го научи на халдейските изследвания, за да гадае и предсказва според небесните знаци.

8 И в тридесет и седмия юбилей, в шестата седмица, в първата година от него, [1800 АМ] той си взе жена, и името ѝ беше Ияска, дъщеря на Нестаг от Халдейците.

9 И тя му роди Тара в седмата година на тази седмица. [1806 АМ]

10 И принц Мастема изпрати гарвани и птици да изядат семето, което беше посято в земята, за да унищожат земята и да ограбят човешките синове от труда им. Преди да успеят да изорат семето, гарваните го откъснаха от повърхността на земята.

11 И затова го нарече Тара, защото гарваните и птиците ги изтосиха и изядоха семето им.

12 И годините започнаха да стават безплодни поради птиците и те погълнаха всичките плодове на дърветата от дърветата; само с големи усилия успяха да запазят малко от всичките плодове на земята през дните си.

13 И в този тридесет и девет юбилей, във втората седмица на първата година, [1870 АМ] Тара си взе жена, а името ѝ беше Една, дъщеря на Аврам, дъщеря на сестрата на баща му. А в седмата година на тази седмица [1876 АМ] тя му роди син, и той го нарече Аврам, по името на бащата на майка му;

14 защото той беше умрял, преди дъщеря му да е заченала син.

15 И детето започна да разбира заблудите на земята, че всички се отклониха след изваяни идоли и след нечистота, и баща му го научи да пише, и той беше на две седмици [1890 АМ] и се отдели от баща си, за да не може да се покланя на идоли с него.

16 И той започна да се моли на Създателя на всички неща, за да го спаси от грешките на човешките деца и неговият участ да не изпадне в заблуда след нечистота и мерзост.

17 И дойде време за сеитба, за да се засяват семената в земята, и всички те излязоха заедно, за да защитят потомството си от гарваните. Аврам излезе с онези, които отидоха, а детето беше момче на четиринадесет години.

18 И долетя облак гарвани, за да изядат семето, и Аврам се затича да ги посрещне, преди да кацнат на земята, и им извика, преди да кацнат на земята, за да

изядат семето, и каза: „Не слизайте; върнете се на мястото, откъдето дойдохте.“ И те се върнаха.

19 И той накара тълпите гарвани да се върнат назад в онзи ден седемдесет пъти; и от всички гарвани в цялата земя, гдето беше Аврам, не се засели там нито една.

20 И всички, които бяха с него по цялата земя, го видяха да вика, и всички гарвани се върнаха назад, и името му стана велико по цялата халдейска земя.

21 И тази година дойдоха при него всички, които искаха да сеят, и той ходеше с тях, докато не свърши времето за сеитба; и те засяха земята си, и през онази година донесоха достатъчно жито у дома, ядоха и се наситиха.

22 И през първата година на петата седмица [1891 AM] Аврам научи онези, които правеха сечива за волове, занаятчиите от дърво, и те направиха съд над земята, обърнат към ралото, за да слагат семето върху него, и семето падаше от него върху ралото и се скриваше в земята, и те вече не се страхуваха от гарваните.

23 И по този начин направиха (съдове) над земята на всички рамки на плуговете и сеяха и обработваха цялата земя, както Аврам им заповяда, и вече не се страхуваха от птиците.

ГЛАВА 12

1 И стана така, в шестата седмица, в седмата година от нея, [1904 AM], че Аврам каза на баща си Тара, казвайки: „Татко!“

2 И той каза: „Ето ме, сине мой.“ И той каза: „Каква полза и полза имаме ние от онези идоли, на които ти се покланяш, и пред което се прекланяш?

3 Защото в тях няма дух, Защото те са неми образи и заблуда за сърцето. Не им се покланяй:

4 Покланяй се на небесния Бог, Кой кара дъжда и росата да падат на земята И прави всичко на земята, И е създал всичко чрез словото Си, И целият живот е отпред Неговото лице.

5 Защо се кланяте на неща, които нямат дух в себе си?

Защото те са дело на (мъжки) ръце, И на раменете си ги носите, И нямате никаква помощ от тях, Но те са голяма причина за срам за онези, които ги правят, И заблуда на сърцата на онези, които им се покланят: Не им се кланяй.

6 И баща му му каза: И аз знам това, сине мой, но какво да правя с народ, който ме е накарал да им служа?

7 И ако им кажа истината, ще ме убият, защото душата им се е прилепила към тях, за да им се покланя и да ги почита.

8 Мълчи, сине мой, да не те убият. И тези думи той каза на двамата си братя; и те му се разгневиха, и той мълчеше.

9 И в четиридесетия юбилей, във втората седмица, в седмата година от него, [1925 AM] Аврам си взе жена, и името ѝ беше Сарайя, дъщеря на баща му, и тя му стана жена.

10 А брат му Харан си взе жена в третата година на третата седмица [1928 AM] и тя му роди син в седмата година на тази седмица [1932 AM], и той го нарече Лот.

11 И брат му Нахор си взе жена.

12 И в шестдесетата година от живота на Аврам, тоест в четвъртата седмица, в четвъртата му година, [1936 AM] Аврам стана през нощта и изгори дома на идолите, и изгори всичко, което беше в дома, и никой не разбра.

13 И те станаха през нощта и се опитаха да спасят боговете си отсеред огъня.

14 Аран побърза да ги спаси, но огънят пламна върху него и той изгори в огъня. И умря в Ур Халдейски пред баща си Тара; и го погребяха в Ур Халдейски.

15 И Тара излезе от Ур Халдейски, той и синовете му, за да отиде в Ливанската земя и в Ханаанската земя, и живееше в земята Харан; и Аврам живя с баща си Тара в Харан две седмици години.

16 И в шестата седмица, в петата година от нея, [1951 AM] Аврам седеше през цялата нощ на новолунието на седмия месец, за да наблюдава звездите от вечерта до сутринта, за да види какъв ще бъде характерът на годината по отношение на дъждовете, и той беше сам, докато седеше и наблюдаваше.

17 И слово дойде в сърцето му и той каза: Всички знамения на звездите и знаменията на луната и слънцето са в ръката на Господа. Защо да ги издирвам?

18 Ако пожелае, Той прави да вали дъжд сутрин и вечер;

И ако пожелае, Той го въздържа, И всичко е в Неговата ръка.“

19 И той се помоли през нощта, казвайки:

„Боже мой, Боже Всевишни, Ти единствен си мой Бог, И Теб и Твоето владичество избрах.

И Ти си създал всички неща, И всичко, което е дело на Твоите ръце.

20 Избави ме от ръцете на злите духове, които владеят над мислите на човешките сърца, И нека не ме отклонят от Теб, Боже мой.

И утвърди мен и моето потомство завинаги За да не се отклоним отсега нататък и завинаги.“

21 И той каза: „Да се върна ли в Ур Халдейски, които търсят лицето ми, за да се върна при тях? Да остана ли тук на това място? Правият път пред Тебе нека успее в ръцете на Твоя слуга, за да го изпълни, и да не ходя в измамата на сърцето си, Боже мой.“

22 И като престана да говори и да се моли, ето, словото Господне му беше изпратено чрез мен, казвайки: „Излез от земята си, от рода си и от бащиния си дом в земя, която ще ти покажа, и ще те направя велик и многоброен народ.“

23 И Аз ще те благословя

И ще направя името ти велико,

И ще бъдеш благословен на земята,

И в Тебе ще бъдат благословени всичките племена на земята,

И ще благословя онези, които те благославят,

И прокълни онези, които те проклинат.

24 И ще бъда Бог на теб, на сина ти, на сина на внука ти и на цялото ти потомство; не бой се; отсега нататък и до всички поколения на земята Аз съм твой Бог.

25 И Господ Бог каза: „Отвори устата му и ушите му, за да чуе и да говори с устата си с езика, който е бил открит“, защото той беше престанал от устата на всички човешки синове от деня на разрушаването (на Вавилон).

26 И отворих устата му, ушите му и устните му, и започнах да говоря с него на еврейски, на езика на творението.

27 И той взе книгите на бащите си, написани на еврейски, и ги преписа, и отсега нататък започна да ги изучава. И аз му разкрих това, което не можеше (да разбере), и той ги изучава през шестте дъждовни месеца.

28 И стана така, че в седмата година на шестата седмица [1953 АМ] той говори на баща си и му съобщи, че ще напусне Харан, за да отиде в Ханаанската земя, за да я види и да се върне при него.

29 И баща му Тара му каза: Иди си с мир.

Нека вечният Бог направи пътя ти прав.

И Господ [да бъде] с теб и да те пази от всяко зло, И дай ти благодат, милост и благоволение пред онези, които те виждат,

И нека никой от децата човешки няма власт над теб да ти навреди;

Върви си с мир.

30 И ако видиш земя, която е приятна за твоите очи, за да живееш в нея, тогава стани и ме вземи при себе си, и вземи със себе си Лота, сина на брат ти Аран, като свой син; Господ да бъде с тебе.

31 И брат ти Нахор, иди с мен, докато се върнеш с мир, и ще отидем с теб всички заедно.

ГЛАВА 13

1 И Аврам тръгна от Харан, взе със себе си жена си Сарайя и сина на брат си Аран Лот и отиде в Ханаанската земя. И дойде в Асирия, отиде в Сихем и се засели близо до един висок дъб.

2 И той видя, и ето, земята беше много приятна от входа на Емат до високия дъб.

3 И Господ му каза: „На теб и на твоето потомство ще дам тази земя.“

4 И той построи там олтар и принесе на него всеизгаряне на Господа, Който му се беше явил.

5 И той се премести оттам към планината ... Ветил на запад и Гай на изток, и там разпъна шатрата си.

6 И видя, и ето, земята беше много широка и добра, и всичко растяше на нея - лози, смокини, нарове, дъбове, илeksi, теребинти, маслинови дървета, кедри, кипариси, финикови дървета и всички дървета на полето, и имаше вода по планините.

7 И той благослови Господа, Който го беше извел от Ур Халдейски и го беше довел в тази земя.

8 И стана така, че през първата година, през седмата седмица, на новолунието на първия месец, 1954 г. [преди месец], той построи олтар на тази планина и призова името Господне: „Ти, вечният Бог, си мой Бог.“

9 И принесе на олтара всеизгаряне Господу, за да бъде Той с него и да не го изоставя през всичките дни на живота му.

10 И той се оттегли оттам и отиде на юг, и дойде в Хеврон; и Хеврон беше построен по това време, и той живя там две години, и отиде (оттам) в южната земя, в Веалот, и имаше глад в земята.

11 И Аврам отиде в Египет в третата година на седмицата и живя в Египет пет години, преди да бъде откъсната от него жена му.

12 А Танаис в Египет беше построен по това време - седем години след Хеврон.

13 И когато фараонът хвана Сарайя, жената на Аврам, Господ порази фараона и дома му с големи бедствия заради Сарайя, жената на Аврам.

14 Аврам беше много славен с имущество от овце, говеда, осли, коне, камили, слуги и слугини, и сребро и злато в изобилие. А и Лот, синът на брат му, беше богат.

15 И фараонът върна Сарайя, жената на Аврам, и го изпрати от Египетската земя; и той тръгна към мястото, където беше разпънал шатрата си в началото, към мястото на олтара, с Гай на изток, а Ветил на запад, и благослови Господа, своя Бог, Който го беше върнал с мир.

16 И стана така, че в четиридесет и първия юбилей, в третата година на първата седмица [1963 АМ], той се върна на това място и принесе там всеизгаряне, и призова името Господне, казвайки: „Ти, Всевишният Бог, си мой Бог за вечни векове.“

17 И в четвъртата година на тази седмица [1964 АМ] Лот се отдели от него и Лот се засели в Содом; и мъжете от Содом бяха извънредно грешни.

18 И той се наскърби в сърцето си, че братовият му син се раздели с него, защото той нямаше деца.

19 В онази година, когато Лот беше отведен в плен, Господ каза на Аврам, след като Лот се отдели от него, в четвъртата година на тази седмица: „Подигни очите си от мястото, където живееш, към север и към юг, към запад и към изток.“

20 Защото цялата земя, която виждаш, ще дам на теб и на потомството ти довека; и ще направя потомството ти като морския пясък; ако човек може да преброи земния прах, пак потомството ти няма да се преброи.

21 Стани, разходи се (през земята) по дължината и ширината ѝ и виж я цялата; защото на твоето потомство ще я дам.“ И Аврам отиде в Хеврон и се засели там.

22 И през тази година дойдоха Кедорлаомер, царят на Елам, и Амрафел, царят на Сенаар, и Ариох, царят на Селасар, и Тергал, царят на народите, и убиха царя на Гомора, а царят на Содом избяга, и мнозина паднаха от рани в долината Сидим, при Солено море.

23 И те плениха Содом, Адам и Цевоим, и плениха и Лот, сина на Аврамовия брат, с целия му имот, и отидоха в Дан.

24 И един от избягалите дойде и съобщи на Аврам, че синът на брат му е бил пленен и (Аврам) въоръжи домашните си слуги...

25 ... за Аврам и за потомството му, една десета от първите плодове за Господа; и Господ определи това като вечен закон да го дават на свещениците, които служеха пред Него, за да го притежават завинаги.

26 И за този закон няма ограничение във дните; защото Той го е определил за поколенията, завинаги, да дават на Господа десятък от всичко, от семето, от виното, от маслото, от говедата и от овцете.

27 И даде (го) на свещениците Си да ядат и пият с радост пред Него.

28 И царят на Содом дойде при него, поклони му се и каза: „Господарю наш Авраме, дай ни душите, които си избавил, но плячката нека бъде твоя.“

29 А Аврам му каза: „Вдигам ръце към Всевишния Бог, че от конец до каишка на обуща няма да взема нищо от твоего, за да не кажеш: „Направих Аврам богат.“ Освен това, което младите мъже са изляли, и дела на мъжете, които дойдоха с мен – Анер, Есхол и Мамврий. Те ще вземат своя дял.“

ГЛАВА 14

1 След тези събития, в четвъртата година на тази седмица, на новолунието на третия месец, словото Господне дойде към Аврам насън и каза: „Не бой се, Авраме; Аз съм твоят защитник и наградата ти ще бъде твърде голяма.“

2 И той каза: Господи, Господи, какво ще ми дадеш, тъй като аз си отивам бездетен, а синът на Масек, син на моята слугиня, е Дамасек Елиезер; той ще бъде мой наследник, а на мен ти не си дал потомство.

3 И му каза: „Този (човек) няма да бъде твой наследник, а един, който ще излезе от твоите собствени утробы; той ще бъде твой наследник.“

4 И Той го изведе навън и му каза: „Погледни към небето и преброй звездите, ако можеш да ги преброиш.“

5 И той погледна към небето и видя звездите. И му каза: „Така ще бъде твоего потомство.“

6 И той повярва в Господа, и това му се вмени за правда.

7 И Той му каза: Аз съм Господ, Който те изведох из Ур Халдейски, за да ти дам земята на ханаанците, за да я притежаваш завинаги; и Аз ще бъда Бог на теб и на потомството ти след тебе.

8 А той каза: „Господи, Господи, по какво ще позная, че ще го наследя?“

9 И му каза: „Вземи ми тригодишна юница, тригодишна коза, тригодишна овца, гургулица и гълъб.“

10 И той взе всичко това в средата на месеца и се засели при дъба Мамре, който е близо до Хеврон.

11 И той построи там олтар и принесе всички тях в жертва; и изля кръвта им върху олтара, и ги раздели по средата, и ги постави една срещу друга; но птиците не раздели.

12 И птици се спуснаха върху парчетата, а Аврам ги прогони и не позволи на птиците да ги докоснат.

13 И когато слънцето залезе, обзе Аврам възторг; и ето, ужас от голяма тъмнина го обзе; и на Аврам се каза: „Знай със сигурност, че потомството ти ще бъде чужденец в земя, която не е тяхна, и ще ги поробят и ще ги угнетяват четиристотин години.“

14 И народа, на когото ще бъдат поробени, ще съдят, и след това те ще излязат оттам с голямо богатство.

15 И ще отидеш при бащите си с мир и ще бъдеш погребан в блага старост.

16 Но в четвъртото поколение те ще се върнат тук, защото беззаконието на аморейците още не е пълно.

17 И той се събуди от съня си и стана, а слънцето беше залязло; и ето, пламък, и ето, пещ димеше, и огнен пламък преминаваше между парчетата.

18 И в онзи ден Господ склучи завет с Аврам, казвайки: „На твоего потомство ще дам тая земя, от реката Египетска до голямата река, реката Ефрат, кенейците, кенезейците, кадмонейците, ферезейците, рафаимците, факорейците, евейците, аморейците, хананейците, гергесейците и евусейците.“

19 И денят мина; и Аврам принесе късове, птиците, плодовите им приноси и възлиянията им, но огънят ги погълна.

20 И в онзи ден склучихме завет с Аврам, както бяхме склучили завет с Ной в този месец; и Аврам поднови празника и наредбата за себе си завинаги.

21 Аврам се зарадва и разказа всичко това на жена си Сарайя; и той повярва, че ще има потомство, но тя не роди.

22 И Сарайя посъветва мъжа си Аврам и му каза: „Влез при Агар, египетската ми слугиня; може би ще ти дам потомство чрез нея.“

23 И Аврам послуша гласа на жена си Сарайя и ѝ каза: „Направи (така).“ И Сарайя взе Агар, слугинята си, египтянката, и я даде на мъжа си Аврам за жена.

24 И той влезе при нея; и тя зачена и му роди син; и той го нарече Измаил, в петата година на тази седмица [1965 АМ]; и това беше осемдесет и шестата година от живота на Аврам.

ГЛАВА 15

1 И в петата година от четвъртата седмица на този юбилей, [1979 АМ] в третия месец, в средата на месеца, Аврам отпразнува празника на първите плодове на зърнената жетва.

2 И принесе нови приноси на олтара, първите плодове на земните плодове, Господу, юница, коза и овца на олтара за всеизгаряне Господу; техните плодови приноси и техните възлияния принесе на олтара с ливан.

3 И Господ се яви на Аврам и му каза: Аз съм Бог Всемогъщ; докажи се пред Мен и бъди непорочен.

4 Ще склуча завета Си между Мен и тебе и ще те умножа твърде много.

5 И Аврам падна на лицето си; и Бог говори с него и каза:

6 „Ето, Моята наредба е с теб, И ще бъдеш баща на много народи.

7 И няма вече да се наричаш Аврам, Но името ти отсега нататък и довека ще бъде Авраам. Защото те направих баща на много народи.

8 И ще те направя много велик, И ще те превърна в народи, И царе ще излязат от теб.

9 И ще утвърдя завета Си между Мен и тебе, и потомството ти след тебе, през всичките им поколения,

за вечен завет, за да бъде Бог на теб и на потомството ти след тебе.

10 „И ще дам на тебе и на потомството ти след тебе земята, в която си бил пришълец, Ханаанската земя, за да я притежаваш завинаги, и Аз ще бъда техен Бог.“

11 И Господ каза на Авраам: „А ти, пазете завета Ми, ти и потомството ти след тебе; обрязвайте всеки мъжки пол между вас и обрязвайте кракожиата си; и това ще бъде знак за вечен завет между Мене и вас.“

12 И на осмия ден обрязвайте всяко дете от мъжки пол във всичките ви поколения, което се е родило в къщата, или което сте купили с пари от някой чужденец, когото сте придобили, който не е от твоето потомство.

13 Роденият в дома ти непременно ще бъде обрязан, и онези, които си купил с пари, непременно ще бъдат обрязани; и заветът Ми ще бъде във вашите телца за вечна наредба.

14 А необрязаният мъжки пол, който не се обреже на кракожието на плътта си на осмия ден, тази душа ще бъде изтробена измежду народа си, защото е нарушила завета Ми.

15 И Бог каза на Авраам: „Жената ти Сарайя няма вече да се нарича Сарайя, а Сара ще бъде името ѝ.“

16 Ще я благословя и ще ти дам син от нея; и ще го благословя; и от него ще произлезе народ, и царе на народите ще произлязат от него.

17 Авраам падна на лицето си, зарадва се и каза в сърцето си: „Ще се роди ли син на стогодишен, а Сара, която е на деветдесет години, ще роди ли?“

18 И Авраам каза на Бога: „О, дано Исмаил да живее пред Тебе!“

19 И Бог каза: „Да, и Сара ще ти роди син, и ще го наречеш Исаак; и Аз ще утвърдя завета Си с него, вечен завет и за потомството му след него.“

20 А що се отнася до Исмаил, Аз те чух; и ето, Аз ще го благословя, ще го направя велик и ще го умножа твърде много; и ще роди дванадесет князе, и Аз ще го направя велик народ.

21 Но завета Си ще установя с Исаак, когото Сара ще ти роди, в тия дни, догодина.

22 И престана да говори с него; и Бог се възнесе от Авраам.

23 И Авраам направи според както му беше казал Бог; и взе сина си Исмаил и всички, които се бяха родили в дома му, и които беше купил с парите си, всички мъжки пол в дома си, и обряза кракожието им.

24 И в същия ден Авраам беше обрязан, и всички мъже от дома му, <и родените в дома>, и всички, които беше купил с пари от децата на чужденеца, бяха обрязани с него.

25 Този закон е за всички поколения, до вечни времена, и няма обрязване на дните, нито пропускане на един ден от осемте дни; защото това е вечна наредба, постановена и написана на небесните скрижали.

26 И всеки, който се роди, чиято кракожие не е обрязано на осмия ден, не принадлежи към децата на завета, който Господ е сключил с Авраам, а към децата на погибелта; и освен това няма никакъв знак върху него, че е Господен, но (той е определен) да бъде унищожен и убит от земята и да бъде изкоренен от

земята, защото е нарушил завета на Господа, нашия Бог.

27 Защото всички ангели на присъствието и всички ангели на освещаването са създадени така от деня на сътворението си, и пред ангелите на присъствието и ангелите на освещаването Той е осветил Израил, за да бъдат с Него и със светите Му ангели.

28 И заповядай на израилтяните и нека пазят знака на този завет във всичките си поколения като вечна наредба, и те няма да бъдат изкоренени от земята.

29 Защото заповедта е дадена за завет, за да я пазят завинаги между всичките израилтяни.

30 Господ не доведе Исмаил, синовете му, братята му и Исав до Него, и ги избра не защото са Авраамови деца, а защото ги познаваше, а избра Израил за Негов народ.

31 И Той го освети и го събра измежду всичките човешки чедра; защото има много народи и много племена, и всички са Негови, и над всички Той е поставил духове с власт да ги отклоняват от Него.

32 Но над Израиля Той не е поставил ангел или дух, защото само Той е техен владетел и ще ги пази и ще ги изисква от ръката на Своите ангели и Своите духове и от ръката на всичките Си сили, за да ги пази и благослови, и те да бъдат Негови, а Той да бъде техен отсега нататък и завинаги.

33 И сега ти съобщавам, че израилтяните няма да спазват тази наредба и няма да обрязват синовете си според целия този закон; защото в плътското си обрязване те ще пропуснат това обрязване на синовете си и всички те, синове на Велиар, ще оставят синовете си необрязани, както са се родили.

34 И ще има голям гняв от Господа против израилтяните, защото изоставиха завета Му и се отвърнаха от словото Му, и се разгневиха и хуляха, понеже не спазваха наредбата на този закон; защото се отнасяха с членовете си като с езичниците, така че да бъдат премахнати и изкоренени от земята. И няма вече да има прошка или прошка за тях [за да има прошка и прошка] за целия грях на тази вечна грешка.

ГЛАВА 16

1 И в новолунието на четвъртия месец се явихме на Авраам при дъба Мамврий и говорихме с него, и му обяхме, че ще му се даде син от жена му Сара.

2 И Сара се засмя, защото чу, че бяхме говорили тези думи на Авраам и че я смъмрихме; но тя се уплаши и отрече, че се е смяла заради думите.

3 И ѝ казахме името на сина ѝ, както е предписано и написано името му в небесните скрижали (т.е. Исаак),

4 И (че) когато се върнем при нея в определено време, тя щеше да е заченала син.

5 И в този месец Господ извърши съдбите Си над Содом, Гомор, Цевоим и цялата област Йордан, и ги изгори с огън и жупел, и ги изтроби до днес, както [ето] Аз ти изях всичките им дела, че са нечестиви и твърде грешни, и че се оскверняват и блудстват в плътта си, и вършат нечистота на земята.

6 И по същия начин Бог ще извърши съд над местата, където са постъпили според нечистотата на содомците, подобно на съда на Содом.

7 Но Лот спасихме; защото Бог си спомни за Авраам и го изпрати изсред разрушението.

8 И той и дъщерите му извършиха грях на земята, какъвто не беше станал на земята от дните на Адам до неговото време; защото човекът легна с дъщерите си.

9 И ето, беше заповядано и гравирано относно цялото му потомство на небесните скрижали, да ги премахне и изкорени, и да извърши съд над тях, подобен на съда над Содом, и да не остави никакво потомство на човека на земята в деня на осъждането.

10 И в този месец Авраам се дигна от Хеврон, та се засели между Кадес и Сур в планините Герар.

11 И в средата на петия месец той се премести оттам и се засели при Кладенеца на Клетвата.

12 А в средата на шестия месец Господ посети Сара и ѝ направи както беше говорил; и тя зачена.

13 И тя роди син в третия месец, а в средата на месеца, по времето, за което Господ беше говорил на Авраам, на празника на първите плодове на жетвата, се роди Исаак.

14 И Авраам обряза сина си на осмия ден; той беше първият, който беше обрязан според завета, който е утвърден завинаги.

15 И в шестата година на четвъртата седмица дойдохме при Авраам, при Кладенеца на Клетвата, и му се явихме [както бяхме казали на Сара, че ще се върнем при нея и тя щеше да зачене син].

16 И се върнахме в седмия месец и намерихме Сара бременна пред нас] и го благословихме, и му съобщихме всичко, което беше решено за него, че няма да умре, докато не роди още шест сина, и ще ги види, преди да умре; но (че) в Исаак ще се нарече неговото име и потомство:

17 И (че) цялото потомство на синовете му ще бъде езичници и ще се счита с езичниците; но от синовете на Исаак ще произлезе свято потомство и няма да се счита с езичниците.

18 Защото той щеше да стане дял на Всевишния и цялото му потомство щеше да падне във владение на Бога, за да бъде Господу народ за (Негово) владение над всички народи и да стане царство и свещеници, и свят народ.

19 И ние тръгнахме по пътя си и разказахме на Сара всичко, което му бяхме казали, и двамата се зарадваха с голяма радост.

20 И той построи там олтар на Господа, Който го беше избавил и Който го правеше да се радва в земята, в която беше странствал, и той празнуваше празник на радостта през този месец седем дни близо до олтара, който беше построил при Кладенеца на клетвата.

21 И той построи колиби за себе си и за слугите си на този празник и беше първият, който празнуваше празника на шатрите на земята.

22 И през тези седем дни той принасяше всеки ден на олтара всеизгаряне Господу, два вола, два овена, седем овце, един козел, в жертва за грях, за да направи чрез това умилоствение за себе си и за потомството си.

23 И като благодарствена жертва, седем овена, седем ярета, седем овце и седем козли, с техните плодови приноси и техните възлияния; и изгори цялата им

тлъстина на олтара, избрана жертва Господу за благоуханна миризма.

24 И сутрин и вечер той изгаряше благовонни вещества, ливан, галбан, стакте, нард, смирна, аромати и костюм; всичките тези седем той принасяше, счукани, смесени заедно в равни части (и) чисти.

25 И той празнуваше този празник седем дни, веселейки се от все сърце и от всяка душа, той и всички, които бяха в дома му, и нямаше с него никой чужденец, нито някой необрязан.

26 И той благослови своя Създател, Който го беше създал в неговото поколение, защото го беше създал според благоволението Си; защото знаеше и разбра, че от него ще изникне растение на правда за вечните поколения и от него свято семе, за да стане подобно на Него, Който е създал всички неща.

27 И той благослови и се зарадва, и нарече този празник празник Господен, радост, угодна на Всевишния Бог.

28 И го благословихме завинаги и цялото му потомство след него през всичките поколения на земята, защото той празнуваше този празник на времето му, според свидетелството на небесните скрижали.

29 Затова е наредено на небесните скрижали за Израил да празнуват празника на шатрите седем дни с радост, в седмия месец, благоугодно пред Господа - вечен закон за поколенията им всяка година.

30 И за това няма ограничение от дни; защото е постановено завинаги за Израил да го празнуват и да живеят в колиби, да поставят венци на главите си и да вземат листни клони и върби от потока.

31 И Авраам взе палмови клони и плодове от хубави дървета и всеки ден, като обикаляше олтара с клоните седем пъти [на ден] сутрин, хвалеше и благодареше на своя Бог за всичко с радост.

ГЛАВА 17

1 И в първата година на петата седмица Исаак беше отбит в този юбилей, [1982 АМ], и Авраам направи голямо угощение в третия месец, в деня, когато синът му Исаак беше отбит.

2 И Исмаил, синът на египтянката Агар, беше пред лицето на баща си Авраам, на негово място. Авраам се зарадва и благослови Бога, защото видя синовете си и не умря бездетен.

3 И той си спомни думите, които му беше говорил в деня, когато Лот се отдели от него, и се зарадва, защото Господ му даде потомство на земята, за да наследи земята, и с всичките си уста благослови Създателя на всичко.

4 И Сара видя Исмаил да играе и да танцува, и Авраам да се радва от голяма радост, и тя завидя на Исмаил и каза на Авраам: „Изгони тази робиня и сина ѝ, защото синът на тази робиня няма да наследи със сина ми Исаак.“

5 И това нещо се видя тежко в очите на Авраам заради слугинята му и заради сина му, за да ги изгони от себе си.

6 И Бог каза на Авраам: „Нека не ти бъде тежко заради детето и заради робинята; във всичко, което ти е казала

Сара, слушай думите ѝ и ги изпълнявай; защото в Исаак ще се нарече името ти и потомството ти.“

7 А от сина на тази робиня ще направя велик народ, защото е от твоето потомство.

8 И Авраам стана рано сутринта, взе хляб и мех с вода, сложи ги на раменете на Агар и детето и я изпрати.

9 И тя тръгна и се скиташе в пустинята Вирсавее; и водата в меха се свърши, и детето ожадня, и не можеше да продължи, и падна.

10 И майка му го взе и го остави под едно маслиново дърво, и отиде та седна срещу него, на разстояние за изстрел с лък, защото си каза: „Да не видя смъртта на детето си.“ И докато седеше, плачеше.

11 И един ангел Божий, един от светите, ѝ каза: Защо плачеш, Агар? Стани, вземи детето и го дръж в ръката си, защото Бог чу гласа ти и видя детето.

12 И тя отвори очи и видя кладенец с вода; и отиде, напълни меха си с вода и даде на детето си да пие, и стана и отиде към пустинята Фаран.

13 И детето порасна и стана стрелец с лък; и Бог беше с него; и майка му му взе жена измежду египетските дъщери.

14 И тя му роди син, и той го нарече Наваиот, защото тя каза: „Господ беше близо до мене, когато Го призовах.“

15 И стана така, в седмата седмица, в първата година от нея, [2003 АМ], в първия месец на този юбилей, на дванадесетия ден от този месец, имаше гласове на небето относно Авраам, че е верен във всичко, което му е казал, и че обича Господа, и че във всяка скръб е верен.

16 И принц Мастема дойде и каза пред Бога: „Ето, Авраам обича сина си Исаак и се радва на него повече от всичко друго; заповядай му да го принесе като всеизгаряне на олтара и ще видиш дали ще изпълни тази заповед и ще разбереш дали е верен във всичко, в което го изпитваш.“

17 И Господ знаеше, че Авраам беше верен във всичките си страдания; защото го беше изпитал чрез страната му и с глад, и го беше изпитал с богатството на царете, и го беше изпитал отново чрез жена му, когато тя беше разлучена (с него), и с обрязване; и го беше изпитал чрез Исмаил и Агар, слугинята му, когато ги отпрати.

18 И във всичко, в което го беше изпитал, той се оказа верен; душата му не се бавеше, нито пък беше забавен, защото беше верен и обичаше Господа.

ГЛАВА 18

1 И Бог му каза: „Аврааме, Аврааме!“ А той отговори: „Ето ме.“

2 И той каза: Вземи любимия си син, когото обичаш, Исаак, и иди във високата страна и го принеси в жертва на една от планините, която ще ти покажа.

3 И стана рано сутринта, оседла осела си, взе със себе си двамата си момци и сина си Исаака, и нацепи дърва за всеизгарянето. На третия ден отиде на мястото и видя мястото отдалеч.

4 И той стигна до един воден кладенец и каза на момците си: „Останете вие тук с осела, а аз и момчето

ще отидем (там) и като се поклоним, ще се върнем при вас.“

5 И взе дървата за всеизгарянето и ги натовари върху сина си Исаак, а той взе в ръката си огъня и ножа и отидоха двамата заедно на онова място.

6 И Исаак каза на баща си: „Татко!“ А той отговори: „Ето ме, сине мой.“ А той му каза: „Ето огъня, ножа и дървата; но къде е овцата за всеизгарянето, татко?“

7 И той каза: „Сине мой, Бог ще си промисли агне за всеизгаряне.“ И се приближи до мястото на Божиата планина.

8 И той построи олтар, сложи дървата на олтара, върза сина си Исаак и го постави на дървата, които бяха на олтара, и протегна ръката си да вземе ножа, за да заколи сина си Исаак.

9 И аз заставах пред него и пред принц Мастема, и Господ каза: „Заповядай му да не вдига ръка върху момчето, нито да му прави каквото и да било, защото показвах, че се бои от Господа.“

10 И го повиках от небето и му казах: „Аврааме, Аврааме!“ А той се уплаши и каза: „Ето ме.“

11 И му казах: Не дигай ръката си върху момчето, нито му прави нищо; защото сега показвах, че се боиш от Господа и не си пожалил сина си, първородния си син, за Мене.

12 И принц Мастема се засрами; и Авраам подигна очи и видя, и ето, овен, уловен ... за рогата си; и Авраам отиде, взе овена и го принесе във всеизгаряне вместо сина си.

13 И Авраам нарече това място „Господ видя“, тъй като се казва на планината: „Господ видя“, това е планината Сион.

14 И Господ повика Авраам по име втори път от небето, когато ни направи да се явим, за да говорим с него в името на Господа.

15 И каза: В Себе Си се заклевам, казва Господ, понеже си сторил това нещо и не си пожалил сина си, любимия си син, за да Ме благословя, ще те благословя и ще умножа потомството ти като звездите на небето и като пясъка на морския бряг. И потомството ти ще наследи градовете на враговете си.

16 И в твоето потомство ще бъдат благословени всичките народи на земята, защото си послушал гласа Ми, и аз показвах на всички, че си Ми верен във всичко, което ти казах: Иди си с мир.

17 И Авраам отиде при момците си, и те станаха и отидоха заедно във Вирсавия. Авраам [2010 АМ] се засели при Кладенеца на Клетвата.

18 И той празнуваше този празник всяка година седем дни с радост и го нарече празник Господен, заради седемте дни, през които отиваше и се връщаше с мир.

19 И съответно е било постановено и написано на небесните скрижали относно Израел и неговото потомство, че те трябва да спазват този празник седем дни с радостта на празника.

ГЛАВА 19

1 И в първата година на първата седмица на четиридесет и втория юбилей Авраам се върна и се

засели срещу Хеврон, който е Кириат-Арба, две седмици години.

2 И в първата година от третата седмица на този юбилей се навършиха дните на живота на Сара и тя умря в Хеврон.

3 И Авраам отиде да я оплаче и да я погребее, и го изпитахме, за да видим дали духът му е търпелив и не се е негодувал на думите на устата си; и той се оказа търпелив в това и не се смути.

4 Защото с търпение той разговаря с хетейците с намерението да му дадат място, където да погребее мъртвите си.

5 И Господ му даде благодат пред всички, които го виждаха; и той се помоли с кротост на хетейците; и те му дадоха земята на двойната пещера срещу Мамврий, който е Хеврон, за четиристотин сребърника.

6 И те го молеха, казвайки: Ще ти го дадем безплатно; но той не искаше да го вземе от ръцете им безплатно, защото даде цената на мястото, парите в пълен размер, и се поклони пред тях два пъти, и след това погребва покойника си в двойната пещера.

7 И всичките дни на живота на Сара бяха сто двадесет и седем години, тоест два юбилея, четири седмици и една година; това са дните на годините на живота на Сара.

8 Това е десетото изпитание, с което Авраам беше изпитван, и той се оказа верен, търпелив духом.

9 И той не каза нито дума относно слуха в земята, как Бог е казал, че ще я даде на него и на потомството му след него, и той поиска място там, за да погребее мъртвите си; защото беше намерен верен и беше записан на небесните скрижали като приятел Божий.

10 И на четвъртата година от нея той взе жена за сина си Исаак, а името ѝ беше Ребека [2020 АМ] [дъщеря на Ватуил, син на Нахор, брат на Авраам], сестра на Лаван и дъщеря на Ватуил; а Ватуил беше син на Мелха, която беше жена на Нахор, брат на Авраам.

11 Авраам си взе трета жена, на име Хетура, от дъщерите на домашните му слугини, защото Агар беше умряла преди Сара. И тя му роди шест сина, Зимрам, Йоксан, Медан, Мадиям, Ишбак и Шуах, в рамките на две години.

12 И в шестата седмица, във втората година от нея, Ребека роди на Исаак двама сина, Яков и Исав,

13 А [2046 АМ] Яков беше гладък и праведен човек, а Исав беше свиреп, човек на полето и космат, и Яков живееше в шатри.

14 И младежите пораснаха и Яков се научи да пише; но Исав не се научи, защото беше човек на полето и ловец, и се научи да воюва, и всичките му дела бяха свирепи.

15 Авраам обичаше Яков, а Исаак обичаше Исав.

16 И Авраам видя делата на Исав и разбра, че в Яков ще се нарече неговото име и потомство; и повика Ребека и даде заповед за Яков, защото знаеше, че и тя обича Яков много повече от Исав.

17 И той ѝ каза: Дъщерьо моя, пази сина ми Якова, защото той ще бъде вместо мен на земята, и за благословение сред човешките чада, и за слава на цялото потомство на Сим.

18 Защото зная, че Господ ще го избере да бъде Негов народ за притежание, измежду всички народи, които са по лицето на земята.

19 И ето, синът ми Исаак обича Исав повече от Яков; но виждам, че ти наистина обичаш Яков.

20 Прибави още повече към него милостта Си и нека очите Ти бъдат върху него с любов; защото той ще бъде благословение за нас на земята отсега нататък до всички поколения на земята.

21 Да се укрепят ръцете ти и да се радва сърцето ти в сина ти Яков, защото го обичам повече от всичките си синове. Той ще бъде благословен до века и потомството му ще изпълни цялата земя.

22 Ако някой може да преброи пясъка на земята, и потомството му ще бъде преброено.

23 И всичките благословения, с които Господ благослови мен и моето потомство, ще принадлежат на Яков и неговото потомство завинаги.

24 И в неговото потомство ще бъде благословено моето име и името на моите бащи, Сим, Ноав, Енох, Маалалеил, Енос, Сет и Адам.

25 И те ще послужат за полагане на основите на небето, за укрепване на земята и за обновяване на всички светили, които са на небесния свод.

26 И повика Яков пред очите на майка си Ребека, целуна го, благослови го и каза:

27 „Якове, възлюбен мой сине, когото обича душата ми, нека Бог те благослови отгоре на простора и нека ти даде всички благословии, с които благослови Адам, Енох, Ной и Сим; и всички неща, които ми каза, и всички неща, които обеща да ми даде, нека направи да се прилепят към теб и към потомството ти завинаги, според дните на небето над земята.“

28 И духовете на Мастема няма да владеят над теб или над потомството ти, за да те отвърнат от Господа, Който е твоят Бог отсега нататък и до века.

29 И нека Господ Бог бъде Отец на теб, първородния син, и на народа до веки.

30 Иди си с мир, сине мой. И двамата тръгнаха заедно от Авраам.

31 И Ребека обичаше Яков с цялото си сърце и с цялата си душа много повече от Исав; но Исаак обичаше Исав много повече от Яков.

ГЛАВА 20

1 И в четиридесет и втория юбилей, в първата година на седмата седмица, Авраам повика Исмаил [2052 (2045?) АМ] и дванадесетте му сина, Исаак и двамата му сина, и шестимата сина на Хетура и техните синове.

2 И той им заповяда да пазят пътя Господен; да вършат правда и да обичат всеки ближния си, и да постъпват така между всички хора; да ходят така, че всеки да се отнася с тях така, че да вършат правосъдие и правда на земята.

3 за да обрязват синовете си според завета, който Той беше сключил с тях, и да не се отклоняват ни надясно, ни наляво от всичките пътища, които Господ ни е заповядал; и да се пазим от всякакво блудство и нечистота [и да се отречем отсрещ нас от всякакво блудство и нечистота].

4 И ако някоя жена или слугиня извърши блудство между вас, изгорете я с огън и нека не блудстват с нея според очите си и сърцето си; и нека не си вземат жени от ханаанските дъщери; защото ханаанското потомство ще бъде изкоренено от земята.

5 И той им разказа за съдбата на гигантите и за съдбата на содомците, как те бяха осъдени заради нечестieto си и бяха умрели заради блудството си, нечистотата и взаимното си развъртаване чрез блудство.

6 Пазете се от всяко блудство и нечистота, и от всяко оскверняване на греха, за да не направите името ни проклетие, и целия си живот подсвиркване, и всичките си синове да бъдат изтребени от меч, и вие да бъдете проклетии като Содом, и целият ви остатък като синовете на Гомор.

7 Моля ви се, синове мои, обичайте небесния Бог и пазете всичките Му заповеди, и не ходете след техните идоли и след техните нечистотии,

8 И не си правете леени или изваяни богове; Защото те са суета и няма дух в тях; Защото са дело на човешки ръце; и всеки, който се уповава на тях, не се уповава на нищо.

9 Не им служите, нито им се покланяйте, но служете на Всевишния Бог и Му се покланяйте непрестанно; и се надявайте на Неговото лице винаги; и вършете правота и правдата пред Него, за да благоволи Той към вас и да ви даде милостта Си; и да ви изпраща дъжд сутрин и вечер; и да благослови всичките ви дела, които сте извършили на земята; и да благослови хляба ви и водата ви; и да благослови плода на утробата ви и плода на земята ви, и стадата на говедата ви, и стадата на овците ви.

10 И ще бъдете благословение на земята, и всичките народи на земята ще ви желаят, и ще благославят синовете ви в Моё име, за да бъдат благословени и те, както съм благословен Аз.

11 И даде подаръци на Исмаил и на синовете му, и на синовете на Хетура, и ги изпрати далеч от сина си Исаак, и даде всичко на сина си Исаак.

12 И Исмаил и синовете му, и синовете на Хетура и синовете им отидоха заедно и се заселиха от Фаран до входа на Вавилон по цялата земя, която е на изток, срещу пустинята.

13 И те се смесиха помежду си и ги нарекоха араби и исмаилитяни.

ГЛАВА 21

1 И в шестата година от седмата седмица на този юбилей Авраам нарече Исаак свой син и [2057 (2050?) АМ] му заповяда, казвайки: „Остарях и не знам деня на смъртта си, и съм наситен с дните си.“

2 И ето, аз съм на сто седемдесет и пет години и през всичките дни на живота си съм помнил Господа и съм се стремил с цялото си сърце да върша волята Му и да ходя праведно във всичките Му пътища.

3 Душата ми намрази идолите, <и презрях онези, които им служеха, и дадох сърцето и духа си>, за да пазя и изпълнявам волята на Този, Който ме е създал.

4 Защото Той е живият Бог, свят и верен, и праведен над всички; и у Него няма лицепрятие, нито приемане

на дарове; защото Бог е праведен и извършва съд над всички, които престъпват заповедите Му и презират завета Му.

5 И ти, сине мой, пази заповедите Му, наредбите Му и съдбите Му, и не ходи след мерзостите, след изваяните и леяните идоли.

6 И никаква кръв не яжте от животни, нито от добитък, нито от птици, които лети по небето.

7 И ако заколеш жертва за благоприятна мирна жертва, заколи я и излей кръвта ѝ върху олтара, и цялата тлъстина на жертвата, принесете върху олтара, заедно с пшенично брашно и хлебната жертва, смесена с масло, заедно с възлиянието ѝ; принесете ги всички заедно върху олтара за всеизгаряне; това е благоухание пред Господа.

8 И ще принесеш тлъстината на благодарствената жертва на огъня, който е на олтара, и тлъстината, която е на корема, и цялата тлъстина, която е на вътрешностите, и двата бъбрека, и цялата тлъстина, която е върху тях, и на слабните и черния дроб ще отделиш заедно с бъбреците.

9 И принесете всичко това за благоухание, благоугодно пред Господа, заедно с хлебния му принос и с възлиянието му, за благоухание, хляба на жертвата Господу.

10 И яжте месото му в същия ден и на втория ден, и слънцето да не залезе над него на втория ден, докато не се изяде, и нищо да не остане за третия ден; защото не е приемливо [защото не е одобрено] и нека не се яде вече, и всеки, който го яде, ще си навлече грях; защото така го намерих написано в книгите на моите предци и в думите на Енох, и в думите на Ной.

11 И върху всичките си приноси ще поръсваш сол, и нека не липсва солта на завета във всичките ти приноси пред Господа.

12 А що се отнася до дървата за жертвите, внимавайте да не донесете (други) дърва за олтара освен тези: кипарис, дафиново дърво, бадем, ела, бор, кедър, савин, смокиня, маслина, смирна, лавър, аспалатус.

13 И от тези видове дърво, които са били проверени по външен вид, сложете върху олтара под жертвата, и не слагайте (върху него) никакво разцепено или тъмно дърво, (а) твърдо и чисто, без недостатък, здраво и новоизраснало; и не слагайте (върху него) старо дърво [защото ароматът му е изчезнал], защото вече няма в него аромат както преди.

14 Освен тези видове дърво няма други, които да сложиш (на олтара), защото благоуханието се разпръсква и миризмата на благоуханието му не се издига до небето.

15 Пази тази заповед и я изпълнявай, сине мой, за да бъдеш праведен във всичките си дела.

16 И по всяко време бъди чист в тялото си и се измий с вода, преди да се приближиш да принесеш жертва на олтара, и измий ръцете и краката си, преди да се приближиш до олтара; и когато приключиш с жертвоприношението, измий отново ръцете и краката си.

17 И нека се не появи кръв по теб или по дрехите ти; пазете се, сине мой, от кръв, пазете се изключително много; покрийте я с прах.

18 И не яжте никаква кръв, защото тя е душата; не яжте никаква кръв.

19 И не приемайте дарове за човешка кръв, за да не се пролее тя безнаказано, без осъждане; защото именно пролятата кръв кара земята да съгрешава, а земята не може да се очисти от човешката кръв, освен чрез кръвта на онзи, който я е пролял.

20 И не приемай подарък или дар за човешка кръв: кръв за кръв, за да бъдеш приет пред Господа, Всевишния Бог; защото Той е защита на добрите; и за да бъдеш запазен от всяко зло, и да те спаси от всякакъв вид смърт.

21 Виждам, сине мой, че всичките дела на човешките синове са грях и нечестие, и всичките им дела са нечистота, мерзост и осквернение, и няма правда в тях.

22 Пази се да не ходиш по техните пътища и да не стъпваш в техните пътеки и да не съгресиш с грях, който те кара да умреш, пред Всевишния Бог; иначе Той ще скрие лицето Си от тебе и ще те предаде обратно в ръцете на твоите престъпления, и ще те изкорени от земята, а също и потомството ти от под небето, и името ти и потомството ти ще загинат от цялата земя.

23 Отвърнете се от всичките им дела и от цялата им нечистота, пазете постановлението на Всевишния Бог, вършете Неговата воля и бъдете прави във всичко.

24 И Той ще те благослови във всичките ти дела, и ще въздигне от теб растение правда по цялата земя, през всичките поколения на земята, и Моето име и твоето име няма да бъдат забравени под небето до века.

25 Иди си, сине мой, с мир. Всевишният Бог, моят Бог и твоят Бог, нека те укрепи да изпълняваш Неговата воля, и нека благослови цялото ти потомство и остатъка от твоето потомство за поколенията до вечни времена с всички праведни благословии, за да бъдеш благословение по цялата земя.

26 И той излезе от него радостен.

ГЛАВА 22

1 И стана така, че в първата седмица на четиридесет и четвъртия юбилей, във втората година, тоест годината, в която Авраам умря, Исаак и Исмаил дойдоха от Кладенеца на Клетвата, за да празнуват празника на седмиците, тоест празника на първите плодове на жетвата, при Авраам, баща си; и Авраам се зарадва, защото двамата му сина бяха дошли.

2 Защото Исаак имаше много имущество във Вирсавее и Исаак имаше навика да ходи да оглежда имота си и да се връща при баща си.

3 И в ония дни Исмаил дойде да види баща си; и двамата се събраха заедно; и Исаак принесе жертва за всеизгаряне и я принесе на олтара, който баща му беше направил в Хеврон.

4 И той принесе благодарствена жертва и направи весело угощение пред брат си Исмаил; а Ревека направи нови пити от новото зърно и ги даде на сина си Яков, за да ги занесе на баща му Авраам от първите плодове на земята, за да яде и да благослови Създателя на всичко, преди да умре.

5 И Исаак също изпрати на Авраам чрез ръката на Яков най-добра благодарствена жертва, за да яде и да пие.

6 И той яде и пи, и благослови Всевишния Бог, Който е създал небето и земята, Който е направил всички тлъсти неща на земята, и ги е дал на човешките чада, за да ядат и пият, и да благославят своя Създател.

7 И сега Ти благодаря, Боже мой, защото си ми дал да видя този ден. Ето, аз съм на сто седемдесет и пет години, стар съм и съм сит от дни, и всичките ми дни са ми били в мир.

8 Мечът на противника не ме е победил във всичко, което си дал на мен и на децата ми през всичките дни на живота ми до този ден.

9 Боже мой, Твоята милост и Твоят мир да бъдат върху Твоя слуга и върху потомството на синовете му, за да бъдат те Твои избран народ и наследство измежду всичките народи на земята отсега нататък и до всичките дни на поколенията на земята, до всичките векове.

10 И повика Яков и каза: „Сине мой, Якове, нека Бог на всички те благослови и да те укрепи, за да вършиш правдата и волята Му пред Него, и нека избере теб и потомството ти, за да бъдете народ за Негово наследство според волята Му завинаги.“

11 И ти, сине мой, Якове, приближи се и ме целуни. И той се приближи и го целуна, и каза: Благословен да бъде синът ми Яков и всички синове на Всевишния Бог, до всичките векове! Нека Бог ти даде потомство на правда; и нека освети някои от синовете ти по цялата земя; нека ти служат народите и всички народи да се поклонят пред потомството ти.

12 Бъди силен пред човеците и упражнявай власт над цялото потомство на Сит. Тогава твоите пътища и пътищата на синовете ти ще бъдат оправдани, за да станат те свят народ.

13 Нека Всевишният Бог ти даде всички благословии, с които е благословил мен, и с които е благословил Ной и Адам; нека те почиват върху святата глава на твоето потомство от поколение на поколение завинаги.

14 И нека те очисти от всяка неправда и нечистота, за да ти се простят всичките прегрешения, които си извършил от незнание. И нека те укрепи и благослови, и нека наследиш цялата земя,

15 И нека Той поднови завета Си с тебе, за да бъдеш Негово наследство народ за всичките векове, и Той да бъде на теб и на потомството ти Бог в истина и правда през всичките дни на земята.

16 И ти, сине мой Якове, помни думите ми и пази заповедите на Авраам, баща ти: отдели се от народите и не яж с тях; не постъпвай според делата им и не се съюзявай с тях; защото делата им са нечисти и всичките им пътища са осквернение, мерзост и нечистота.

17 Те принасят жертвите си на мъртвите и се покланят на зли духове, и ядат над гробовете, и всичките им дела са суета и нищо.

18 Няма сърце да разбират, и очите им не виждат какви са делата им, и как се заблуждават, като казват на парче дърво: „Ти си мой Бог!“ И на камък: „Ти си мой Господ и Ти си моят избавител!“ [А те нямат сърце.]

19 А на теб, сине мой Якове, Всевишният Бог да ти помогне, и небесният Бог да те благослови, и да те отстрани от нечистотата им и от всичките им прегрешения.

20 Пази се, сине мой, Якове, да не вземеш жена от потомството на ханаанските дъщери, защото цялото му потомство ще бъде изкоренено от земята.

21 Защото, поради прегрешението на Хам, Ханаан съгреши и цялото му потомство ще бъде унищожено от земята и всички останали от нея, и никой, произлизащ от него, няма да се спаси в деня на съда.

22 А що се отнася до всички идолопоклонници и нечестивци

(а) Няма да има надежда за тях в земята на живите;

(б) И няма да има спомен за тях на земята;

(в) Защото те ще слязат в Шеол,

(г) И ще отидат в мястото на осъждението,

Както децата на Содом бяха отнети от земята, така ще бъдат отнети и всички, които се покланят на идоли.

23 Не бой се, сине мой Якове, и не се ужасявай, сине Авраамов! Всевишният Бог да те опази от погибел и от всички заблудени пътища да те избави.

24 Тоя дом построиш за Себе Си, за да настаня името Си върху него на земята; [той е даден на теб и на потомството ти завинаги] и ще се нарече дом Авраамов; той е даден на теб и на потомството ти завинаги; защото ти ще построиш дома Ми и ще утвърдиш името Ми пред Бога завинаги; твоето потомство и твоето име ще пребъдат във всички поколения на земята.

25 И той престана да му заповядва и да го благославя.

26 И двамата легнаха заедно на едно легло; и Яков заспа в лоното на Авраам, бащата на баща си; и го целуна седем пъти; и обичта му и сърцето му се зарадваха за него.

27 И той го благослови от все сърце, казвайки: „Всевишният Бог, Бог на всички и Създателят на всички, Който ме изведе от Ур Халдейски, за да ми даде тази земя да я наследя завинаги и да установя свято потомство – благословен да бъде Всевишният завинаги.“

28 И благослови Яков, казвайки: „Сине мой, за когото се радвам от все сърце и от все сърце, нека Твоята благодат и Твоята милост бъдат възвишени над него и над потомството му довека.“

29 И не го оставяй, нито го презирай отсега нататък до дните на вечността, и нека очите Ти бъдат отворени върху него и върху потомството му, за да го опазиш, да го благословиш и да го осветиш като народ за Твое наследство;

30 И благослови го с всичките Си благословии отсега нататък до всичките дни на вечността, и поднови завета Си и благодатта Си с него и с потомството му според цялото Си благоволение за всички поколения на земята.

ГЛАВА 23

1 И той сложи два пръста на Яков на очите му и благослови Бога на боговете. И покри лицето си, протегна нозете си и заспа с вечен сън, и се прибра при бащите си.

2 И въпреки всичко това Яков лежеше в пазвата му и не знаеше, че Авраам, бащата на баща му, е мъртъв.

3 И Яков се събуди от съня си, и ето, Авраам беше студен като лед и каза: „Татко, татко!“; но нямаше никой, който да проговори, и той знаеше, че е мъртъв.

4 И той стана от пазвата си, затича се и обади на Ревека, майка си; и Ревека отиде при Исаак през нощта и му обади; и те отидоха заедно, и Яков с тях, и лампа беше в ръката му; и когато влязоха, намериха Авраам да лежи мъртъв.

5 И Исаак падна на лицето на баща си, плака и го целуна.

6 И гласовете се чува в дома Авраам; и синът му Исмаил стана и отиде при баща си Авраам, и плака за баща си Авраам, той и целият дом Авраам, и плакаха с голям плач.

7 И синовете му Исаак и Исмаил го погребяха в двойната пещера, близо до жена му Сара, и го оплакваха четиридесет дни, всички мъже от дома му, и Исаак и Исмаил, и всичките им синове, и всичките синове на Хетура на местата им; и дните на оплакване на Авраама се свършиха.

8 И той живя три юбилея и четири годишни седмици, сто седемдесет и пет години, и навърши дните на живота си, като остаря и се насити на дни.

9 Защото дните на прабащите, техният живот, бяха деветнадесет юбилея; а след Потопа те започнаха да живеят по-малко от деветнадесет юбилея, да намаляват юбилеите си, да остаряват бързо и да се изпълват с дни поради многобройни скърби и нечестиятост на своите пътища, с изключение на Авраам.

10 Защото Авраам беше свършен във всичките си дела пред Господа и угоден на Него в правда през всичките дни на живота си; и ето, не навърши четири юбилея в живота си, когато остаря поради нечестиятост и се насити на дните си.

11 И всички поколения, които ще се появят от това време до деня на великия съд, ще остаряят бързо, преди да навършат два юбилея, и знанието им ще ги напусне поради старостта им; и цялото им знание ще изчезне.

12 И в онези дни, ако някой човек живее юбилей и половина години, ще казват за него: „Дълго е живял и по-голямата част от дните му е в болка, скръб и скръб, и няма мир:

13 Защото бедствие следва бедствие, и рана след рана, и скръб след скръб, и лоша вест след лоша вест, и болест след болест, и всички подобни зли съдби, едно с друго, болест и поражение, и сняг, и слана, и лед, и треска, и втрисане, и вцепенение, и глад, и смърт, и меч, и плен, и всякакви бедствия и болки.“

14 И всички тези ще дойдат върху зло поколение, което върши престъпления на земята; делата им са нечистота и блудство, оскверняване и мерзости.

15 Тогава ще кажат: „Дните на предците бяха много (дори), до хиляда години, и бяха добри; но ето, дните на нашия живот, ако човек е живял много, са осемдесет години, а ако е силен, осемдесет години, и те са лоши, и няма мир в дните на това зло поколение.“

16 И в онова поколение синовете ще обвинят бащите си и старейшините си за грях и неправда, за думите на устата си и за големите нечестия, които вършат, и за

това, че са изоставили завета, който Господ е сключил между тях и Него, за да пазят и изпълняват всичките Му заповеди и Неговите наредби и всичките Му закони, без да се отклоняват нито надясно, нито наляво.

17 Защото всички са вършили зло и всяка уста говори беззаконие; и всичките им дела са нечистота и мерзост, и всичките им пътища са мръсотия, нечистота и разрушение.

18 Ето, земята ще бъде унищожена поради всичките им дела и няма да има семе на лозата, нито масло; защото делата им са напълно безверни и всички те ще загинат заедно, зверове и добитък, птици и всички риби в морето, поради чедата човешки.

19 И ще се борят един с друг, млад със стар и стар с млад, беден с богат, смирен с голем, и просякът с княз, заради закона и завета; защото са забравили заповедта и завета, празниците, месеците, съботите, юбилеите и всичките съдби.

20 И те ще се изправят с лъкове и мечове и ще воюват, за да ги върнат обратно в пътя; но те няма да се върнат, докато много кръв не се пролее на земята, един от друг.

21 И онези, които са се избавили, няма да се върнат от нечестия си към пътя на правдата, но всички ще се превъзнесат в измама и богатство, за да вземат всеки всичко, което е на ближния си, и ще назоват великото име, но не с истина и не с правда, и ще осквернят светилището на светините с нечистотата си и с развалата на оскверняването си.

22 Голямо наказание ще сполети делата на това поколение от Господа; Той ще ги предаде на меч, на съд, на плен, на разграбване и на изстребване.

23 И Той ще събуди против тях грешниците на народите, които нямат милост, нито състрадание, и които няма да зачитат никого, нито стар, нито млад, нито когото и да било, защото са по-нечестиви и по-силни да вършат зло от всички човешки синове. И ще употребят насилие срещу Израил и престъпление срещу Яков, и много кръв ще се пролее на земята, и няма да има кой да събере, нито кой да погребее.

24 В онези дни те ще викат с глас, ще зоват и ще се молят, за да бъдат спасени от ръката на грешниците, езичниците; но никой няма да се спаси.

25 Главите на децата ще бъдат бели със сива коса, а дете на три седмици ще изглежда като стогодишен човек, а ръстът им ще се съсипе от скръб и угнетение.

26 И в онези дни децата ще започнат да изучават законите, да търсят заповедите и да се връщат към пътя на правдата.

27 И дните ще започнат да се умножават и да се увеличават сред тези човешки деца, докато дните им се приближат до хиляда години. И до по-голям брой години, отколкото (преди) беше броят на дните.

28 И няма да има старец, нито такъв, който да не е доволен от дните си, защото всички ще бъдат като деца и юноши.

29 И всичките си дни ще завършат и ще живеят в мир и радост, и не ще има Сатана, нито зъл разрушител; защото всичките им дни ще бъдат дни на благословение и изцеление.

30 И в онова време Господ ще изцели слугите Си; и те ще се изправят и ще видят голям мир, и ще изгонят

противниците си. А праведните ще видят и ще благодарят, и ще се радват с радост до вечни векове, и ще видят всичките им съдби и всичките им проклетия върху враговете им.

31 И костите им ще почиват в земята, и душите им ще се радват много, и ще познаят, че Господ е, Който извършва съд и показва милост към стотици и хиляди и към всички, които Го обичат.

32 И ти, Моисей, запиши тези думи; защото така са написани и са записани на небесните скрижали за свидетелство за поколенията до века.

ГЛАВА 24

1 И след смъртта на Авраам, Господ благослови сина му Исаак; и той стана от Хеврон, отиде и се засели при Кладенеца на Видението в първата година от третата седмица [2073 АМ] на този юбилей, седем години.

2 И в първата година на четвъртата седмица започна глад в земята, [2080 АМ] освен първия глад, който беше в дните на Авраам.

3 И Яков свари лещена яхния, а Исав дойде от полето гладен. И каза на брат си Яков: „Дай ми от тази червена яхния.“ А Яков му каза: „Продай ми първородството си и ще ти дам хляб, а също и малко от тази лещена яхния.“

4 И Исав каза в сърцето си: „Ще умра; каква ми е ползата от това първородство?“

5 „И той каза на Яков: „Давам ти го.“ А Яков каза: „Закълни ми се днес.“ И той му се закле.

6 И Яков даде на брат си Исав хляб и вариво; и той яде до насита. И Исав презря първородството си; затова Исав се нарече Едом, заради червеното варива, което Яков му даде за първородството му.

7 И Яков стана старейшина, а Исав беше свален от достойнството си.

8 И гладът беше по земята; и Исаак отиде да слезе в Египет във втората година на тази седмица, и отиде при филистимския цар в Герар, при Авимелех.

9 И Господ му се яви и му каза: „Не слизай в Египет; остани в земята, която ще ти кажа, и пребивавай в тази земя; и аз ще бъда с тебе и ще те благословя.“

10 Защото на теб и на твоето потомство ще дам цялата тази земя и ще утвърдя клетвата Си, с която се клех на баща ти Авраам, и ще умножа потомството ти като небесните звезди и ще дам на потомството ти цялата тази земя.

11 И в твоето потомство ще бъдат благословени всичките народи на земята, защото баща ти послуша гласа Ми и опази заповедите Ми, законите Ми, наредбите Ми и завета Ми; и сега послушай гласа Ми и живеј в тази земя.

12 И той живя в Гелар три седмици години.

13 И Авимелех заповяда за него [2080-2101 АМ] и за всичко, което беше негово, казвайки: „Всеки, който се докосне до него или до каквото и да било негово, непременно ще умре.“

14 И Исаак се укрепи сред филистимците и придоби много имущество, волове, овце, камили, осли и голямо домакинство.

15 И той посее в земята на филистимците и събра стократно повече; и Исаак стана твърде велик, и филистимците му завиждаха.

16 А всичките кладенци, които Авраамовите слуги бяха изкопали през живота на Авраам, филистимците бяха запушили след Авраамовата смърт и ги бяха напълнили с пръст.

17 И Авимелех каза на Исаак: „Махни се от нас, защото си много по-силен от нас.“ И Исаак тръгна оттам в първата година на седмата седмица и се засели в долините Герар.

18 И те отново изкопаха водните кладенци, които слугите на Авраам, баща му, бяха изкопали, и които филистимците бяха затворили след смъртта на баща му Авраам; и той ги нарече така, както ги беше нарекъл баща му Авраам.

19 И слугите на Исаак изкопаха кладенец в долината и намериха жива вода; и пастирите на Герар се караха с пастирите на Исаак, казвайки: „Водата е наша.“ И Исаак нарече кладенеца „Разврат“, защото те бяха постъпили развратно с нас.

20 И изкопаха втори кладенец, и се скараха и за него, и той го нарече Вражда. И той стана оттам и изкопаха друг кладенец, и за него не се скараха, и той го нарече Стая. И Исаак каза: Сега Господ ни направи простор, и ние се размножихме в земята.

21 И той се изкачи оттам до Кладенеца на Клетвата в първата година от първата седмица на [2108 АМ] четиридесет и четвъртия юбилей.

22 И Господ му се яви онази нощ, на новолунието на първия месец, и му каза: „Аз съм Бог на баща ти Авраам; не бой се, защото Аз съм с тебе и ще те благословя, и непременно ще умножа потомството ти като пясъка на земята, заради слугата ми Авраам.“

23 И той построи там олтар, който Авраам, баща му, беше построи по-напред; и призова името Господне, и принесе жертва на Бога на баща си Авраам.

24 И изкопаха кладенец и намериха жива вода.

25 И слугите на Исаак изкопаха друг кладенец, но не намериха вода. И отидоха и казаха на Исаак, че не са намерили вода. А Исаак каза: „Днес се заклех на филистимците и това нещо ни беше съобщено.“

26 И той нарече това място Кладенецът на клетвата, защото там се беше заклел на Авимелех и на приятеля си Ахозат, и на управителя на войската си Фикол.

27 И в онзи ден Исаак разбра, че под принуда им се беше заклел да сключи мир с тях.

28 И Исаак в онзи ден прокле филистимците, казвайки: Проклети да бъдат филистимците до деня на гняв и негодувание изсред всичките народи; нека Бог ги направи за присмех и проклетие, за гняв и негодувание в ръцете на грешниците езичниците и в ръцете на китимците.

29 И който избегне меч на врага и на китимците, нека праведният народ бъде изкоренен с наказание изпод небето; защото те ще бъдат врагове и неприятели на децата ми през всичките им поколения на земята.

30 И няма да остане от тях никакъв остатък, нито някой, който ще се спаси в деня на гневния съд; защото цялото потомство на филистимците е унищожено,

изкоренено и изгонено от земята; и за тези кафторим няма вече да остане име или потомство на земята.

31 Защото, ако и да се възнесе на небето, оттам ще бъде свален, и ако и да се укрепи на земята, оттам ще бъде извлечен, и ако и да се скрие между народите, дори и оттам ще бъде изкоренен; и ако и да слезе в Шеол, и там ще бъде голямо осъждането му, и там няма да има мир.

32 И ако отиде в плен, ръцете на онези, които искат живота му, ще го убият по пътя; и нито име, нито потомство няма да му останат по цялата земя; защото ще отиде във вечно проклетие.

33 И така е написано и гравирано за него на небесните скрижали, да му се постъпи в деня на съда, за да бъде изкоренен от земята.

ГЛАВА 25

1 И във втората година на тази седмица, в този юбилей, Ревека повика сина си Яков и му говори, казвайки: „Сине мой, не си вземай жена от ханаанските дъщери, както брат ти Исав, който си взе две жени от ханаанските дъщери, и те огорчиха душата ми с всичките си нечисти дела; защото всичките им дела са блудство и похот, и няма правда в тях, понеже (делата им) са зли.“

2 И аз, сине мой, те обичам безкрайно много и сърцето ми и обичта ми те благославят всеки час на деня и всяка нощ.

3 И сега, сине мой, послушай гласа ми и изпълни волята на майка си, и не си вземай жена от дъщерите на тази земя, а само от дома на баща ми и от рода на баща ми. Ще си вземеш жена от дома на баща ми и Всевишният Бог ще те благослови, и децата ти ще бъдат праведен род и свято потомство.

4 И тогава Яков говори на майка си Ревека и ѝ каза: „Виж, майко, аз съм на девет седмици и не познавам, нито съм докосвал жена, нито съм се сгодил с някоя, нито дори ми е хрумвало да взема жена от ханаанските дъщери.“

5 Защото, майко, помня думите на Авраам, нашия баща, защото той ми заповяда да не вземам жена от ханаанските дъщери, а да си взема жена от потомството на бащиния ми дом и от рода ми.

6 Чух отпреди, че на брат ти Лаван са се родили дъщери, и реших да си взема жена от тях.

7 И поради тази причина съм се пазил в духа си да не съгрешавам или да се развращам във всичките си пътища през всичките дни на живота си; защото относно похотта и блудството, Авраам, баща ми, ми даде много заповеди.

8 И въпреки всичко, което ми е заповядал, тези двадесет и две години брат ми се бори с мен и често ми говори и казва: „Братко мой, вземи за жена сестра от двете ми жени“; но аз отказвам да правя както той направи.

9 Кълна се пред тебе, майко, че през всичките дни на живота си няма да си взема жена от дъщерите на ханаанското потомство, нито ще постъпя нечестиво, както постъпи брат ми.

10 Не бой се, майко; бъди уверена, че ще изпълнявам волята ти и ще ходя в праведност, и няма да покваря пътищата си завинаги.

11 И тогава тя подигна лицето си към небето, протегна пръстите на ръцете си, отвори уста и благослови Всевишния Бог, Който беше създал небето и земята, и Му благодари и Го хвали.

12 И тя каза: „Благословен да бъде Господ Бог и да бъде благословено Неговото свято име до вечни векове, Който ми даде Яков за чист син и свято потомство; защото той е Твой и Твое ще бъде потомството му завинаги и във всички поколения до вечни векове.“

13 Благослови го, Господи, и сложи в устата ми благословението на правдата, за да го благословя.

14 И в онзи час, когато духът на правдата слезе в устата ѝ, тя положи двете си ръце на главата на Яков и каза:

15 Благословен си Ти, Господи на правдата и Бог на вековете, и нека Той Те благослови отвъд всички човешки поколения. Нека Ти даде, Сине мой, пътя на правдата и нека открие правда на Твоето потомство.

16 И нека Той умножи синовете ти през живота ти, и нека те се появят според броя на месеците в годината. И синовете им нека станат многобройни и велики от небесните звезди, и нека броят им бъде по-голям от морския пясък.

17 И нека им даде тази хубава земя, както е обещал на Авраам и на потомството му след него завинаги, и нека я притежават за владение довека.

18 И нека ти се родят благословени деца, сине мой, през живота ми, и благословено и свято потомство нека бъде цялото ти потомство.

19 И както си освежавал духа на майка си през целия ѝ живот, така те благославя утробата на онази, която те е родила, [любовта ми] и гърдите ми те благославят, и устата ми и езикът ми те хвалят много.

20 Размножавай се и разпростирай се по земята, и нека потомството ти бъде свършено в радостта на небето и земята завинаги; и нека потомството ти се радва, и във великия ден на мира нека има мир.

21 И нека името ти и потомството ти пребъдат до всички векове; и Всевишният Бог да бъде техен Бог; и Бог на правдата да обитава с тях; и чрез тях да се съгради Неговото светилище до всички векове.

22 Благословен да бъде онзи, който те благославя; и всяка плът, която те проклана лъжливо, да бъде проклета.

23 И тя го целуна и му каза: „Нека Господът на света те обича, както сърцето на майка ти и нейната обич се радват в теб и те благославят.“ И тя престана да благославя.

ГЛАВА 26

1 И в седмата година на тази седмица Исаак повика Исав, по-големия си син, и му каза: „Сине мой, аз съм стар, и ето, очите ми са помрачени, и не знам деня на смъртта си.“

2 А сега вземи ловните си оръжия, колчана си и лъка си, и излез на полето, и лови ме, сине мой, и ми сготви

вкусно ястие, каквото обича душата ми, и ми го донеси да ям, и за да те благослови душата ми, преди да умра.

3 Но Ревека чу Исаак да говори на Исав.

4 И Исав излезе рано на полето, за да ловува, да хване и да донесе у дома на баща си.

5 И Ревека повика сина си Яков и му каза: „Ето, чух баща ти Исаак да говори на брат ти Исав, казвайки: „Иди на лов за мен, пригответи ми вкусно ястие и ми го донеси.“

6 Ще ям и ще те благословя пред Господа, преди да умра. И сега, сине мой, послушай гласа ми в това, което ти заповядвам: Иди при стадото си и ми донеси две хубави ярета; аз ще ги приготвя вкусна храна за баща ти, каквато той обича; и ти ще я донесеш на баща си, за да яде и да те благослови пред Господа, преди да умре, и да бъдеш благословен.

7 И Яков каза на майка си Ревека: „Майко, няма да задържа нищо, което баща ми би искал да яде и което би му било угодно; само се боя, майко моя, да не познае гласа ми и да поиска да ме докосне.“

8 И ти знаеш, че аз съм гладък, а брат ми Исав е космат, и ще се явя пред очите му като злодеец и ще извърша дело, което не ми е заповядал, и той ще се разгневи на мен, и ще си навлека проклетие, а не благословия.

9 И майка му Ревека му каза: „Върху мен нека бъде проклятието ти, сине мой, само послушай гласа ми.“

10 И Яков послуша гласа на майка си Ревека, отиде и взе две добри и тлъсти ярета, и ги донесе на майка си; и майка му им приготви вкусно ястие, каквото той обичаше.

11 И Ревека взе хубавите дарове от по-големия си син Исав, които бяха с нея въщи, и облече с тях по-малкия си син Яков, и сложи кожата на козлетата на ръцете му и на голите части на врата му.

12 И тя даде месото и хляба, които беше приготвила, в ръката на сина си Яков.

13 И Яков влезе при баща си и каза: Аз съм твой син; направих както ми заповяда. Стани, седни и яж от това, което улових, татко, за да ме благослови душата ти.

14 И Исаак каза на сина си: „Как намери толкова бързо, сине мой?“

15 „А Яков каза: Защото <Господ>, твоят Бог, ми даде да намеря.“

16 И Исаак му каза: Приблужи се, сине мой, да те попирам, дали си синът ми Исав, или не.

17 И Яков се приближи до Исаак, баща си, и той го опипа и каза: „Гласът е гласът на Яков, но ръцете са ръцете на Исав.“

18 и не го позна, защото беше наредено от небето да се отнеме способността му да разбира; и Исаак не позна, защото ръцете му бяха космати като на брат му Исав, затова го благослови.

19 И той каза: „Ти ли си моят син Исав?“ А той отговори: „Аз съм твой син.“ И каза: „Донеси ми да ям от това, което си уловил, сине мой, за да те благослови душата ми.“

20 И той му донесе, и той яде, и му донесе вино, и той пи.

21 И Исаак, баща му, му каза: „Приблужи се и ме целуни, сине мой.“

22 И той се приближи и го целуна. И той помириша миризмата на дрехите му и го благослови, казвайки: „Ето, миризмата на сина ми е като миризмата на <пълно> поле, което Господ е благословил.“

23 И нека Господ ти даде от небесната роса и от земната роса, и изобилие от жито и масло; нека ти служат народите и племената да ти се поклонят.

24 Бъди господар на братята си и нека ти се поклонят синовете на майка ти; и всички благословии, с които Господ благослови мен и благослови Авраама, баща ми, нека бъдат дадени на теб и на потомството ти довека; проклет да бъде, който те прокълне, и благословен да бъде, който те благославя.

25 И щом Исаак свърши да благослови сина си Якова, и Яков си тръгна от баща си Исаак, той се скри; а брат му Исав се върна от лова си.

26 И той също приготви вкусно ястие и го донесе на баща си, и каза на баща си: „Нека баща ми стане и да яде от лова ми, за да ме благослови душата ти.“

27 И Исаак, баща му, му каза: „Кой си ти?“ А той му отговори: „Аз съм първородният ти, синът ти Исав; направих както ми заповяда.“

28 И Исаак се учуди много и каза: „Кой е този, който е уловил и уловил, и ми го е донесъл, и аз съм ял от всичко, преди да дойдеш ти, и го благослових; (и) той ще бъде благословен и цялото му потомство довека.“

29 И когато Исав чу думите на баща си Исаак, извика с твърде силен и горчив плач и каза на баща си: „Благослови и мен, татко.“

30 И той му каза: „Брат ти дойде с хитрост и ти отне благословението.“ А той каза: „Сега знам защо се казва Яков; ето, той ме измести вече два пъти; отне ми първородството, а сега ми отне и благословението.“

31 И той каза: „Не си ли запазил благословение за мен, татко?“ А Исаак отговори и каза на Исава: „Ето, поставих го господар твой и всичките му братя му дадох за слуги, и го подкрепих с изобилие от жито, вино и масло. И какво сега да направя за теб, сине мой?“

32 И Исав каза на баща си Исаак: „Само една благословия ли имаш, татко? Благослови и мен, татко.“

33 И Исав издигна гласа си и заплака. А Исаак отговори и му каза: Ето, далеч от росата на земята ще бъде жилището ти и далеч от росата на небето отгоре.

34 И с меча си ще живееш и ще служиш на брат си. И когато станеш велик и отърсиш хомота му от врата си, ще съгрешииш в пълен грях до смърт и потомството ти ще бъде изкоренено изпод небето.

35 А Исав заплашваше Яков заради благословията, с която го благослови баща му, и си каза в сърцето: „Нека дойдат дни на жалеене за баща ми, за да убия брат си Яков.“

ГЛАВА 27

1 И думите на по-големия ѝ син Исав бяха разказани на Ревека насън; и Ревека прати да повикат по-малкия си син Яков,

2 и му каза: „Ето, брат ти Исав ще ти отмъсти, като ще те убие.“

3 Сега, прочее, сине мой, послушай гласа ми, стани и бягай при брат ми Лаван, в Харан, и остани при него няколко дни, докато се отвърне гневът на брат ти и той оттегли гнева си от теб, и забрави всичко, което си сторил; тогава ще пратя да те взема оттам.

4 А Яков каза: „Не се страхувам; ако иска да ме убие, ще го убия.“

5 Но тя му каза: „Нека не се лиша и от двамата си сина в един ден.“

6 И Яков каза на майка си Ревека: „Ето, ти знаеш, че баща ми е остарял и не вижда, защото очите му са притъпени; и ако го оставя, това ще се види зло в очите му, защото го оставям и си отивам от теб; и баща ми ще се разгневи и ще ме прокълне. Няма да отида; само когато ме изпрати, тогава ще отида.“

7 И Ревека каза на Яков: „Ще вляза и ще говоря с него, и той ще те пусне.“

8 И Ревека влезе и каза на Исаак: „Гнуся се от живота си заради двете дъщери на Хет, които Исав си взе за жени; и ако Яков вземе жена измежду дъщерите на земята като тези, за какво ще живея още? Защото дъщерите на Ханаан са зли.“

9 И Исаак повика Яков, благослови го и го увеща, казвайки му: Не си вземай жена от ханаанските дъщери;

10 Стани и иди в Месопотамия, в дома на Ватуил, бащата на майка ти, и вземи си жена оттам, от дъщерите на Лаван, брата на майка ти.

11 И Всемогъщият Бог да те благослови, да те размножи и да те умножи, за да станеш от народи, и да ти даде благословиите на баща ми Авраам, на теб и на потомството ти след теб, за да наследиш земята, в която си странствал, и цялата земя, която Бог даде на Авраам. Иди си, сине мой, с мир.

12 И Исаак изпрати Яков; и той отиде в Месопотамия, при Лаван, син на сириецата Ватуил, брат на Ревека, майката на Яков.

13 И след като Яков стана, за да отиде в Месопотамия, духът на Ревека се наскърби за сина си и тя заплака.

14 А Исаак каза на Ревека: „Сестро моя, не плачи за сина ми Яков, защото той си отива с мир и с мир ще се върне.“

15 Всевишният Бог ще го опази от всяко зло и ще бъде с него, защото няма да го изостави през всичките му дни;

16 Защото знай, че пътищата му ще бъдат благоуспяващи във всичко, където и да отиде, докато се върне с мир при нас и ние го видим с мир.

17 Не бой се за него, сестро моя, защото той е в правия път и е свършен човек; верен е и няма да погине. Не плачи.

18 И Исаак утеши Ревека заради сина ѝ Яков и го благослови.

19 И Яков тръгна от Кладенеца на Клетвата, за да отиде в Харан в първата година на втората седмица на четиридесет и четвъртия юбилей, и дойде в Луз в планините, тоест Ветил, в новолунието на първия месец на тази седмица, [21:15 ч. сутринта] и дойде на мястото вечерта и се обърна от пътя на запад от пътя през онази нощ; и спа там, защото слънцето беше залязло.

20 И взе един от камъните от онова място и го сложи <на главата си> под дървото, и пътуваше сам, и заспа.

21 И сънува през нощта, и ето, стълба, поставена на земята, чийто връх стигаше до небето; и ето, ангели Господни се качваха и слизаха по нея; и ето, Господ стоеше на нея.

22 И говори на Яков и каза: Аз съм Господ, Бог на Авраам, баща ти, и Бог на Исаак; земята, на която спиш, ще я дам на теб и на потомството ти след тебе.

23 Потомството ти ще бъде като праха на земята; ще се размножиш на запад и на изток, на север и на юг; и в тебе и в потомството ти ще се благословят всички племена на народите.

24 И ето, Аз ще бъда с тебе и ще те пазя, където и да отидеш, и ще те върна в тази земя с мир; защото няма да те оставя, докато не извърша всичко, което ти казах.

25 И Яков се събуди от съня си и каза: „Наистина това място е дом Господен, а аз не знаех.“ И той се уплаши и каза: „Страшно е това място, което не е нищо друго освен дом Божий, и това е небесната порта.“

26 А Яков стана рано сутринта, взе камъка, който беше сложил под главата си, и го изправи като стълб за знамение, и изля масло на върха му. И нарече това място Ветил; но името на мястото преди беше Луз.

27 И Яков даде обет на Господа, казвайки: Ако Господ бъде с мен и ме опази в този път, по който отивам, и ми даде хляб да ям и дрехи да се облека, така че да се върна в бащиния си дом с мир, тогава Господ ще бъде мой Бог, и този камък, който поставих като стълб за знамение на това място, ще бъде дом Господен, и от всичко, което ми дадеш, ще давам десетата част на Тебе, Боже мой.

ГЛАВА 28

1 И той тръгна на път и дойде в източната земя, при Лаван, брата на Ревека, и беше с него, и му служи една седмица за дъщеря си Рахил.

2 И в първата година на третата седмица [2122 AM] той му каза: „Дай ми жена ми, за която ти служих седем години.“ И Лаван каза на Яков: „Ще ти дам жена ти.“

3 И Лаван направи угощение, взе по-голямата си дъщеря Лия и я даде на Яков за жена, а слугинята си Зелфа ѝ даде за слугиня; а Яков не позна, защото мислеше, че е Рахил.

4 И той влезе при нея, и ето, тя беше Лия; и Яков се разгневи на Лаван и му каза: „Защо ми постъпи така? Не ти ли служих за Рахил, а не за Лия? Защо ми сторих зло?“

5 Вземи дъщеря си, и аз ще отида, защото си ми сторила зло. Защото Яков обичаше Рахил повече от Лия; защото очите на Лия бяха слаби, но стройната ѝ фигура беше много красива; а Рахил имаше красиви очи и красива и много красива фигура.

6 И Лаван каза на Яков: „В нашата страна не се прави така да се дава по-малката преди по-голямата.“ И не е правилно да се прави това; защото така е наредено и написано в небесните скрижали, че никой не трябва да дава по-малката си дъщеря преди по-голямата; но по-голямата се дава първа, а след нея по-младата; и човекът, който направи това, ще бъде обречен на вина

на небето, и никой не е праведен, който прави това нещо, защото това дело е зло пред Господа.

7 И заповядай на израилтяните да не правят това нещо; нека не вземат, нито да дават по-младото, преди да са дали по-голямото, защото това е голямо зло.

8 И Лаван каза на Яков: „Нека минат седемте дни на този празник, и ще ти дам Рахил, за да ми служиш още седем години и да пасеш овцете ми, както пасеше и в предишната седмица.“

9 И в деня, когато се изминаха седемте дни на празника на Лия, Лаван даде Рахил на Яков, за да му служи още седем години, а на Рахил даде Вала, сестрата на Зелфа, за слугиня.

10 И той служи още седем години за Рахил, защото Лия му беше дадена безплатно.

11 И Господ отвори утробата на Лия и тя зачена и роди син на Яков; и той го нарече Рувим, на четиринадесетия ден от деветия месец, в първата година на третата седмица. [2122 AM]

12 Но утробата на Рахил беше затворена, защото Господ видя, че Лия беше мразена, а Рахил обичана.

13 И Яков влезе пак при Лия; и тя зачена и роди втори син на Яков; и той го нарече Симеон, на двадесет и първия ден от десетия месец, и на третата година от тази седмица. [2124 AM]

14 И Яков влезе пак при Лия; и тя зачена и му роди трети син; и той го нарече Левий, в новолунието на първия месец, в шестата година на тази седмица. [2127 AM]

15 И Яков пак влезе при нея; и тя зачена и му роди четвърти син; и той го нарече Юда, на петнадесетия ден от третия месец, в първата година на четвъртата седмица. [2129 AM]

16 И поради всичко това Рахил завиждаше на Лия, защото не раждаше, и каза на Яков: „Дай ми деца.“ А Яков каза: „Нима съм ти отказал плодовете на утробата ти? Нима съм те оставил?“

17 А Рахил, когато видя, че Лия роди четирима сина на Яков, Рувим, Симеон, Левий и Юда, му каза: „Влез при слугинята ми Вала; тя ще зачене и ще ми роди син.“ (И му даде слугинята си Вала за жена.)

18 И той влезе при нея; и тя зачена и му роди син; и той го нарече Дан, на деветия ден от шестия месец, в шестата година на третата седмица. [2127 AM]

19 И Яков влезе пак при Вала втори път; и тя зачена и роди на Якова друг син; и Рахил го нарече Нефталим, на петия ден от седмия месец, във втората година на четвъртата седмица. [2130 AM]

20 А Лия, като видя, че е станала неплодна и не ражда, завидя на Рахил и даде на Яков за жена слугинята си Зелфа; и тя зачена и роди син; и Лия го нарече Гад, на дванадесетия ден от осмия месец, в третата година от четвъртата седмица. [2131 AM]

21 И той влезе пак при нея; и тя зачена и му роди втори син; и Лия го нарече Асир, на втория ден от единадесетия месец, в петата година от четвъртата седмица. [2133 AM]

22 И Яков влезе при Лия; и тя зачена и роди син; и го нарече Исахар, на четвъртия ден от петия месец, в четвъртата година от четвъртата седмица, [2132 AM], и го даде на дойка.

23 И Яков се върна при нея; и тя зачена и роди две (деца), син и дъщеря; и нарече сина Завулон, а дъщеря Дина, в седмия ден от седмия месец, в шестата година от четвъртата седмица. [2134 АМ]

24 И Господ показа милост към Рахил и отвори утробата ѝ; и тя зачена и роди син, и го нарече Йосиф, в новолунието на четвъртия месец, в шестата година от тази четвърта седмица. [2134 АМ]

25 А в дните, когато се роди Йосиф, Яков каза на Лаван: Дай ми жените ми и синовете ми, и нека отида при баща си Исаака, и нека си построя дом; защото изпълних годините, в които ти служих за двете ти дъщери, и ще отида в дома на баща си.

26 И Лаван каза на Яков: Остани при мене за заплата си и паси пак овцете ми за мен, и вземи заплата си.

27 И те се споразумяха помежду си да му дава като заплата онези от агнетата и яретата, които се родят черни, петнисти и бели, (тези) да бъдат неговата заплата.

28 И всичките овце раждаха петнисти, капчести и черни, с различни шарки, и раждаха агнета като себе си; и всичките петнисти бяха Яковови, а непетни – Лаванови.

29 И имуществото на Яков се умножи твърде много; и той придоби волове, овце, осли, камили, слуги и слугини.

30 Лаван и синовете му завиждаха на Яков; и Лаван му отне овцете, и го наблюдаваше със зло намерение.

ГЛАВА 29

1 А когато Рахил роди Йосиф, Лаван отиде да стриже овцете си, защото бяха далеч от него на три дни път.

2 И Яков видя, че Лаван отиваше да стриже овцете си, и Яков повика Лия и Рахил и им говори любезно да дойдат с него в Ханаанската земя.

3 Защото им разказа как е виждал всичко насън, дори всичко, което му беше казал, за да се върне в бащиния си дом, а те казаха: „На всяко място, където отидеш, ще отидем с теб.“

4 И Яков благослови Бога на баща си Исаак и Бога на баща си Авраам; и стана, качи се на коня си жените и децата си, взе всичкия си имот и премина реката, и дойде в земята Галаад. А Яков скри намерението си от Лаван и не му каза.

5 И в седмата година на четвъртата седмица Яков се обърна (лицето си) към Галаад в първия месец, на двадесет и първия от него. [2135 АМ] И Лаван го преследва и настигна Яков в планината Галаад в третия месец, на тринадесетия от него.

6 И Господ не му позволи да злепостави Яков, защото му се яви насън през нощта. И Лаван говори на Яков.

7 И на петнадесетия от тези дни Яков направи угощение за Лаван и за всички, които дойдоха с него, и Яков се закле на Лаван в онзи ден, а също и Лаван на Яков, че никой от двамата няма да преминава от планината Галаад към другия със зло намерение.

8 И той направи там грамада за свидетел; затова и името на това място е: „Групата на свидетелите“, по името на тази грамада.

9 Но преди наричаха земята Галаад земя на Рефаимите; защото това беше земята на Рефаимите и Рефаимите се родиха (там), гиганти, чийто ръст беше десет, девет, осем до седем лакътя.

10 И жилищата им се простираха от земята на амонците до планината Ермон, а престолите на царството им бяха Карнаим, Астарот, Едреи, Мисур и Веон.

11 И Господ ги погуби поради злото на делата им; защото бяха много зловни, и аморейците живеяха на тяхно място, нечестиви и грешни, и няма народ днес, който да е извършил напълно всичките им грехове, и те нямат вече дълго време на земята.

12 И Яков изпрати Лаван и той отиде в Месопотамия, земята на Изток, а Яков се върна в земята Галаад.

13 И премина Яков в деветия месец, на единадесетия от него. И в същия ден Исав, брат му, дойде при него и той се помири с него, и си тръгна от него в земята Сеир. А Яков живееше в шатри.

14 И в първата година на петата седмица на този юбилей [2136 ч. сутринта] той премина Йордан и се засели отвъд Йордан, и пасеше овцете си от морето на грамадата до Бетсан, и до Дотан, и до гората Акравим.

15 И той изпрати на баща си Исаак целия си имот, дрехи, храна, месо, напитки, мляко, масло, сирене и някои фурми от долината.

16 И на майка си Ревека също четири пъти в годината, между месечните часове, между оранта и жътвата, и между есента и дъжда, и между зимата и пролетта, до кулата на Авраам.

17 Защото Исаак се беше върнал от Кладенеца на Клетвата и се беше качил в кулата на баща си Авраам, и живееше там отделно от сина си Исав.

18 Защото в дните, когато Яков отиде в Месопотамия, Исав си взе за жена Махалата, дъщерята на Исмаил, и събра всичките стада на баща си и жените му, и се изкачи и се засели на планината Сеир, а баща си Исаак остави сам при Кладенеца на клетвата.

19 И Исаак се изкачи от Кладенеца на Клетвата и се засели в кулата на баща си Авраам, в планините Хеврон,

20 И там Яков изпращаше всичко, което изпращаше на баща си и майка си от време на време, всичко, от което се нуждаеха, и те благославяха Яков от все сърце и от цялата си душа.

ГЛАВА 30

1 И в първата година на шестата седмица [2143 ч. сутринта] той се изкачи с мир в Салем, на изток от Сихем, в четвъртия месец.

2 И там заведоха Дина, дъщерята на Яков, в къщата на Сихем, син на евееца Емор, княз на земята; и той легна с нея и я оскверни; а тя беше малко момиче, дванадесетгодишно дете.

3 И той помоли баща си и братята ѝ да му я дадат за жена. А Яков и синовете му се разгневиха на сихемските мъже, защото бяха осквернили сестра им Дина, и говореха с тях със зло намерение, постъпваха с тях измамно и ги измавиха.

4 И Симеон и Левий дойдоха неочаквано в Сихем и извършиха съдба над всички сихемски мъже, и избиха всички мъже, които намериха в него, и не оставиха нито един оцелял в него; избиха всички на мъки, защото бяха опозорили сестра им Дина.

5 И така да не се прави вече отсега нататък, че дъщеря на Израил да бъде осквернена; защото е определено на небето против тях да изстребят с меч всички мъже от Сихем, защото бяха причинили срам на Израил.

6 И Господ ги предаде в ръцете на Якововите синове, за да ги изстребят с меч и да извършат съд над тях, и за да не се прави вече така в Израил, че да се оскверни израилтянска девица.

7 И ако има някой мъж в Израила, който пожелае да даде дъщеря си или сестра си на мъж, който е от потомството на езичниците, той непременно ще умре и ще го убият с камъни, защото е причинил срам в Израила; а жената ще изгорят с огън, защото е опозорила името на бащиния си дом, и тя ще бъде изкоренена из Израила.

8 И нека не се намери прелюбодейка и никаква нечистота в Израила през всичките дни на поколенията на земята; защото Израил е свят Господу; и всеки човек, който го е осквернил, непременно ще умре; ще го убият с камъни.

9 Защото така е било наредено и написано в небесните скрижали за цялото потомство на Израил: Който го оскверни, непременно ще умре и ще бъде убит с камъни.

10 И за този закон няма ограничение на дните, нито прошка, нито изкупление; но човекът, който е осквернил дъщеря си, ще бъде изкоренен изсред целия Израил, защото е дал от потомството си на Молох и е постъпил нечестиво, за да го оскверни.

11 И ти, Моисей, заповядай на израилтяните и ги увещавай да не дават дъщерите си на езичниците, нито да вземат за синовете си никоя от дъщерите на езичниците, защото това е мерзост пред Господа.

12 Затова ти описах с думите на Закона всичките дела на сихемците, които те извършиха против Дина, и как синовете на Яков говориха, казвайки: „Няма да дадем дъщеря си на необрязан мъж, защото това би било укор за нас.“

13 И това е укор за Израил, за живите и за онези, които вземат дъщерите на езичниците; защото това е нечисто и мерзостно за Израил.

14 Израил няма да бъде чист от тази нечистота, ако има жена от дъщерите на езичниците, или е дал някоя от дъщерите си на мъж, който е от някой от езичниците.

15 Защото ще има язва върху язва и проклятие върху проклятие, и всякаква съдба, язва и проклятие ще дойдат върху него; ако направи това нещо или си закрие очите от онези, които вършат нечистота, или от онези, които оскверняват светилището Господне, или от онези, които омърсяват святоото Му име, (тогава) целият народ заедно ще бъде съден за цялата нечистота и омърсяване на този човек.

16 И няма да има лицеприятие [и никакво уважение към лица], нито ще приемат от ръцете му плодове, приноси, всеизгаряния и тлъстини, нито благоуханни

аромати, за да ги приемат; и така ще стане с всеки мъж или жена в Израил, който оскверни светилището.

17 Затова ти заповядах, казвайки: „Произнеси това свидетелство на Израила: виж как се справиха сихемците и синовете им; как бяха предадени в ръцете на двама синове на Яков, и те ги убиха под мъчения, и това им се вмени за правда, и им се написа за правда.“

18 И потомството на Леви беше избрано за свещенство и за левити, за да служат пред Господа, както ние, непрестанно, и за да бъдат благословени Леви и синовете му завинаги; защото той беше ревностен да извършва правда, съд и отмъщение над всички, които се вдигнаха против Израил.

19 И така, те изписват като свидетелство в Негова благосклонност върху небесните скрижали благословение и правда пред Бога на всички:

20 И ние помним правдата, която човекът е извършил през живота си, през всички периоди на годината; докато хиляда поколения не я запишат, и тя ще дойде при него и при потомците му след него, и той е записан на небесните скрижали като приятел и праведен човек.

21 Цялата тази история написах за теб и ти заповядах да я кажеш на израилтяните да не извършват грях, нито да престъпват наредбите, нито да нарушават завета, който е сключен за тях, (но) да го изпълняват и да бъдат записани като приятели.

22 Но ако престъпят и вършат нечистота по всякакъв начин, ще бъдат записани на небесните скрижали като противници и ще бъдат изстребени от книгата на живота, и ще бъдат записани в книгата на онези, които ще бъдат изстребени, и с онези, които ще бъдат изкоренени от земята.

23 И в деня, когато синовете на Яков убиха Сихем, на небето беше написано писание в тяхна полза, че са извършили правда, правота и отмъщение над грешниците; и това беше написано за благословия.

24 И изведоха сестра си Дина от къщата на Сихем, и плениха всичко, което беше в Сихем, овцете им, воловете им, ослите им, цялото им богатство и всичките им стада, и доведоха всичко при баща си Яков.

25 И ги укори, задето бяха предали града на меч, защото се страхуваше от жителите на земята, ханаанците и ферезейците.

26 И страх от Господа обзе всички градове, които бяха около Сихем, и те не станаха да преследват синовете на Яков, защото ужас ги беше обзел.

ГЛАВА 31

1 А на новолунието на месеца Яков говори на всичките си хора от дома, казвайки: Очистете се и преоблечете дрехите си, и нека станем и да отидем във Ветил, където Му дадох обет в деня, когато избягах от лицето на брат ми Исав, защото той беше с мен и ме доведе в тази земя с мир, и вие отхвърлете чуждите богове, които са между вас.

2 И те предадох чуждите богове и онова, което беше в ушите им и което беше на вратовете им, и идолите, които Рахил открадна от баща си Лаван, тя даде изцяло

на Яков. А той ги изгори и счупи, и ги унищожи, и ги скри под един дъб, който е в земята Сихем.

3 И той се възкачи във Ветил на новолунието на седмия месец. И построи олтар на мястото, където беше спал, и постави там стълб, и изпрати вестници до баща си Исаак, за да дойде при него за жертвата му, и до майка си Ревека.

4 И Исаак каза: „Нека дойде синът ми Яков, за да го видя, преди да умра.“

5 И Яков отиде при баща си Исаак и при майка си Ревека, в дома на баща си Авраам, и взе със себе си двама от синовете си, Левий и Юда, и дойде при баща си Исаак и при майка си Ревека.

6 И Ревека излезе от кулата към предната ѝ част, за да целуне Яков и да го прегърне; защото духът ѝ се съживи, когато чу: „Ето, синът ти Яков дойде“; и тя го целуна.

7 И тя видя двамата му сина и ги позна, и му каза: „Това ли са твоите синове, сине мой?“ И тя ги прегърна, целуна ги и ги благослови, казвайки: „В вас ще се прослави потомството на Авраам и вие ще бъдете благословия на земята.“

8 И Яков влезе при баща си Исаак, в стаята, където той лежеше, и двамата му сина бяха с него. И хвана ръката на баща си, наведе се и го целуна. А Исаак се прегърна около врата на сина си Яков и плака на врата му.

9 И тъмнината напусна очите на Исаак и той видя двамата сина на Яков, Левий и Юда, и каза: „Това ли са твоите синове, сине мой? Защото те са като теб.“

10 И той му каза, че те наистина са негови синове: „И ти наистина видя, че те наистина са мои синове.“

11 И те се приближиха до него, а той се обърна, целуна ги и ги прегърна заедно.

12 И духът на пророчеството слезе в устата му и той хвана Леви за дясната си ръка, а Юда за лявата.

13 И той се обърна първо към Леви и започна да благославя първо него, казвайки му: Бог на всички, самият Господ на всички векове, да благослови теб и твоите деца през всички векове.

14 И нека Господ даде на теб и на потомството ти величие и голяма слава, и нека направи теб и потомството ти, измежду всяка плът, да се приближите до Него, за да служите в Неговото светилище като ангели на присъствието и като светии. (Дори) както те, потомството на синовете ти ще бъде за слава, величие и святост, и нека ги направи велики за всички векове.

15 И те ще бъдат съдии и князе, и първенци на цялото потомство на Якововите синове; Те ще говорят словото Господне с правда и ще съдят всичките Му съдби с правда. И ще излязат Моите пътища на Яков и Моите пътеки на Израил. Благословението Господне ще бъде дадено в устата им, за да благословят цялото потомство на Възлюбения.

16 Майка ти те нарече Левий; и справедливо те нарече; ти ще се присъединиш към Господа и ще бъдеш другар на всичките Яковови синове; нека Неговата трапеза бъде твоя, и ти и синовете ти ще ядете от нея; и трапезата ти нека бъде пълна за всички поколения, и храната ти да не намалее за всички векове.

17 И нека всички, които те мразят, паднат пред тебе, и нека се изкоренят и погинат всичките ти противници; и

благословен да бъде онзи, който те благославя, и проклет да бъде всеки народ, който те проклана.

18 А на Юда каза: „Господ да ти даде сила и мощ, за да стъпчеш всички, които те мразят; ще бъдеш княз, ти и един от синовете ти, над синовете на Яков; нека името ти и името на синовете ти се разпространят и обиколят всяка земя и област; тогава народите ще се боят от лицето ти и всички племена ще се разтреперят.“

19 В тебе ще бъде помощта на Яков и в тебе ще се намери спасението на Израил.

20 И когато седнеш на славния престол на Твоята правда, ще има голям мир за цялото потомство на синовете на възлюбения; благословен да бъде онзи, който те благославя; а всички, които те мразят, те угнетяват и те проклинат, ще бъдат изкоренени и унищожени от земята и ще бъдат проклети.

21 И като се обърна, целуна го отново, прегърна го и се зарадва много, защото наистина беше видял синовете на сина си Яков.

22 И той излезе измежду нозете му, падна и му се поклони; и той ги благослови и легна там с баща си Исаак през онази нощ; и те ядоха и пиха с радост.

23 И той приспа двамата Яковови сина, единия от дясната си страна, а другия от лявата си; и това му се вмени за правда.

24 И Яков разказа на баща си всичко през нощта, как Господ му беше показал голяма милост и как му беше дал успех във всичките му пътища и го беше защитил от всяко зло.

25 И Исаак благослови Бога на баща си Авраам, Който не беше оттеглил милостта Си и правдата Си от синовете на слугата си Исаак.

26 А на сутринта Яков разказа на баща си Исаак обета, който беше дал на Господа, и видението, което беше видял, и че беше построил олтар, и че всичко е готово за жертвата, която ще се принесе пред Господа, както беше дал обет, и че беше дошъл да го качи на магаре.

27 А Исаак каза на сина си Яков: „Не мога да отида с теб, защото съм стар и не мога да издържа пътя; иди, сине мой, с мир; защото съм на сто шестдесет и пет години днес; не мога вече да пътувам; качи майка си (на магаре) и нека тя отиде с теб.“

28 И знам, сине мой, че си дошъл заради мен, и нека бъде благословен денят, в който ме видя жив, а и аз видях теб, сине мой.

29 Дано успееш и изпълниш обета, който си дал; и не отлагай обета си, защото ще бъдеш повикан да отговаряш за него; затова сега побързай да го изпълниш и нека бъде доволен Онзи, Който е създал всичко, на Когото си дал този обет.

30 И той каза на Ревека: „Иди със сина си Яков.“ И Ревека отиде със сина си Яков и Девора с нея, и те дойдоха във Ветил.

31 И Яков си спомни молитвата, с която баща му благослови него и двамата му сина, Левий и Юда, и се зарадва и благослови Бога на бащите си, Авраам и Исаак.

32 И той каза: „Сега знам, че аз, и синовете ми също, имам вечна надежда пред Бога на всички“; и така е постановено за двамата; и те го записват като вечно

свидетелство за тях на небесните скрижали как Исаак ги благослови.

ГЛАВА 32

1 И той пренощува във Ветил. И Левий сънува, че го бяха посветили и направили свещеник на Всевишния Бог, него и синовете му довека; и той се събуди от съня си и благослови Господа.

2 И Яков стана рано сутринта, на четиринадесетия ден от този месец, и даде десетък от всичко, което дойде с него, и от хора и от добитък, и от злато, и от всякакви съдове и дрехи, да, даде десетък от всичко.

3 И в ония дни Рахил зачена със сина си Вениамин. И Яков преброи синовете си от него нагоре; и Левий падна в дела на Господа; и баща му го облече в свещенически одежди и напълни ръцете му.

4 И на петнадесетия ден от този месец той принесе на олтара четиринадесет вола от говедата, двадесет и осем овена, четиридесет и девет овце, седем агнета и двадесет и един козлета като всеизгаряне на жертвения олтар, благоугодно за благоухание пред Бога.

5 Това беше неговият принос, вследствие на обрека, който беше дал, че ще даде десета, заедно с плодовите им приноси и възлиянията им.

6 И когато огънят го погълна, той изгори тамян на огъня над огъня, и за благодарствена жертва два вола, четири овена, четири овце, четири козела, две едногодишни овце и две козлета; и така правеше всеки ден в продължение на седем дни.

7 И той, всичките му синове и мъжете му ядяха (това) с радост там седем дни, благославяйки и благодарейки на Господа, Който го беше избавил от всичките му страдания и му беше дал обет.

8 И даде десетък от всички чисти животни и направи всеизгаряне, но нечистите животни не даде на сина си Леви, а му даде всичките души на човеците.

9 И Левий изпълняваше свещеническата служба във Ветил пред баща си Яков, предпочитайки десетте си братя, и беше свещеник там. И Яков даде обет. Така той даде десетъка на Господа и го освети, и той стана свят за Него.

10 И поради тази причина е постановено на небесните скрижали като закон десетъкът да се яде пред Господа година след година, на мястото, където е избрано да пребивава Неговото име, и за този закон няма ограничение от дни завинаги.

11 Тази наредба е написана, за да може да се изпълнява година след година чрез ядене на втората десетина пред Господа на мястото, където е била избрана, и нищо да не остане от нея от тази година до следващата година.

12 Защото в своята година семето ще се яде до дните на събиране на семето за годината, и виното до дните на виното, и маслото до дните на сезона му.

13 А всичко, което остане от него и остарее, нека се счита за осквернено; нека се изгори с огън, защото е нечисто.

14 И така нека го ядат заедно в светилището и нека не го оставят да остарее.

15 И всичките десетъци от воловете и овцете ще бъдат свети на Господа и ще принадлежат на Неговите свещеници, които ще ядат пред Него година след година; защото така е наредено и гравирано относно десетъците на небесните скрижали.

16 И на следващата нощ, на двадесет и втория ден от този месец, Яков реши да построи това място, да огради двора със стена и да го освети и да го направи свято завинаги, за себе си и за децата си след него.

17 И Господ му се яви през нощта и го благослови, като му каза: „Името ти няма да се нарича Яков, а Израил ще те нарекат.“

18 И Той му каза пак: „Аз съм Господ, Който създадох небето и земята; и ще те умножа и ще те преумножа твърде много; и царе ще произлязат от теб и ще съдят навсякъде, където е стъпил кракът на човешките синове.“

19 И ще дам на твоето потомство цялата земя, която е под небето, и те ще съдят всичките народи според желанията им; и след това ще завладеят цялата земя и ще я наследят завинаги.

20 И като престана да говори с него, възлезе от него. А Яков гледаше, докато се възнесе на небето.

21 И видя той във видение през нощта, и ето, ангел слезе от небето със седем скрижалки в ръцете си; и той ги даде на Яков; и той ги прочете и разбра всичко, което беше написано в тях, което щеше да се случи с него и синовете му през всичките векове.

22 И той му показва всичко, което беше написано на плочите, и му каза: „Не строи това място, не го прави вечно светилище и не живеи тук, защото това не е мястото. Иди в дома на баща си Авраам и живи с баща си Исаак до деня на смъртта на баща си.“

23 Защото в Египет ще умреш в мир и в тази земя ще бъдеш погребан с почести в гробницата на бащите си, с Авраам и Исаак.

24 Не бой се, защото както си го видял и прочел, така ще бъде всичко; и запиши всичко, както си го видял и прочел.

25 А Яков каза: „Господи, как мога да си спомня всичко, което съм чел и виждал?“ А той му каза: „Ще ти напомня за всичко.“

26 И той се отдалечи от него, събуди се от съня си и си спомни всичко, което беше прочел и видял, и записа всички думи, които беше прочел и видял.

27 И той празнува там още един ден и принесе жертви в него според всичките жертви, които беше принесъл в предишните дни, и го нарече „Добавяне“, защото този ден беше добавен, а предишните дни нарече „Празник“.

28 И така стана ясно, че ще бъде, и е написано на небесните скрижали; затова му беше открито, че трябва да го празнува и да го добави към седемте дни на празника.

29 И името му беше наречено „Добавяне“, защото беше записано сред дните на празниците, според броя на дните в годината.

30 И през нощта, на двадесет и третия ден от този месец, Девора, дойката на Ребека, умря; и я погребяха под града, под дъба на реката; и той нарече това място „Река на Девора“, а дъба „Дъб на плача на Девора“.

31 И Ревека отиде и се върна у дома си при баща си Исаака, а Яков изпрати чрез нея овни, овце и кози, за да приготви за баща му ястие, каквото той желае.

32 И той тръгна след майка си, докато стигна до земята Кабратана, и се засели там.

33 И Рахил роди син през нощта и го нарече „Син на моята скръб“, защото страдеше, докато го раждаше; но баща му го нарече Вениамин, на единадесетия ден от осмия месец, на първия ден от шестата седмица на този юбилей. [2143 АМ]

34 И Рахил умря там и биде погребана в земята Ефрата, която е Витлеем. И Яков издигна стълб на гроба на Рахил, на пътя над гроба ѝ.

ГЛАВА 33

1 И Яков отиде и се засели на юг от Магдаладрей. И отиде при баща си Исаак, той и жена му Лия, по новолуние на десетия месец.

2 И Рувим видя Вала, слугинята на Рахил, наложницата на баща му, да се къпе във вода на тайно място, и я обикна.

3 И той се скри през нощта, и влезе в къщата на Вала, и я намери да спи сама на легло в къщата си.

4 И той легна с нея; и тя се събуди и видя, и ето, Рувим лежеше с нея в леглото; и тя отвори края на завивката си, хвана го и извика, и позна, че това беше Рувим.

5 И тя се засрами заради него и пусна ръката си от него, и той избяга.

6 И тя много оплака това нещо и не го разказа на никого.

7 И когато Яков се върна и я потърси, тя му каза: „Не съм чиста заради теб, защото се оскверних пред теб; понеже Рувим ме оскверни и легна с мен през нощта, и аз спях, и не го разбрах, докато той не отвори полата ми и не спа с мен.“

8 И Яков се разгневи много на Рувим, защото беше преспавал с Вала, защото беше открил полата на баща му.

9 И Яков не се приближи вече до нея, защото Рувим я беше осквернил. А който открие полата на баща си, делото му е извънредно нечестиво, защото е мерзост пред Господа.

10 Поради тази причина е писано и наредено на небесните скрижали, че мъжът не бива да лежи с жената на баща си и да не открива полата на баща си, защото това е нечисто; те непременно ще умрат заедно, мъжът, който лежи с жената на баща си, и жената, защото са сторили нечистота на земята.

11 И няма да има нищо нечисто пред нашия Бог в народа, който Той е избрал за Себе Си за притежание.

12 И пак е писано втори път: „Проклет да бъде онзи, който лежи с жената на баща си, защото е открил срама на баща си.“ И всички светии Господни рекоха: „Така да бъде, така да бъде.“

13 И ти, Моисей, заповядай на израилтяните да пазят това слово, защото то (включва) наказание за смърт; и е нечисто, и няма вечно изкупление за човека, който е извършил това, но той трябва да бъде умъртвен и заклан, и с камъни убиван, и изкоренен изсред народа на нашия Бог.

14 Защото на никой човек, който прави това в Израел, не е позволено да остане жив нито един ден на земята, понеже е отвратителен и нечист.

15 И нека не казват: На Рувим беше даден живот и прошка, след като беше лежал с наложницата на баща си, и на нея също, въпреки че имаше мъж, и мъжът ѝ Яков, баща му, беше още жив.

16 Защото до онова време не бяха открити наредбата, съдът и законът в тяхната пълнота за всички, но в твоите дни (това беше открито) като закон за времената и дните, и вечен закон за вечните поколения.

17 И за този закон няма край на дните, нито изкупление за него, но и двете трябва да бъдат изкоренени изсред народа; в деня, в който са го извършили, ще бъдат убити.

18 И ти, Моисей, напиши го за Израеля, за да го пазят и да постъпват според тези думи, и да не вършат смъртен грях; защото Господ, нашият Бог, е съдия, Който не гледа на лице и не приема дарове.

19 И им кажи тези думи на завета, за да чуят и да ги пазят, и да се пазят от тях, и да не бъдат изстребени и изкоренени от земята; защото нечистота, мерзост, осквернение и оскверняване са всички, които вършат това на земята пред нашия Бог.

20 И няма по-голям грях от блудството, което те вършат на земята; защото Израил е свят народ на Господа, своя Бог, и народ на наследство, и свещенически и царски народ, и за (Негово) притежание; и такава нечистота не ще се яви всред светия народ.

21 И в третата година на тази шеста седмица [21:45 ч. сутринта] Яков и всичките му синове отидоха и се заселиха в дома на Авраам, близо до баща му Исаак и майка му Ревека.

22 А ето имената на синовете на Яков: първородният Рувим, Симеон, Левий, Юда, Исахар, Завулон, синовете на Лия; и синовете на Рахил, Йосиф и Вениамин; и синовете на Вала, Дан и Нефталим; и синовете на Зилфа, Гад и Асир; и Дина, дъщерята на Лия, единствената дъщеря на Яков.

23 И те дойдоха и се поклониха на Исаак и Ревека, и когато ги видяха, благословиха Яков и всичките му синове; и Исаак се зарадва много, защото видя синовете на Яков, по-малкия си син, и ги благослови.

ГЛАВА 34

1 И в шестата година от тази седмица на този четиридесет и четвърти юбилей [2148 АМ] Яков изпрати синовете си да пасат овцете си и слугите си с тях на пасищата на Сихем.

2 И седемте аморейски царе се събраха против тях, за да ги убият, като се скриха под дърветата и разграбиха добитъка им.

3 А Яков, Левий, Юда и Йосиф бяха в къщата с баща си Исаак, защото духът му беше наскърбен и не можеха да го оставят; а Вениамин беше най-малкият и затова остана с баща си.

4 И дойдоха царят(ите) на Тафу, царят(ите) на Ареса, царят(ите) на Сераган, царят(ите) на Село, царят(ите) на Гаас, царят на Веторон, царят на Маанисакир и

всички, които живеят в тези планини и които живеят в горите в Ханаанската земя.

5 И те известиха това на Яков, казвайки: „Ето, аморейските царе обградиха синовете ти и разграбиха стадата им.“

6 И той стана от дома си, той и тримата му синове, и всичките слуги на баща му, и собствените му слуги, и тръгна срещу тях с шест хиляди мъже, въоръжени с мечове.

7 И той ги изби в пасбищата на Сихем, и преследваше бягащите, и ги уби с острието на меч, и уби Ареса, Тафу, Сареган, Село, Аманисахир и Гагас, и си възвърна стадата му.

8 И той ги надделя и им наложи данък, за да му плащат данък, пет процента от плодовете на земята им, и построи Робел и Тамнатарес.

9 И той се върна с мир и сключи мир с тях; и те му станаха слуги до деня, когато той и синовете му слязоха в Египет.

10 И в седмата година на тази седмица [2149 ч. сутринта] той изпрати Йосиф да узнае за благополучието на братята си от дома си в земята Сихем и той ги намери в земята Дотан.

11 И те постъпиха коварно с него и направиха заговор против него, за да го убият, но като се размислиха, продадоха го на исмаилтяни търговци, които го доведоха в Египет и го продадоха на Потифар, евнуха на фараона, началника на готвачите, жреца на град Елев.

12 И синовете на Яков заклаха яре, натопиха дрехата на Йосиф в кръвта и я изпратиха на баща си Яков на десетия ден от седмия месец.

13 И той оплаква цяла нощ, защото му го бяха донесли вечерта, и той се разтрепери от жалеене за смъртта си и каза: „Зъл звяр е излял Йосиф.“ И всичките членове на дома му [оплакваша с него в онзи ден и те] скърбяха и жалееха с него през целия онзи ден.

14 И синовете му и дъщеря му станаха да го утешат, но той отказа да се утеши за сина си.

15 И в онзи ден Вала чу, че Йосиф е загинал, и умря, оплаквайки го, и живееше в Кафратеф. Също и Дина, дъщеря му, умря след като Йосиф беше загинал.

16 И тези три жалоби сполетяха Израил в един месец. И погребяха Вала срещу гроба на Рахил, и Дина, дъщеря му, погребяха там.

17 И той оплаква Йосиф една година и не престана, защото си каза: „Нека сляза в гроба оплаквайки сина си.“

18 Поради тази причина е постановено за израилтяните да се смиряват на десетия ден от седмия месец – в деня, в който новината, която го накара да плаче за Йосиф, стигна до баща му Яков – да правят умилоствение за себе си в този ден с младо яре на десетия ден от седмия месец, веднъж годишно, за греховете си; защото бяха наскърбили обичта на баща си към сина му Йосиф.

19 И този ден е бил определен, за да скърбят в него за греховете си, и за всичките си прегрешения, и за всичките си грешки, за да могат да се очистят на този ден веднъж годишно.

20 И след като Йосиф умря, синовете на Яков си взеха жени. Името на жената на Рувим беше Ада; името на

жената на Симеон беше Адлбаа, ханаанка; името на жената на Леви беше Мелка, от дъщерите на Арам, от потомството на синовете на Тара; името на жената на Юда беше Бетасуил, ханаанка; името на жената на Исахар беше Езака; името на жената на Завулон беше Нийман; името на жената на Дан беше Егла; името на жената на Нефталим беше Расу, от Месопотамия; името на жената на Гад беше Мака; името на жената на Асир беше Йиона; името на жената на Йосиф беше Асенета, египтянката; и името на жената на Вениамин беше Иясака.

21 И Симеон се разкая и взе втора жена от Месопотамия, като свои братя.

ГЛАВА 35

1 И в първата година от първата седмица на четиридесет и петия юбилей [2157 АМ] Ревека повика сина си Яков и му заповяда относно баща му и брат му да ги почита през всичките дни на живота си.

2 А Яков каза: „Ще направя всичко, както си ми заповядал; защото това ще ми бъде чест и величие, и правда пред Господа, за да ги почета.“

3 И ти, майко, знаеш също, откакто се родих до днес, всичките ми дела и всичко, което е в сърцето ми, че винаги мисля добро за всички.

4 И как да не изпълня това нещо, което си ми заповядал, за да почета баща си и брат си!

5 Кажете ми, майко, каква порочност си видяла в мен и аз ще се отвърна от нея, и милост ще бъде върху мен.“

6 И тя му каза: „Сине мой, през всичките си дни не видях в теб никакви извратени, а (само) праведни дела. И все пак ще ти кажа истината, сине мой: Аз ще умра тази година и няма да преживея тази година в живота си; защото видях насън деня на смъртта си, че няма да живея повече от сто петдесет и пет години; и ето, изпълних всичките дни на живота си, които ми остават.“

7 А Яков се засмя на думите на майка си, защото майка му му беше казала, че ще умре; а тя седеше срещу него, притежаваща силата си, и не беше немошна в силата си; защото влизаше и излизаше и гледаше, и зъбите ѝ бяха здрави, и никаква болест не я беше докоснала през всичките дни на живота ѝ.

8 А Яков ѝ каза: Блажен съм аз, майко, ако дните ми се приближат до дните на твоя живот и силата ми остане с мен, както твоята сила; и ти няма да умреш, защото напразно ми се шегуваш за смъртта си.

9 И тя влезе при Исаак и му каза: „Една молба отправям към теб: накарай Исав да се закълне, че няма да навреди на Яков, нито ще го преследва с вражда; защото ти знаеш, че мислите на Исав са извратени от младостта му и няма доброта в него; понеже след смъртта ти той иска да го убие.“

10 И ти знаеш всичко, което е сторил от деня, когато брат му Яков отиде в Харан, до днес; как ни е изоставил с цялото си сърце и ни е сторил зло; взе стадата ти за себе си и отнесе целия ти имот отпред лицето ти.

11 И когато Го умолявахме и Го молахме за нашето, Той постъпваше като човек, който ни съжаляваше.

12 И той е огорчен против теб, защото си благословил Яков, твоя съвършен и праведен син; защото в него няма зло, а само доброта, и откакто дойде от Харан до днес, не ни е откраднал нищо, защото ни носи всичко навреме и се радва от все сърце, когато го хапваме от ръцете му, и ни благославя, и не се е отделил от нас, откакто дойде от Харан до днес, и постоянно стои с нас у дома, почитайки ни.“

13 А Исаак ѝ каза: „И аз зная и виждам делата на Яков, който е с нас, как ни почита от все сърце; но преди обичах Исав повече от Яков, защото беше първороден; а сега обичам Яков повече от Исав, защото е извършил много зли дела и няма правда в него, понеже всичките му пътища са неправда и насилие [и няма правда около него].“

14 И сега сърцето ми е смутено поради всичките му дела; и нито той, нито потомството му ще се спасят, защото те ще бъдат изтребени от земята и ще бъдат изкоренени изпод небето, защото той е изоставил Бога на Авраам и е отишъл след жените му, след тяхната нечистота и след тяхното беззаконие, той и децата му.

15 И ти ми заповядваш да го накарам да се закълне, че няма да убие брат си Яков; дори и да се закълне, няма да спази клетвата си и няма да върши добро, а само зло.

16 Но ако пожелае да убие Яков, брат си, ще бъде предаден в ръцете на Яков и няма да избегне от ръцете му, [защото ще слезе в ръцете му].

17 И не бой се от Яков, защото пазител на Яков е велик, могъщ, почитан и хвален повече от пазителя на Исав.

18 И Ревека прати да повика Исав; и той дойде при нея; и тя му каза: „Сине мой, имам една молба да ти отправя, и обещай ми да я изпълниш, сине мой.“

19 А той каза: „Ще направя всичко, което ми кажеш, и няма да откажа молбата ти.“

20 И тя му каза: „Моля те, в деня, в който умра, да ме приемеш и погребеш близо до Сара, майката на баща ти, и ти и Якуб да се обичате един друг и никой да не желае зло един на друг, а само взаимна любов, и (така) ще преуспявате, синове мои, и ще бъдете почитани всред земята, и никой враг няма да се радва за вас, и ще бъдете благословия и милост в очите на всички, които ви обичат.“

21 И той каза: „Ще направя всичко, което ми каза, и ще те погребя в деня, когато умреш, близо до Сара, майката на баща ми, както ти пожела да бъдат костите ѝ близо до твоите кости.“

22 И Яков, брат ми, ще обичам повече от всяка плът, защото нямам брат по цялата земя, освен него само; и това не е голяма заслуга за мен, ако го обичам; защото той е мой брат, и ние сме посеяни заедно в твоето тяло, и заедно сме излезли от твоята утроба; и ако не обичам брат си, кого ще обичам?

23 И аз самият те моля да увещаващ Яков за мен и за синовете ми, защото знам, че той със сигурност ще бъде цар над мен и синовете ми, понеже в деня, когато баща ми го благослови, той го направи по-висок, а мен по-нисък.

24 И заклевам ти се, че ще го обичам и няма да му желая зло през всичките дни на живота си, а само добро.

25 И той ѝ се закле относно всичко това. И тя повика Яков пред очите на Исав и му даде заповеди според думите, които беше говорила на Исав.

26 И той каза: „Ще изпълня волята ти; повярвай ми, че никакво зло няма да произлезе от мен или от синовете ми против Исав, и аз няма да бъда пръв в нищо, освен само в любов.“

27 И ядоха и пиха тя и синовете ѝ в същата нощ; и тя умря, на три юбилея, една седмица и една година, в същата нощ; и двамата ѝ синове, Исав и Яков, я погребяха в двойната пещера близо до Сара, майката на баща им.

ГЛАВА 36

1 И в шестата година на тази седмица [2162 АМ] Исаак повика двамата си сина Исава и Якова; и те дойдоха при него, и той им каза: „Синове мои, аз отивам по пътя на бащите си, към вечния дом, където са бащите ми.“

2 Затова ме погребете близо до баща ми Авраам, в двойната пещера в нивата на хетееца Ефрон, където Авраам купи гробница, за да ме погребете; в гробницата, която аз изкопах за себе си, там ме погребете.

3 И това ви заповядвам, синове мои, да вършите правда и правота на земята, за да извърши Господ върху вас всичко, което Господ е казал, че ще направи на Авраам и на потомството му.

4 И обичайте се един друг, синове мои, братята си, както човек обича своята душа; и нека всеки търси това, което може да е от полза за брат си, и нека действат заедно на земята; и нека се обичат един друг като своите собствени души.

5 А относно въпроса за идолите, заповядвам ви и ви увещавам да ги отхвърлите, да ги мразите и да не ги обичате, защото те са пълни с измама за онези, които им се покланят, и за онези, които им се покланят.

6 Помнете, синове мои, Господа, Бога на баща ви Авраам, и как и аз Му се кланях и Му служих с правда и радост, за да ви умножи и да увеличи потомството ви като звездите на небето по множество, и да ви утвърди на земята като растение на правдата, което няма да се изкорени във всички поколения до вечни времена.

7 И сега ще ви накарам да се закълнете с голяма клетва – защото няма клетва, която да е по-голяма от тази, наречена славна, почитана, велика, великолепа, дивна и могъща, която е създавала небесата и земята и всичко останало заедно – че ще се боите от Него и ще Му се покланяте.

8 И всеки да обича брат си с обич и праведност, и никой да не желае зло против брат си отсега нататък, довека, през всичките дни на живота си, за да успеете във всичките си дела и да не бъдете погубени.

9 И ако някой от вас замисли зло против брат си, знайте, че отсега нататък всеки, който замисли зло против брат си, ще падне в ръката му и ще бъде изкоренен от земята на живите, и потомството му ще бъде изтребено под небето.

10 Но в деня на смут и проклетие, негодувание и гняв, с пламтящ, пояждащ огън, както изгори Содом, така ще изгори земята му и града му, и всичко, което е негово,

и ще бъде изтрет от книгата на наказанието на човешките синове, и няма да бъде записан в книгата на живота, а в онова, което е определено за погибел, и ще отиде във вечно проклятие; така че осъждането им да се подновява винаги в омраза и проклятие, в гняв, в мъка, в негодувание, в язви и в болести завинаги.

11 Казвам ви и ви свидетелствам, синове мои, според съда, който ще дойде върху човека, който иска да нарани брат си.

12 И той раздели всичките си притежания между двамата в онзи ден и даде по-голямата част на първородния, както и кулата и всичко, което беше около нея, и всичко, което Авраам притежаваше при Кладенеца на Клетвата.

13 И той каза: „Този по-голям дял ще дам на първородния.“

14 А Исав каза: „Продадох на Яков и дадох първородството си на Яков; нека му бъде дадено, и аз нямам дума да кажа за него, защото е негово.“

15 И Исаак каза: Благословение да бъде на вас, синове мои, и на потомството ви днес, защото ме успокоихте и сърцето ми не се скърби за първородството, да не би да извършиш зло заради него.

16 Всевишният Бог да благослови човека, който върши правда, него и потомството му до века.

17 И той свърши да им заповядва и да ги благослови; и те ядоха и пиха заедно пред него; и той се зарадва, защото имаше едно сърце между тях; и те си тръгнаха от него и си починаха през онзи ден и заспаха.

18 И Исаак заспа на леглото си в онзи ден с радост; и заспа с вечен сън, и умря на сто и осемдесет години. Той навърши двадесет и пет седмици и пет години; и двамата му сина, Исав и Яков, го погребяха.

19 И Исав отиде в земята Едом, в планините Сеир, и се засели там.

20 И Яков се засели в планините Хеврон, в кулата на земята, където пребиваваше баща му Авраам, и се покланяше на Господа с цялото си сърце и според видимите заповеди, както Той беше разделил дните на поколенията му.

21 И жена му Лия умря в четвъртата година от втората седмица на четиридесет и петия юбилей [2167 АМ], и той я погребва в двойната пещера близо до майка си Ребека, отляво на гроба на Сара, майката на баща му.

22 И всичките ѝ синове и негови синове дойдоха да оплачат с него жена му Лия и да го утешат за нея, защото той я оплакваше, защото я обичаше много след смъртта на сестра ѝ Рахил;

23 защото тя беше непорочна и праведна във всичките си пътища и почиташе Яков; и през всичките дни, когато живя с него, той не чу от устата ѝ груба дума; понеже беше кротка, миролюбива, праведна и почтена.

24 И той си спомни всичките ѝ дела, които беше извършила през живота си, и я оплака много, защото я обичаше с цялото си сърце и с цялата си душа.

ГЛАВА 37

1 И в деня, когато Исаак, бащата на Яков и Исав, умря, [2162 АМ] синовете на Исав чуваха, че Исаак дал дела на

по-големия на по-малкия си син Яков, и много се разгневиха.

2 И те се караха с баща си, казвайки: Защо баща ти даде на Яков дела на по-големия, а теб пренебрегна, макар че ти си по-големият, а Яков е по-малкият?

3 И той им каза: „Понеже продадох първородството си на Яков за малка мерителна лъжица леща, и в деня, когато баща ми ме изпрати да ловувам и да хвана и да му донеса нещо, за да яде и да ме благослови, той дойде с хитрост и донесе на баща ми храна и пиене, и баща ми го благослови и ме постави под ръката му.“

4 И сега баща ни ни накара да се закълнем, мен и него, че няма да замисляме зло един срещу друг, нито срещу брат му, и че ще живеем в любов и мир всеки с брат си и няма да покваряваме пътищата си.

5 А те му рекоха: „Няма да те послушаме да склочиш мир с него, защото нашата сила е по-голяма от неговата сила и ние сме по-силни от него; ще излезем против него и ще го убием, и ще погубим него и синовете му. А ако не дойдеш с нас, ще ти сторим зло.“

6 И сега ни чуйте: Нека изпратим в Арам, Филистимия, Моав и Амон, и нека си изберем отбрани мъже, които са пламенни за битка, и нека излезем против него и да се бием с него, и нека го изтребим от земята, преди да се е засилил.

7 А баща им каза: „Не отивайте и не воювайте с него, за да не паднете пред него.“

8 И те му казаха: „Това е и твоят начин на живот от младостта ти до днес, и ти слагаш врата си под неговото иго.“

9 Няма да слушаме тези думи. И те изпратиха до Арам и до Адурам при приятеля на баща им, и наеха с тях хиляда бойни мъже, отборни военни мъже.

10 И дойдоха при тях от Моав и от амонците наети, хиляда избрани мъже, и от Филистимия, хиляда избрани военни мъже, и от Едом и от хорейците, хиляда избрани бойни мъже, и от Китим, силни военни мъже.

11 И те казаха на баща си: „Върви с тях и ги води, иначе ще те убием.“

12 И той се изпълни с гняв и негодувание, като видя, че синовете му го принуждават да върви пред тях, за да ги поведе срещу брат му Яков.

13 Но след това си спомни цялото зло, което се криеше в сърцето му против брат си Яков; и не си спомни клетвата, с която се беше заклел на баща си и на майка си, че през всичките си дни няма да замисли зло против брат си Яков.

14 И въпреки всичко това, Яков не знаеше, че те идват срещу него на бой, и той скърбеше за жена си Лия, докато не се приближиха съвсем близо до кулата с четири хиляди воители и отбрани военни мъже.

15 И хевронските мъже пратиха до него да кажат: „Ето, брат ти дойде против тебе да се бие с теб, с четири хиляди препасани с меч, и носят щитове и оръжия“, защото обичаха Яков повече от Исав. И му казаха, защото Яков беше по-щедър и милостив човек от Исав.

16 Но Яков не повярва, докато не се приближиха съвсем до кулата.

17 И затвори портите на кулата; и застана на бойниците и говори на брат си Исав, казвайки:

„Благородна е утехата, с която дойде да ме утешиш за жена ми, която почина. Това ли е клетвата, с която се закле на баща си и на майка си, преди да умрат? Ти наруши клетвата и в момента, в който се закле на баща си, беше осъден.“

18 И тогава Исав отговори и му каза: „Нито човешките чада, нито земните зверове нямат клетва за правда, с която да се закълнат (клетва валидна) завинаги; но всеки ден кроят зло един против друг и как да убият всеки противника си и врага си.“

19 И ти мразиш мен и децата ми завинаги. И няма да се пази братската връзка с теб.

20 Чуй тези думи, които ти казвам: Ако глиганът може да промени кожата си и да направи четината си мека като вълна, или ако може да накара рога да поникнат на главата му като рогата на елен или на овца, тогава ще спазвам връзката на братство с теб, и ако гърдите се отделят от майка си, защото ти не си ми бил брат.

21 И ако вълците сключат мир с агнетата, така че да не ги поглъщат или да ги насилват, и ако сърцата им са насочени към тях с добро, тогава ще има мир в сърцето ми към теб.

22 И ако лъвът се сприятели с вола и сключи мир с него, и ако той бъде вързан под един ярем с него и оре с него, тогава и аз ще сключа мир с теб.

23 И когато гарванът стане бял като раза, тогава знай, че те обичам и ще сключа мир с теб; ти ще бъдеш изкоренен, и синовете ти ще бъдат изкоренени, и няма да има мир за теб.

24 А Яков, като видя, че той беше злонамерен към него със сърцето си и с цялата си душа, за да го убие, и че беше скочил като дива свиня, която се нахвърля върху копие, което го пронизва и убива, и не се отдръпва от него;

25 Тогава той заповяда на своите и на слугите си да нападнат него и всичките му другари.

ГЛАВА 38

1 И след това Юда говори на баща си Яков и му каза: „Отче, опъни лъка си, изпрати стрелите си и повали противника и убий врага; и нека ти бъде силата, защото няма да убием брат ти, понеже е такъв като теб и е като теб; нека му отдадем (тази) почит.“

2 Тогава Яков опъна лъка си, пусна стрелата и улучи брат му Исав (в дясната му гърд) и го уби.

3 И той отново изпрати стрела и улучи арамеец Адоран в лявата част на гърдите, отблъсна го назад и го уби.

4 И тогава синовете на Яков излязоха, те и слугите им, разделиха се на групи от четирите страни на кулата.

5 И Юда излезе отпред, и Нефталим, и Гад с него, и петдесет слуги с него от южната страна на кулата, и избиха всички, които намериха пред себе си, и никой от тях не избяга.

6 И Левий, Дан и Асир излязоха от източната страна на кулата, и петдесет (мъже) с тях, и избиха воините на Моав и Амон.

7 И Рувим, Исахар и Завулон излязоха от северната страна на кулата, и петдесет мъже с тях, и избиха воините на филистимците.

8 И Симеон, Вениамин и Енох, синът на Рувим, излязоха от западната страна на кулата, и петдесет (мъже) с тях, и убиха от Едом и от Хорейците четиристотин мъже, храбри воини; и шестстотин избягаха, и четирима от синовете на Исав избягаха с тях и оставиха баща си убит, както беше паднал на хълма, който е в Адурам.

9 И синовете на Яков ги преследваха до планините Сеир. И Яков погребва брат си на хълма, който е в Адурам, и се върна в дома си.

10 И синовете на Яков притискаха силно синовете на Исав в планините Сеир и преклониха вратовете си, така че те станаха слуги на синовете на Яков.

11 И те изпратиха при баща си (да питат) дали да сключат мир с тях или да ги убият.

12 И Яков прати вест на синовете си да сключат мир; и те сключиха мир с тях и наложиха върху тях робско хомо, така че те плащаха данък на Яков и на синовете му завинаги.

13 И те продължиха да плащат данък на Яков до деня, когато той слезе в Египет.

14 И синовете на Едом не са се освободили от робското хомо, което дванадесетте синове на Яков им бяха наложили, дори до днес.

15 А ето царете, които царуваха в Едом, преди да се е възцарил някой цар над израилтяните [до днес] в земята Едом.

16 А Балак, синът на Веор, царуваше в Едом, а името на града му беше Данава.

17 И Балак умря, и Йовав, син на Зара от Восер, се възцари на негово място.

18 И Йовав умря, и Асам, от земята Теман, се възцари на негово място.

19 И Асам умря, и Адат, синът на Варад, който уби мадиамците в полето Моав, се възцари вместо него; а името на града му беше Авит.

20 И Адат умря, и Салман, от Амасека, се възцари на негово място.

21 И Салман умря, и Саул от Раавот (край реката) се възцари на негово място.

22 И Саул умря, и Ваелунан, синът на Ахбор, се възцари вместо него.

23 И умря Баелунан, синът на Ахбор, и Адат се възцари вместо него; а името на жена му беше Майтабит, дъщеря на Матарат, дъщеря на Метабедзаав.

24 Това са царете, които царуваха в земята Едом.

ГЛАВА 39

1 И Яков се засели в земята, където баща му беше пришълец, в Ханаанската земя. Това са родословието на Яков.

2 А Йосиф беше на седемнадесет години, когато го заведоха в Египетската земя, и Петефрий, евнух на фараона, главният готвач, го купи.

3 И постави Йосиф над целия си дом; и благословиението Господне дойде върху дома на египтянина заради Йосиф; и Господ му даде успех във всичко, което правеше.

4 И египтянинът предаде всичко в ръцете на Йосиф, защото видя, че Господ е с него и че Господ му помага да преуспее във всичко, което прави.

5 А Йосиф беше красив на вид [и много красив беше външният му вид]. Жената на господаря му подигна очи и видя Йосиф, и го обикна, и го помоли да легне с нея.

6 Но той не предаде душата си и си спомни Господа и думите, които баща му Яков четеше измежду думите на Авраам, че никой мъж не трябва да блудства с жена, която има мъж; че за него е определено наказание смърт на небесата пред Всевишния Бог, и грехът му ще бъде записан във вечните книги завинаги пред Господа.

7 И Йосиф си спомни тези думи и отказа да легне с нея.

8 И тя го молеше цяла година, но той отказа и не послуша.

9 Но тя го прегърна и го държеше здраво в къщата, за да го принуди да легне с нея, и затвори вратите на къщата и го държеше здраво; но той остави дрехата си в ръцете ѝ, разби вратата и избяга навън от присъствието ѝ.

10 А жената видя, че той не иска да легне с нея, и го наклевети пред господаря му, казвайки: „Твоят еврейски слуга, когото обичаш, искаше да ме принуди, за да легне с мен; но когато аз извиках, той избяга и остави дрехата си в ръцете ми, когато го хванах, и той изхвърча през вратата.“

11 И египтянинът видя дрехата на Йосиф и счупената врата, и чу думите на жена си, и хвърли Йосиф в тъмница, в мястото, където бяха държани затворниците, които царят беше затворил.

12 И той беше там в затвора; и Господ даде на Йосиф благоволение в очите на началника на затворническите стражи и състрадание пред него, защото видя, че Господ е с него и че Господ прави всичко, което прави, да му благоуспява.

13 И той предаде всичко в неговите ръце, а началникът на затворническите стражи не знаеше нищо за това, което беше с него, защото Йосиф правеше всичко, а Господ го усъвършенстваше.

14 И той остана там две години. И в ония дни фараонът, египетският цар, се разгневи на двамата си евнуси, на главния виночерпец и на главния хлебар, и ги затвори в къщата на главния готвач, в затвора, където беше държан Йосиф.

15 И началникът на затворническите стражи определи Йосиф да им служи; и той служеше пред тях.

16 И двамата сънуваха сън, главният виночерпец и главният хлебар, и го разказаха на Йосиф.

17 И както им беше претълкувал, така им се случи и фараонът възстанови главния виночерпец на поста му, а (главния) хлебар уби, както им беше претълкувал Йосиф.

18 Но главният виночерпец забрави Йосиф в тъмницата, въпреки че му беше казал какво ще му се случи, и не се сети да каже на фараона как Йосиф му беше казал, защото забрави.

ГЛАВА 40

1 И в онези дни фараонът сънува два съня в една нощ за глад, който щеше да има в цялата земя. И като се събуди от съня си, повика всички съновидци, които бяха в Египет, и магьосници, и им разказа двата си съня, но те не можаха да ги обяснят.

2 И тогава главният виночерпец си спомни за Йосиф и говори за него на царя; и той го изведе от затвора, и той разказа пред него двата си съня.

3 И той каза пред фараона, че двата му съня са един, и му рече: „Ще дойдат седем години (през които ще има) изобилие по цялата египетска земя, а след тях седем години на глад, такъв глад, какъвто не е имало в цялата земя.“

4 И сега нека фараонът постави надзиратели в цялата Египетска земя и нека те събират храна във всеки град през дните на годините на изобилие, за да има храна за седемте години на глад, и земята няма да загине от глада, защото той ще бъде много тежък.

5 И Господ даде на Йосиф благоволение и милост в очите на фараона; и фараонът каза на слугите си: Няма да намерим такъв мъдър и разумен човек като този човек, защото Духът Господен е с него.

6 И го постави втори в цялото си царство, даде му власт над целия Египет и го накара да се вози във втората колесница на фараона.

7 И го облече с висонови дрехи, сложи му златна верижка на врата и прогласи пред него „Ел Ел уа Абирер“, сложи му пръстен на ръката и го постави управител над целия си дом, и го възвеличи, и му каза: „Само на трона ще бъда по-велик от теб.“

8 И Йосиф управляваше над цялата Египетска земя; и всичките князе на фараона, и всичките му слуги, и всички, които вършеха царските дела, го обичаха, защото ходеше в правота, понеже не се гордееше и не се надяваше, не гледаше на лице и не приемаше подаръци, а съдеше в правота всичките люде на земята.

9 И Египетската земя имаше мир пред фараона заради Йосиф, защото Господ беше с него и му даваше благоволение и милост през всичките му поколения пред всички, които го познаваха и които чуха за него. Царството на фараона беше добре уредено и нямаше сатана, нито зъл човек (в него).

10 И царят нарече Йосиф Сефантифанс и даде на Йосиф за жена дъщерята на Потифар, дъщеря на жреца от Илиопол, главния готвач.

11 А в деня, когато Йосиф застана пред фараона, той беше на тридесет години [когато застана пред фараона].

12 И в онази година Исаак умря. И стана, както Йосиф беше казал в тълкуването на двата си съня, според както го беше казал, имаше седем години на изобилие по цялата Египетска земя, и Египетската земя роди изобилно, една мярка (давайки) хиляда и осемстотин мярки.

13 И Йосиф събираше храна във всеки град, докато се наситиха с жито, така че вече не можеха да го броят и измерват поради изобилието му.

ГЛАВА 41

1 И в четиридесет и петия юбилей, във втората седмица (и) във втората година, [2165 AM] Юда взе за

първородния си син Ер жена от дъщерите на Арам, на име Тамар.

2 Но той я намрази и не легна с нея, защото майка му беше от ханаанските дъщери, и той искаше да си вземе жена от роднините на майка му, но баща му Юда не му позволи.

3 А този Ер, първородният на Юда, беше нечестив и Господ го уби.

4 И Юда каза на брат си Онан: Влез при жената на брат си и изпълнявай към нея дълга на девер, и въздигни потомство на брат си.

5 А Онан знаеше, че потомството няма да бъде негово, (а) само на брат му, и влезе в къщата на жената на брат си, и разпръсна семето на земята; и стана нечестив в очите на Господа, и Той го уби.

6 И Юда каза на снаха си Тамар: „Стани вдовица в бащиния си дом, докато порасне синът ми Шела и ще те дам нему за жена.“

7 И той порасна; но Бедсуил, жената на Юда, не позволи на сина си Шела да се ожени. И Бедсуил, жената на Юда, умря [2168 АМ] в петата година на тази седмица.

8 А в шестата година Юда отиде да стриже овцете си в Тимна. [2169 АМ] И каза на Тамар: „Ето, свекър ти отива в Тимна да стриже овцете си.“

9 И тя съблече вдовишките си дрехи, сложи си було, украси се и седна на портата, която беше до пътя за Тимна.

10 И като вървеше Юда, той я намери и я помисли за блудница, и ѝ каза: „Пусни ме да вляза при теб.“ А тя му каза: „Влез!“ И той влезе.

11 И тя му каза: „Дай ми заплатата.“ А той ѝ отговори: „Нямам нищо в ръката си, освен пръстена, който е на пръста ми, огърлицата ми и тоягата, която е в ръката ми.“

12 А тя му каза: „Дай ми ги, докато ми изпратиш заплатата ми.“ А той ѝ каза: „Ще ти изпратя едно яре.“ И той ѝ ги даде и влезе при нея, и тя зачена от него.

13 И Юда отиде при овцете си, а тя отиде в бащиния си дом.

14 А Юда изпрати едно яре чрез овчаря си, един одуламитец, но той не я намери; и попита хората от онова място, казвайки: „Къде е блудницата, която беше тук?“ А те му казаха: „Няма блудница тук с нас.“

15 И той се върна и му съобщи, като му каза, че не я е намерил. „Попитах хората на това място и те ми казаха: „Тук няма блудница.““

16 И той каза: „Нека ги пази, за да не станем за посмешище.“ И когато навърши три месеца, стана ясно, че е бременна, и известиха на Юда, казвайки: „Ето, снаха ти Тамар е бременна от блудство.“

17 И Юда отиде в бащината си къща и каза на баща си и на братята си: „Изведете я и нека я изгорят, защото е извършила нечистота в Израил.“

18 И когато я изведоха да я изгорят, тя изпрати на свекър си пръстена, огърлицата и жезъла, казвайки: „Разбери чии са тези неща, защото от него съм бременна.“

19 И Юда разпозна това и каза: „Тамар е по-праведна от мен.“

20 И затова нека не я изгарят.“ И поради тази причина тя не беше дадена на Шела и той не се приближи повече до нея.

21 И след това тя роди двама сина, Перес [2170 АМ] и Зара, в седмата година на тази втора седмица.

22 И след това се изпълниха седемте години на плодородие, за които Йосиф говори на фараона.

23 И Юда призна, че делото, което беше сторил, беше зло, защото беше преспавал със снаха си, и го счете за омразно в очите си, и призна, че беше прегрешил и се е отклонил от пътя, защото беше открил полата на сина си, и започна да плаче и да се моли пред Господа заради прегрешението му.

24 И му казахме насън, че му е простено, защото се е молил усърдно, е оплакал и не го е извършил отново.

25 И той получи прошка, защото се обърна от греха си и от невежеството си, защото прегреша много пред нашия Бог; и всеки, който постъпва така, всеки, който лежи със свекърва си, нека го изгорят с огън, за да може да изгори в него, защото има нечистота и осквернение върху тях, с огън нека ги изгорят.

26 И заповядай на израилтяните да няма между тях нечистота, защото всеки, който лежи със снаха си или със свекърва си, е извършил нечистота; нека изгорят с огън мъжа, който е лежал с нея, и жената; и Той ще отвърне гняв и наказание от Израил.

27 А на Юда казахме, че двамата му сина не са лежали с нея и поради тази причина потомството му се утвърди за второ поколение и няма да бъде изкоренено.

28 Защото с простота на окоето си той отиде и потърси наказание, а именно, според присъдата на Авраам, която беше заповядал на синовете си, Юда поиска да я изгори с огън.

ГЛАВА 42

1 И в първата година от третата седмица на четиридесет и петия юбилей гладът започна да идва в земята [2171 АМ] и дъждът отказа да се дава на земята, защото нищо не падна.

2 И земята стана неплодна, но в Египетската земя имаше храна, защото Йосиф беше събрал семената на земята през седемте години на изобилие и ги беше запазил.

3 И египтяните дойдоха при Йосиф, за да им даде храна; и той отвори складовете, където беше зърното от първата година, и го продаде на хората от страната за злато.

4 <А гладът беше много тежък в Ханаанската земя> и Яков чу, че има храна в Египет, и изпрати десетте си сина, за да му набавят храна от Египет; но Вениамин не изпрати, и <десетте синове на Яков> пристигнаха <в Египет> сред онези, които отидоха (там).

5 И Йосиф ги позна, но те не го познаха. И той им говори и ги разпита, и им каза: „Не сте ли шпиони и не сте ли дошли да огледате подстъпите към земята?“ И ги затвори.

6 И след това ги освободи отново, а Симеон задържа сам и изпрати деветимата му братя.

7 И той напълни чувалите им с жито и сложи златото им в чувалите им, а те не разбраха.

8 И той им заповяда да доведат по-малкия си брат, защото му бяха казали, че баща им и по-малкият им брат са живи.

9 И те излязоха от Египетската земя и дойдоха в Ханаанската земя; и разказаха на баща си всичко, което ги беше сполетяло, и как господарят на страната им беше говорил грубо и беше хванал Симеон, докато доведат Вениамин.

10 А Яков каза: „Отнехте ме от деца! Йосиф го няма, нито Симеон, а ще вземете Вениамин. Върху мен дойде вашето злодеяние.“

11 А той каза: „Синът ми няма да слезе с вас, да не би да се разболе; защото майка им роди двама сина, и единият умря, а и този ще ми вземете. Ако пък го хване треска по пътя, ще ме докарате до смърт от старост и скръб.“

12 Защото видя, че парите им бяха върнати на всеки в чувала му, и затова се страхуваше да го изпрати.

13 И гладът се увеличи и стана тежък в Ханаанската земя и във всички земи освен в Египетската земя, защото много от египетските деца бяха събрали семената си за храна от времето, когато видяха Йосиф да събира семена и да ги слага в складове и да ги пази за годините на глад.

14 И египетският народ се храни с него през първата година на глада си.

15 А когато Израил видя, че гладът беше много тежък в земята и че нямаше избавление, каза на синовете си: „Върнете се и ни донесете храна, за да не умрем.“

16 А те рекоха: „Няма да отидем; ако най-малкият ни брат не дойде с нас, няма да отидем.“

17 И Израил видя, че ако не го изпрати с тях, всички ще загинат от глад

18 А Рувим каза: Предай го в ръцете ми; и ако не ти го доведе, убий двамата ми сина вместо душата му.

19 А той му каза: „Той няма да дойде с теб.“ А Юда се приближи и каза: „Изпрати го с мен; и ако не ти го доведе, нека нося вината пред теб през всичките дни на живота си.“

20 И го изпрати с тях във втората година на тази седмица, на първия ден от месеца; и те дойдоха в Египетската земя с всички, които отиваха, и (носеха) подаръци в ръцете си, стакте, бадеми, теребинтови орехи и чист мед.

21 И те отидоха и застанаха пред Йосиф. И той видя брат си Вениамин, и го позна, и им каза: Това ли е най-малкият ви брат? А те му казаха: Той е. А той рече: Господ да бъде милостив към тебе, сине мой!

22 И той го изпрати в дома си и доведе при тях Симеон, и им направи угощение; и те му поднесоха дара, който бяха донесли в ръцете си.

23 И те ядоха пред него; и той им даде на всички по един дял, но дялът на Вениамин беше седем пъти по-голям от този на всеки от тях.

24 И те ядоха и пиха, и станаха, и останаха с ослите си.

25 И Йосиф измисли план, чрез който да узнае мислите им относно това дали между тях преобладават мисли за мир, и каза на управителя, който беше над дома му: „Напълнете всичките им чували с храна и върнете им парите в съдовете им, а моята чаша, сребърната чаша,

от която пия, сложи я в чувала на най-младия и ги изпрати.“

ГЛАВА 43

1 И той направи както му беше казал Йосиф, и напълни всичките им чували с храна, и сложи парите им в чувалите им, а чашата сложи в чувала на Вениамин.

2 И рано сутринта те тръгнаха. И когато си тръгнаха оттам, Йосиф каза на управителя на дома си: „Последвай ги, тичай и ги хвани, като кажеш: „За добро ми отвърнахте със зло; откраднахте ми сребърната чаша, от която пие господарят ми.“ И ми върнете най-малкия им брат и го доведете бързо, преди да отида на съдийския си престол.“

3 И той се затича след тях и им каза според тези думи.

4 И те му казаха: „Да не дава Боже на слугите ти да сторят това нещо и да откраднат от дома на господаря ти каквато и да е вещь; а и парите, които намерихме в чувалите си първия път, ние, слугите ти, ги върнахме от Ханаанската земя.“

5 Как тогава бихме могли да откраднем каквато и да е вещь? Ето, ние сме тук, претърсваме чувалите си, и където намериш чашата в чувала на някой от нас, нека бъде убит, а ние и ослите ни ще служим на господаря ти.

6 А той им каза: „Не така, само човека, у когото намеря, него ще взема за слуга, и вие ще се върнете с мир в дома си.“

7 И като претърсваше съдовете им, започвайки от най-големия и свършвайки с най-младия, намери се то в чувала на Вениамин.

8 И те раздраха дрехите си, натовариха ослите си и се върнаха в града, и дойдоха в дома на Йосиф, и всички се поклониха пред него с лице до земята.

9 И Йосиф им каза: „Вие сторихте зло.“ А те рекоха: „Какво да кажем и как да се защитим? Господарят ни откри престъплението на слугите си; ето, ние сме слуги на господаря си, а също и ослите ни.“

10 А Йосиф им каза: „И аз се боя от Господа; а вие, идете си по домовете си и нека брат ви ми бъде слуга, защото сте сторили зло. Не знаете ли, че човек се наслаждава на чашата си, както аз на тази чаша? А вие ми я откраднахте.“

11 И Юда каза: „Господарю мой, нека слугата ти каже една дума на господаря си: двама братя, които майката на слугата ти роди на баща ни; единият отиде и се изгуби, и не се намери; и само той остана от майка си; и слугата ти, баща ни, го обича, и животът му е свързан с живота на това (момче).“

12 И когато отидем при твоя слуга, баща ни, и момчето не е с нас, то ще умре, и ние ще доведем баща си с мъка до смърт.

13 А сега по-добре нека аз, твоят слуга, остана вместо момчето като роб на господаря ми, а момчето нека отиде с братята си, защото аз станах поръчител за него от ръката на твоя слуга, нашия баща, и ако не го върна, твоят слуга ще чува вината пред баща ни довека.

14 И Йосиф видя, че всички те бяха единомислени в добротата си един с друг, и не можа да се въздържа, и им каза, че той е Йосиф.

15 И той им говореше на еврейски език, падна им на врата и плака.

16 Но те не го познаха и започнаха да плачат. И той им каза: „Не плачете за мен, но побързайте и доведете баща ми при мен; и вижте, че устата ми говорят, а очите на брат ми Вениамин виждат.“

17 Защото ето, това е втората година на глада и все още има пет години без жетва, плод по дърветата или оран.

18 Слезте бързо вие и домовете ви, за да не загинете от глад, и да не скърбите за имота си, защото Господ ме изпрати пред вас, за да уредя нещата, за да могат да живеят много хора.

19 И кажете на баща ми, че съм още жив, и ето, виждате, че Господ ме е поставил за баща на фараона и за управител над дома му и над цялата египетска земя.

20 И разкажете на баща ми за цялата ми слава и за цялото богатство и слава, които Господ ми е дал.

21 И по заповед на фараона той им даде колесници и храна за пътя, и даде им на всички пъстри дрехи и сребро.

22 А на баща им изпрати дрехи, сребро и десет осела, които превозваха жито, и ги отпрати.

23 И те отидоха и казаха на баща си, че Йосиф е жив и разпределя жито на всичките народи на земята и че е владетел над цялата Египетска земя.

24 И баща им не повярва, защото беше извън себе си; но когато видя каруците, които Йосиф беше изпратил, животът на духа му се съживи и той каза: „Достатъчно ми е, ако Йосиф е жив; ще слеза и ще го видя, преди да умра.“

ГЛАВА 44

1 И Израил тръгна от Харан, от дома си, на новолунието на третия месец, и тръгна по пътя на Кладенеца на Клетвата, и принесе жертва на Бога на баща си Исаак на седмия ден от този месец.

2 И Яков си спомни съня, който беше видял във Ветил, и се уплаши да слезе в Египет.

3 И докато обмисляше да изпрати вест на Йосиф да дойде при него и че няма да слиза, той остана там седем дни, ако случайно му се удаде видение дали да остане, или да слезе.

4 И той празнуваше празника на жетвата на първите плодове със старо зърно, защото в цялата Ханаанска земя нямаше нито шепя семе, понеже гладът беше по всички зверове, добитък и птици, а също и по хората.

5 А на шестнадесетия ден Господ му се яви и му каза: „Якове, Якове!“ А той отговори: „Ето ме.“ И му каза: „Аз съм Бог на бащите ти, Бог на Авраам и на Исаак; не бой се да слезеш в Египет, защото там ще те направя велик народ; ще слеза с теб и ще те изведе оттам; и в тази земя ще бъдеш погребан; и Йосиф ще положи ръцете си на очите ти.“

6 Не бой се; слез в Египет.

7 И синовете му станаха и синовете на синовете му, и натовариха баща си и вещите си на коли.

8 И Израил стана от Кладенеца на Клетвата на шестнадесетия ден от този трети месец и отиде в Египетската земя.

9 И Израил изпрати Юда пред себе си при сина си Йосиф, за да разгледа земята Госен, защото Йосиф беше казал на братята си да дойдат и да живеят там, за да бъдат близо до него.

10 И това беше най-добрата (земя) в Египетската земя и близо до него, за всички (тях), а също и за добитъка.

11 А ето имената на синовете на Яков, които отидоха в Египет с баща си Яков.

12 Рувим, първородният на Израил; и ето имената на синовете му: Енох, Фалу, Есрон и Кармифи.

13 Симеон и синовете му; и ето имената на синовете му: Йемуил, Ямин, Оад, Яхин, Сохар и Саул, син на Сефатката – седем.

14 Левий и синовете му; и ето имената на синовете му: Герсон, Каат и Мерари, четирима.

15 Юда и синовете му; и ето имената на синовете му: Шела, Перец и Зара, четирима.

16 Исахар и синовете му; и ето имената на синовете му: Тола, Фуа, Ясув и Шимрон - петима.

17 Завулон и синовете му; и ето имената на синовете му: Серед, Елон и Ялеил, четирима.

18 А ето синовете на Яков и синовете им, които Лия роди на Яков в Месопотамия, шестима, и едната им сестра Дина, и всички души от синовете на Лия и синовете им, които отидоха с баща им Яков в Египет, двадесет и девет души, и баща им Яков беше с тях, тридесет души.

19 И синовете на Зелфа, слугинята на Лия, жена на Яков, която роди на Яков Гад и Асур.

20 А ето имената на синовете им, които отидоха с него в Египет. Синовете на Гад: Цифион, Аги, Шуний, Ецбон, Ери, Арелий и Ароди – осем души.

21 А синовете на Асир: Имна, Ишва, <и Ишви>, Верия и Сера, едната им сестра, шестима.

22 Всичките души бяха четиринадесет, а всичките на Лия бяха четиридесет и четири.

23 А синовете на Рахил, жената на Яков: Йосиф и Вениамин.

24 И на Йосиф се родиха в Египет, преди баща му да дойде в Египет, онези, които му роди Аснетата, дъщеря на Потифар, жрец от Илиопол, Манасия и Ефрем - трима.

25 А синовете на Вениамин: Бела, Бехер, Ашбел, Гера, Нееман, Ехи, Рош, Мупим, Хупим и Ард-елевен.

26 А всичките души на Рахил бяха четиринадесет.

27 А синовете на Вала, слугинята на Рахил, жената на Яков, които тя роди на Яков, бяха Дан и Нефталим.

28 А ето имената на синовете им, които отидоха с тях в Египет. Синовете на Дан бяха Хушим, Самон, Асудим, Ияка и Соломон – шестима.

29 И те умряха в годината, в която влязоха в Египет, и остана само Дан Хушим.

30 А ето имената на синовете на Нефталим: Яхзиил, Гуни, Йезер, Шалум и Ив.

31 А Ив, който се роди след годините на глад, умря в Египет.

32 И всичките души на Рахил бяха двадесет и шест.

33 И всичките души на Яков, които отидоха в Египет, бяха седемдесет души. Това са неговите деца и децата на децата на неговите деца, общо седемдесет; но петима умряха в Египет преди Йосиф и нямаха деца.

34 И в Ханаанската земя умряха двама синове на Юда, Ир и Онан, и те нямаха деца; и израилтяните погребяха загиналите, и те бяха причислени към седемдесетте езически народа.

ГЛАВА 45

1 И Израил отиде в Египетската земя, в земята Госен, на новолунието на четвъртия [2172 АМ] месец, във втората година на третата седмица на четиридесет и петия юбилей.

2 И Йосиф отиде да посрещне баща си Яков в земята Гесем, и падна на врата на баща си и плака.

3 И Израил каза на Йосиф: „Сега нека умра, след като те видях; и сега нека бъде благословен Господ, Израилевият Бог, Бог Авраамов и Бог Исааков, Който не пожали милостта Си и благодатта Си от слугата Си Яков.“

4 Достатъчно ми е, че видях лицето ти, докато съм още жив; да, истина е видението, което видях във Ветил. Благословен да бъде Господ, моят Бог, до вечни векове и благословено да бъде името Му.

5 И Йосиф и братята му ядоха хляб пред баща си и пиха вино, а Яков се зарадва с голяма радост, защото видя Йосиф да яде с братята си и да пие пред него, и благослови Създателя на всичко, Който го беше запазил и му беше запазил дванадесетте му сина.

6 И Йосиф даде на баща си и на братята си като подарък правото да живеят в земята Госен, в Рамесес и цялата околна област, която владееше преди фараона. А Израил и синовете му живееха в земята Госен, най-добрата част от египетската земя. А Израил беше на сто и тридесет години, когато дойде в Египет.

7 И Йосиф хранеше баща си и братята си, а също и имуществото им с хляб, колкото им беше достатъчно за седемте години глад.

8 И Египетската земя страдаше от глад; и Йосиф придоби цялата Египетска земя за фараона срещу храна, и той придоби людете им, добитъка им и всичко за фараона.

9 И годините на глада се изпълниха; и Йосиф даде на людете в земята семе и храна, за да сеят (земята) в осмата година, защото реката беше преляла цялата Египетска земя.

10 Защото през седемте години на глад тя (не) беше преляла и напояваше само няколко места по бреговете на реката, но сега тя преля и египтяните засяха земята, и тя роди много жито през онази година.

11 И това беше първата година от [2178 ч. сутринта], четвъртата седмица на четиридесет и петия юбилей.

12 И Йосиф взе от житото петата част за царя, а четири части им остави за храна и за семе. И Йосиф направи това закон в Египетската земя и до днес.

13 И Израил живя в Египетската земя седемнадесет години, и всичките дни, които живя, бяха три юбилея, сто четиридесет и седем години, и умря в четвъртата [2188 АМ] година от петата седмица на четиридесет и петия юбилей.

14 И Израил благослови синовете си преди да умре, и им разказа всичко, което щеше да ги сполети в Египетската земя; и им изяви какво щеше да ги сполети

в последните дни, и ги благослови, и даде на Йосиф два дяла в земята.

15 И той заспа с бащите си и биде погребан в двойната пещера в Ханаанската земя, близо до баща си Авраам, в гроба, който си беше изкопал в двойната пещера в Хевронската земя.

16 И той предаде всичките си книги и книгите на бащите си на сина си Леви, за да ги запази и да ги поднови за децата си до днес.

ГЛАВА 46

1 И стана така, че след смъртта на Яков, израилтяните се умножиха в Египетската земя и станаха велик народ, и бяха единомислени по сърце, така че брат обичаше брат и всеки човек помагаше на брат си, и те се размножиха изобилно и се умножиха извънредно, десет [2242 АМ] седмици от години, през всичките дни на живота на Йосиф.

2 И нямаше Сатана, нито друго зло през всичките дни на Йосифовия живот, които той живя след баща си Яков; защото всички египтяни почитаха израилтяните през всичките дни на Йосифовия живот.

3 И Йосиф умря на сто и десет години; седемнадесет години живя в Ханаанската земя, десет години беше роб, три години беше в затвор и осемдесет години беше под царя, управлявайки цялата Египетска земя.

4 И умря той, и всичките му братя, и цялото онова поколение.

5 И преди да умре, той заповяда на израилтяните да носят костите му със себе си, когато излязат от Египетската земя.

6 И ги накара да се закълнат за костите му, защото знаеше, че египтяните няма да го извадят и погребат отново в Ханаанската земя, защото Макамарон, ханаанският цар, докато живееше в асирийската земя, се би в долината с египетския цар и го уби там, и преследваше египтяните до портите на Ермон.

7 Но той не можа да влезе, защото друг, нов цар, беше станал цар на Египет, и той беше по-силен от него, и той се върна в Ханаанската земя; и портите на Египет бяха затворени и никой не излизаше, нито влизаше в Египет.

8 И Йосиф умря в четиридесет и шестия юбилей, в шестата седмица, във втората година, и го погребяха в Египетската земя; и [2242 АМ] всичките му братя умряха след него.

9 И египетският цар излезе на война с ханаанския цар [2263 АМ] в четиридесет и седмия юбилей, през втората седмица на втората година, и израилтяните изнесоха всички кости на Якововите потомци, освен костите на Йосиф, и ги погребяха на полето в двойната пещера в планината.

10 И повечето (от тях) се върнаха в Египет, но малцина от тях останаха в планините Хеврон, и баща ти Амрам остана с тях.

11 И ханаанският цар победи египетския цар и затвори портите на Египет.

12 И той замисли зъл план против израилтяните, за да ги оскърби, и каза на египетския народ: „Ето, народът

на израилтяните се е увеличил и умножил повече от нас.“

13 Елате и нека се справим мъдро с тях, преди да станат твърде много, и нека ги поробим, преди да ни дойде война и преди и те да воюват против нас; иначе ще се присъединят към враговете ни и ще ги изведат от земята ни, защото сърцата и лицата им са насочени към Ханаанската земя.

14 И той постави над тях надзиратели, за да ги тормозят с робство; и те построиха укрепени градове за фараона, Питом и Раамсес, и съградиха всички стени и всички укрепления, които бяха паднали в египетските градове.

15 И ги караха да работят строго, и колкото повече им се отнасяха зле, толкова повече те се умножаваха и се размножаваха.

16 И египетският народ се гнусеше от израилтяните.

ГЛАВА 47

1 И в седмата седмица, в седмата година, в четиридесет и седмия юбилей, баща ти излезе [2303 АМ] от Ханаанската земя, а ти се роди в четвъртата седмица, в шестата ѝ година, в [2330 АМ] четиридесет и осмия юбилей; това беше времето на скръб за израилтяните.

2 И фараонът, египетският цар, издаде заповед относно тях да хвърлят всичките си мъжки деца, които са се родили, в реката.

3 И ги хвърляха седем месеца до деня, в който ти се роди

4 И майка ти те криеше три месеца и те разказаха за нея. И тя направи за теб ковчег, покри го със смола и асфалт и го постави в плочите на брега на реката, и те остави в него седем дни. Майка ти идваше нощем и те кършеше, а денем Мариам, сестра ти, те пазеше от птиците.

5 И в ония дни Тармут, дъщерята на фараона, дойде да се изкъпе в реката и чу гласа ти да викаш, и заповяда на слугините си да те доведат, и те те доведоха при нея.

6 И тя те извади от ковчег и се смили над теб.

7 И сестра ти ѝ каза: Да отида ли да ти повикам една от еврейките да ти кърми и суче това бебе?

8 И тя ѝ каза: „Иди.“ И тя отиде и повика майка ти Йохаведа, и тя ѝ даде заплатата, и те отгледа.

9 А след това, когато порасна, те доведоха при фараоновата дъщеря и ти стана неин син. Амрам, баща ти, те научи на писмо. След като навърши три седмици, те доведоха в царския двор.

10 И ти беше три седмици години в двора до времето [2351-], когато излезе от царския двор и видя един египтянин да убива твоя приятел, който беше [2372 АМ] от израилтяните, и ти го уби и го скри в пясъка.

11 А на втория ден ти и двама от израилтяните се карахте помежду си и казахте на онзи, който вършеше зло: Защо удряш брат си?

12 И той се разгневи и негодува и каза: „Кой те постави княз и съдия над нас? Мислиш ли да ме убиеш, както уби египтянина вчера?“ И ти се уплаши и избяга поради тези думи.

ГЛАВА 48

1 И в шестата година от третата седмица на четиридесет и деветия юбилей ти излезе и живя <в [2372 АМ] земята Мадиям> пет седмици и една година. И се върна в Египет във втората седмица на втората година на петдесетия юбилей.

2 И ти сам знаеш какво ти е говорил Той на [2410 АМ] планината Синай и какво е искал да направи с теб принц Мастема, когато се връщаше в Египет <по пътя, когато го срещна на мястото за настаняване>.

3 Не се ли опита с всичката си сила да те убие и да избави египтяните от ръката ти, когато видя, че си изпратен да извършиш съд и отмъщение над египтяните?

4 И аз те избавих от ръката му; и ти извърши знаменията и чудесата, които беше изпратен да извършиш в Египет, против фараона и против целия му дом, против слугите му и против народа му.

5 И Господ извърши голямо отмъщение върху тях заради Израеля, и ги порази с (язвите) кръв и жаби, въшки и кучешки мухи, и злокачествени циреи, появяващи се по гърмовете; и добитъка им със смърт; и с градушка, с която Той унищожи всичко, което им растяше; и със скакалци, които поядоха остатъците, оставени от градушката и от тъмнината; и <чрез смъртта> на първородните на хората и животните, и върху всичките им идоли Господ отмъсти и ги изгори с огън.

6 И всичко беше изпратено чрез твоята ръка, за да обявиш (тия неща), преди да са се свършили, и ти говори с египетския цар пред всичките му слуги и пред народа му.

7 И всичко се случи според думите ти; десет големи и страшни съдби дойдоха върху Египетската земя, за да извършиш отмъщение върху нея за Израеля.

8 И Господ направи всичко заради Израеля и според завета Си, който беше сключил с Авраам, за да им отмъсти, както ги бяха довели насила в робство.

9 И принц Мастема се опълчи срещу тебе и поиска да те хвърли в ръцете на фараона, и помогна на египетските магьосници,

10 И те се изправиха и вършеха пред теб злините, които им позволихме да вършат, но лекарствата не позволихме да бъдат извършени от техните ръце.

11 И Господ ги порази със злокачествени язви, така че не можаха да стоят, защото ги унищожихме, така че не можаха да извършат нито едно знамение.

12 И въпреки всичките (тези) знамения и чудеса, принц Мастема не се посрами, защото се осмели и извика към египтяните да те преследват с цялата египетска мощ, с колесниците им и с конете им, и с всичките войски на египетските народи.

13 И аз заставах между египтяните и Израеля, и ние избавихме Израеля от ръката му и от ръката на народа му; и Господ ги преведе през морето, сякаш е суша.

14 И всичките племена, които доведе да преследват Израил, Господ, нашият Бог, ги хвърли всред морето, в дълбините на бездната под израилтяните, както египетският народ хвърли децата си в реката; Той отмъсти на милион от тях и хиляда силни и храбри

мъже бяха изтребени заради едно кърмаче от децата на твоя народ, което бяха хвърлили в реката.

15 И на четиринадесетия ден, на петнадесетия, на шестнадесетия, на седемнадесетия и на осемнадесетия принц Мастема беше вързан и затворен зад израилтяните, за да не ги обвини.

16 А на деветнадесетия ден ги пуснахме, за да помогнат на египтяните и да преследват израилтяните.

17 И Той закорави сърцата им и ги направи закоравели; и Господ, нашият Бог, замисли това, за да порази египтяните и да ги хвърли в морето.

18 А на четиринадесетия го вързахме, за да не обвини израилтяните в деня, когато поискат от египтяните съдове и дрехи, сребърни съдове, златни съдове и бронзови съдове, за да ограбят египтяните в замяна на робството, в което ги бяха принудили да работят.

19 И не изведохме израилтяните от Египет с празни ръце.

ГЛАВА 49

1 Помни заповедта, която Господ ти заповяда за Пасхата, да я празнуваш на нейното време, на четиринадесетия ден от първия месец, да я заколиш преди да се свечери и да я ядат през нощта, на петнадесетия ден от залез слънце.

2 Защото в тази нощ – началото на празника и началото на радостта – ядохте пасхата в Египет, когато всички сили на Мастема бяха пуснати да избият всички първородни в египетската земя, от първородния на фараона до първородния на пленената слугиня в мелницата и до добитъка.

3 И ето знаменията, които Господ им даде: Във всяка къща, на чиито прагове видеха кръв от едногодишно агне, в (тази) къща не трябваше да влизат да колят, а да минат (оттам), за да се спасят всички, които са в къщата, защото знаменията на кръвта беше на праговете ѝ.

4 И силите Господни извършиха всичко според както Господ им заповяда; и те преминаха покрай всичките израилтяни, и язвата не ги сполетя, за да изтреби отсрещ тях ни една душа, нито добитък, нито човек, нито куче.

5 И язвата беше много тежка в Египет; нямаше къща в Египет, където да нямаше мъртъв, плач и ридание.

6 И целият Израил ядеше месото на пасхалното агне и пиеше виното, хвалеше, благославяше и благодареше на Господа, Бога на бащите си, и беше готов да излезе изпод египетското иго и от злото робство.

7 И помни този ден през всичките дни на живота си и го спазвай година след година, през всичките дни на живота си, веднъж годишно, в съответния му ден, според целия му закон, и не го отлагай от ден на ден или от месец на месец.

8 Защото това е вечна наредба, и гравирана на небесните скрижали за всички израилтяни, да я спазват всяка година в деня ѝ веднъж годишно, през всичките си поколения; и няма ограничение на дните, защото това е определено завинаги.

9 А човекът, който е чист и не дойде да го празнува в определения за него ден, за да принесе благоприятен

принос пред Господа и да яде и да пие пред Господа в деня на празника му, този човек, който е чист и наблизо, ще бъде погубен; защото не е принесъл приноса Господу в определеното му време, той ще вземе вината върху себе си.

10 Нека израилтяните дойдат и да празнуват Пасхата в деня, определен за нея, на четиринадесетия ден от първия месец, между вечерите, от третата част на деня до третата част на нощта, защото две части от деня са дадени за светлината, а една трета част за вечерта.

11 Това е, което Господ ти заповяда да го спазваш между вечерите.

12 И не е позволено да се колят по време на която и да е светлина, а само по време на вечерта, и нека ги ядат по време на вечерта до третата част на нощта, а каквото остане от цялото им месо от третата част на нощта и нататък, нека го изгорят с огън.

13 И няма да го варят с вода, нито да го ядат сурово, а да го пекат на огън; нека го ядат внимателно, главата му с вътрешностите му и краката му да пекат на огън, и да не счупят никоя му кост; защото от израилтяните никоя кост не бива да се счупва.

14 Поради тази причина Господ заповяда на израилтяните да празнуват Пасхата в определения ѝ ден и да не чупят кост от нея; защото е празничен ден и заповядан ден, и не може да се преминава от ден на ден и от месец на месец, но в деня на празника ѝ нека се празнува.

15 И заповядай на израилтяните да празнуват Пасхата през всичките си дни, всяка година, веднъж годишно в деня на определеното ѝ време, и тя да бъде за спомен, благоугодно пред Господа, и никаква язва няма да ги сполети да убият или поразят в онази година, в която празнуват Пасхата на нейното време във всяко отношение според Неговата заповед.

16 И няма да го ядат вън от светилището Господне, а пред светилището Господне; и целият народ от обществото на Израил ще го празнува в определеното му време.

17 И всеки мъж, който стигне в деня му, ще го яде в светилището на вашия Бог пред Господа от двадесет години и нагоре; защото така е писано и наредено да го ядат в светилището на Господа.

18 И когато израилтяните влязат в земята, която ще завладеят, в Ханаанската земя, и поставят Господната скиния сред земята в едно от племената си, докато се построи Господното светилище в земята, нека дойдат и празнуват пасхата сред Господната скиния и нека я колят пред Господа година след година.

19 И в дните, когато домът бъде построен в името на Господа в земята на тяхното наследство, те ще отидат там и ще заколят пасхата вечерта, при залез слънце, в третата част на деня.

20 И ще принесат кръвта му на прага на олтара, и ще сложат тлъстината му на огъня, който е върху олтара, и ще ядат месото му, печено на огън, в двора на дома, който е осветен в името Господне.

21 И няма да празнуват Пасхата в градовете си, нито на друго място, освен пред скинията на Господа, или пред дома Му, където е обитавало името Му; и няма да се отклонят от Господа.

22 И ти, Моисей, заповядай на израилтяните да пазят наредбите за Пасхата, както ти е заповядано; обявявай им всяка година и дните ѝ, и празника на безквасните хлябове, че трябва да ядат безквасен хляб седем дни, (и) че трябва да пазят празника му, и че принасят принос всеки ден през тези седем дни на радост пред Господа на олтара на вашия Бог.

23 Защото вие празнувахте този празник с бързане, когато излязохте от Египет, докато стигнахте до пустинята Сур; понеже го изпълнихте на брега на морето.

ГЛАВА 50

1 И след този закон ти открих дните на съботите в пустинята Синай, която е между Елим и Синай.

2 И ти казах за съботите на земята на планината Синай, и ти казах за юбилейните години в съботите на годините; но годината им не ти казах, докато не влезеш в земята, която ще притежаваш.

3 И земята ще пази съботите си, докато живеят на нея, и ще познаят юбилейната година.

4 Затова ти определих годините, седмиците, годините и юбилеите: четиридесет и девет юбилея има от дните на Адам до днес, [2410 АМ], една седмица и две години; и остават още четиридесет години (буквално „далечни“) за изучаване на [2450 АМ] заповедите Господни, докато преминат в Ханаанската земя, прекосявайки Йордан на запад.

5 И юбилеите ще отминават, докато Израил се очисти от всяка вина на блудство, нечистота, осквернение, грях и грешка, и живее с увереност в цялата земя, и няма да има вече Сатана или някой зъл, и земята ще бъде чиста от онова време завинаги.

6 И ето заповедта за съботите – Аз я записах за теб – и всичките постановления на нейните закони.

7 Шест дни ще работиш, а седмият ден е събота на Господа, твоя Бог. В нея не вършите никаква работа, вие, синовете ви, слугите ви, слугините ви, целият ви добитък и чужденецът, който е с вас.

8 И човекът, който върши каквато и да е работа на него, ще умре: който оскверни онзи ден, който легне с жена си, или който каже, че ще направи нещо на него, че ще тръгне на път на него, за да купува или продава; и който черпи вода на него, която не е приготвил за себе си на шестия ден, и който дига товар, за да го изнесе от шатрата си или от къщата си, ще умре.

9 В съботен ден не вършете никаква работа, освен онова, което сте си приготвили за шестия ден, за да ядете, да пиете, да си почивате и да пазите съботата от всякаква работа в този ден и да благославяте Господа, вашия Бог, Който ви е дал ден за празник и свят ден; и ден на святоото царство за целия Израил е този ден между техните дни довека.

10 Защото голяма е честта, която Господ е дал на Израил, за да ядат, да пият и да се наситят в този празничен ден и да си починат в него от всеки труд, който принадлежи на труда на човешките чада, освен от изгаряне на ливан и принасяне на приноси и жертви пред Господа по дни и по съботи.

11 Само тази работа ще се върши в съботните дни в светилището на Господа, вашия Бог, за да правят умилоствение за Израила с жертви непрестанно, ден след ден, за спомен, благоугоден пред Господа, и за да ги приема Той винаги, ден след ден, както ти е заповядано.

12 И всеки човек, който върши каквато и да е работа в него, или пътува, или обработва нивата си, било то в дома си или на друго място, и който пали огън, или язди животно, или пътува с кораб по морето, и който удря или убива нещо, или заколи звяр или птица, или който улови животно, птица или риба, или който пости или воюва в съботи,

13 Човекът, който извърши някое от тези неща в събота, ще бъде предаден на смърт, за да пазят израилтяните съботите според заповедите за съботите на земята, както е написано на плочите, които Той ми даде в ръцете, за да ти напиша законите на сезоните и сезоните според разделянето на дните им. С това се завършва описанието на разделянето на дните.